

Finnish
Is Your Life Worthy Of The Gospel?
63-0630E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Onko elämäsi
evankeliumin arvoista?**

Jeffersonville, Indiana, USA

30.6.1963, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Jumalallisella kristillisellä rakkaudella. Jumala siunatkoon teitä. Rukoilkaa puolestani.

³⁰⁰ En tiedä, mitä tulevaisuuteni pitää sisällään, mutta tiedän, kuka pitää käsissään tulevaisuuttani, joten lepään sen varassa.

³⁰¹ Luovutan nyt saarnastuolin miehelle, johon minulla on mitä suurin luottamus Jeesuksen Kristuksen palvelijana, pastorillemme, veli Nevillelle.

Onko elämäsi evankeliumin arvoista?

¹ Jääkäämme seisomaan hetkeksi, kun kumarramme päämme ja katsomme Herraan. Jos on pyyntöjä, jotka haluaisitte tuoda Jumalalle tietäväksi, niin haluaisitteko juuri nyt, tällä hetkellä, kohottaa kätenne Hänelle ja pitää sydämellänne sitä, mitä te haluatte.

² Taivaallinen Isämme, me olemme kiitollisia uudesta päivästä. Ja nyt se alkaa olla mennyttä, se tulee olemaan historiaa. Tämän aamun kokoukset ovat jo ohitse. Sanat, jotka ovat sanottu, ovat ilmassa, ääninauhalla, ja meidän täytyy vastata siitä jonakin päivänä. Sen täytyy olla joko oikein tai väärin. Ja me uskomme, että Se on oikein, koska Se on Sinun Sanasi.

³ Nyt me rukoilemme, että Sinä vastaisit tänä iltana meidän pyyntöihimme. Kätemme kohotettuina me pyydämme pyyntöjen puolesta. Sinä tiesit, mitä me tarvitsemme ja mitä me pyydämme. Niinpä me rukoilemme, että Sinä vastaisit meille, Herra, ja antaisit meille sen, mitä sydämemme halajaa, jotta me voisimme käyttää sen Sinun kunniaksesi. Suo se, Herra.

⁴ Paranna keskekkämme oleva sairaus. Ota pois kaikki synty ja epäusko. Anna meille jälleen tänä iltana osa Sinun siunauksistasi, Herra, kun me mietiskelemme Sanaa ja aikaa, jossa me elämme. Me olemme kokoontuneet yhteen, Isä, emme mistään muusta syystä kuin yrittääksemme oppia, kuinka elää paremmin ja elää lähempänä Sinua. Sillä me näemme tuon päivän lähestyvän ja meidän täytyy kokoontua yhteen usein ja vastaanottaa ohjeita Sinulta. Suo se Isä, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Voitte istuutua.

⁵ Tiedän, että on hirveän kuumaa, ja paikka on tupaten täynnä sillä tavalla kuin se on. Ja me olemme pahoillamme, ettei meillä ole minkäälaisia ilmastointilaitteita. Ja ehkä niin tulee olemaan... On kaksi asiaa, jotka haluaisin tehdä seurakunnan eteen niin pian kuin pääsen takaisin, jos voin päästä takaisin kokouksiin kunnolla. Haluan että piano, siellä missä se on tällä tavalla, niin että pianisti katsoo seurakuntaa päin. Ja sitten haluan urut tälle puolelle, ja ilmastointilaitteen. Me luotamme Herraan ja tiedämme, että Hän tulee suomaan sen meille.

⁶ Uskon, minulle kerrottiin, että veli Hickerson juuri otti tämän erästä viikkolehdestä. Hän pani sen pöydälleni sinne takahuoneeseen. Se on tuo Enkelien muodostelma, josta puhuttiin. Näettekö pyramidin muodon? Katsokaa tätä, joka on tällä puolella. Suipposiipinen, rinta ulkona sillä tavalla, minun

oikealla puolellani, niin kuin puhuin tästä saarnastuolista kuukausia ja kuukausia ja kuukausia sitten. Näettekö? Siinä se on. Ja se on *Look*-lehdessä, tai *Life*-lehdessä, toukokuun numerossa, toukokuun 17. päivän numerossa. Uskon, että se on niin. Onko se oikein? Toukokuun 17. päivän numerossa. Rouva Wood kertoi minulle tänään monien soittaneen ja kysyneen... Se on toukokuun 17. päivän numerossa.

⁷ Se on salaperäinen pilvi. Pilvi on neljäkymmentäkaksi kilometriä korkea ja neljäkymmentäkahdeksan kilometriä leveä. Ja siitä me puhuimme täällä. Ja se tapahtui siellä, missä Herran Enkeli tuli alas ja ravisteli paikkaa. Ja koko...Se kuulosti äänekkäämmältä...

⁸ Ja tiedän, että yksi miehistä... Uskon nähneeni veli Sothmannin hetki sitten jossakin. Hän on täällä. Kyllä, siellä aivan takana. Hän seiso i lähellä, kun se tapahtui. Luulen, etten ollut kovin kaukana hänestä. Olin juuri nähnyt hänet. Yritin heiluttaa kättäni hänelle merkiksi siitä, että ne eläimet, joita olimme metsästävässä, eivät olleet tällä kukkulalla. Vain, minulla oli hänen kiikarinsa. No niin, tuo lauma oli mennyt toiselle mäelle. Olin löytänyt ne edellisellä päivänä ja kerroin heille, minne mennä. Ja minä menin tähän toiseen suuntaan, niin että, jos ne sattuisivat tulemaan siihen suuntaan, voisin ampu a ilmaan ja ajaa ne takaisin, niin että he voisivat saada eläimensä. Ne olivat javelina-sikoja.

⁹ Ja niin minä menin yli tälle puolelle, eivätkä ne olleet kummallakaan puolella. Minä näin veli Fredin kävelevän esiin, eivätkä ne olleet siellä. Hän meni takaisin, ja veli Norman meni mäen ylitse. Ja minä käännyn ja menin alas pientä notkelmaa ja nousin ylös, vain minä yksinäni, noin kaksi ja puoli kilometriä todella epätasaisen maaston halki. Ja olin istunut alas ja katselin ympärilleni. Päivä oli jo alulla

Ja minä olin noukkimassa noita, mitä me kutsumme siellä "vuohenpäisiksi". Ne ovat takiaisten kaltaisia. Nypin niitä pois housuni lahkeesta, aivan täsmälleen samankaltaisia, joita näin itseni nyppivän tuossa näyssä, josta kerroin teille täällä kuusi kuukautta, ennen kuin se tapahtui. Ja minä sanoin: "Tämä on outoa. Ja kuinka täydellisesti olen pohjoiseen Tucsonista, hieman koilliseen. Tekee..."

"Tucson", te muistatte minun sanoneen, "hieman kaakkoon."

Ja minä sanoin: "Onpa outoa." Ja katsoin tuota takiaista tällä tavalla. Niitä oli paljon, ja nypin niitä pois housuni lahkeista. Jos olette koskaan olleet siellä, se on erämaa seutua. Se ei ole ollenkaan tämän kaltaista. Ilma on noin kaksikymmentä kertaa kirkkaampaa, eikä siellä ole mitään puita niin kuin täällä on, vain kaktuksia ja hiekkaa.

Tiedän, että se on siellä. Itse näyt, jotka ovat kertoneet teille kaiken, ja ovat olleet täydellisiä, ovat tapahtuneet juuri niin kuin Hän ne sanoi. Ei yhtenäkkään kaikkina näinä vuosina, kukaan täällä ei voi sanoa, ettei se, mitä koskaan olen teille kertonut, olisi tapahtunut. Se tiedetään ympäri maailmaa. Te ette ole koskaan nähneet Sen korokkeella kertovan mitään muuta kuin täsmällisen Totuuden. Näettekö? Se on aina ollut Totuus. Tuo sama Jumala antoi minun nähdä ajan esiripun taakse, ja minä näin nuo naiset ja miehet, jotka kietoivat käsivartensa ympärilleni ja syleilivät minua ja sanoivat: "Oi, veli Branham."

²⁹⁶ En yksinkertaisesti voi istua aloillani. Jos olen väsynyt, menen joka tapauksessa. Selkäni pakottaa, ja minä... Joka päivä... Olen viisikymmentäneljävuotias. Tiedättehän, te saatte ylimääräisen kivun joka päivä.

Minun rukoukseni on: "Jumala tue minua, pidä minut kunnossa saarnatakseni Sanaa ja seistäkseni Totuudessa, kunnes näen poikani Joosefin olevan tarpeeksi vanha ja olevan täytetty Pyhällä Hengellä, niin että voin ottaa tämän vanhan nukkavierun Raamatun ja laskea Sen hänen käteensä ja sanoa: "Poikani, kuljeta sitä elämäsi loppuun asti. Älä tee mitään kompromisseja Sen kanssa."

²⁹⁷ Ajattelin, että ehkä Billy saarnaisi Evankeliumia. Jumala ei koskaan kutsunut häntä.

Mutta uskon, että vaikka Joseph onkin pieni ilkeä poika, sellainen kuin on, uskon Jumalan kutsuneen hänet. Siksi lapset eivät tule toimeen hänen kanssaan. Hän on johtaja. Tiedän, että Jumala on kutsunut hänet. Haluan kouluttaa hänet Sanan tiellä, Herran Sanan tiellä, niin ettei hän tule hylkäämään tuota Sanaa. Haluan itse tehdä sen, jos Jumala suo. Ja kun tulen vanhaksi, voin nähdä hänet seisomassa saarnastuolissa ja sanovan: "Tämän saman Evankeliumin puolesta isäni seiso i. Hän istuu siellä tänä iltana vanhana ja murtuneena, mutta minä haluan ottaa hänen paikkansa, seisoa siellä ja täyttää hänen kenkänsä."

²⁹⁸ Silloin tulen katsomaan ylös ja sanomaan: "Herra, anna palvelijasi mennä rauhaan." Sen niin kovasti haluan nähdä, kunnes tuo aika tulee.

²⁹⁹ Sitten mitä jos minä nousisin toisen sukupolven kanssa? Minä en voi. Minun täytyy tulla tämän sukupolven kanssa. Minun on seistävä teidän kanssanne. Te olette niitä, joiden puolesta minun täytyy seistä ja tehdä tili Jumalan edessä siitä Evankeliumista, jota saarnasin. Luulisitteko minun seisovan täällä ja yrittävän kääntää teitä pois jostakin, minkä itse ajattelisin olevan oikein? Rohkaisisinko teitä tekemään niin? Mutta kun tiedän, että jonkin on väärin, haluan saada teidät ulos siitä siihen, mikä on oikein. Totisesti, Jumala on todistajani. Rakastan teitä jokaista sydämeni pohjasta todellisella

kätkeä Se sydämeeni, etten koskaan tekisi syntiä Sinua vastaan, etten koskaan olisi uskomatta mitään, mitä Sinä olet sanonut.”

²⁹² Ja nyt, sillä aikaa kun laulamme *Minä rakastan Häntä*, puristakaa kättä jonkun lähellänne olevan kanssa. Vain ojentakaa kätenne ja sanokaa: “Jumala siunatkoon sinua, veli tai sisar.” Todella hiljaisesti nyt.

“Minä...” Jumala siunatkoon sinua, veli. “Minä...” Jumala siunatkoon sinua, sisareni. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, sisar. “Ja lunas...” Jumala siunatkoon sinua, sisareni. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. “...puul Goltatan.”

²⁹³ Nyt, kohottakaamme kätemme Hänelle.

*Minä rakastan Häntä,
Koska...*

Haluaisitteko mennä jonkun viereen? Haluaisitte poistua.

*...mua,
Ja osti pelastukseni
Puul’ Golgatan.*

²⁹⁴ Rakastatteko te Häntä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Eikö Hän olekin ihmeellinen? [“Aamen.”] Rukoilen jokaisen teidän puolestanne, lapset. Mitä minua hyödyttäisi, jos seisaisin täällä ja sanoisin nämä asiat, jos en sydämessäni uskoisi, että se tulisi auttamaan teitä? Kun olen väsynyt ja uuvuksissa. Voin tuskin pysyä seisaallani. Jalkateriäni pakottaa, olen seissyt kengissäni ja hikoillut niihin, kunnes jalkojani pakottaa. Ja olen niin väsynyt. En ole enää mikään lapsi ja olen saarnannut kolmen tai neljän tunnin saarnoja ja rukoillut sairaiden puolesta ja ollut liikkeellä päivin ja öin. Miksi seisaisin täällä ja tekisin niin?

Te tiedätte kaiken tämän kolmenkymmenen vuoden ajalta, että jos se olisi suosion vuoksi, minä olen karttanut sitä. Te tiedätte, etten ota rahaa. Te tiedätte sen. Ja olenko kertonut teille mitään Herran Nimessä, mikä ei olisi tapahtunut? Te tiedätte, että se on oikein.

Minä rakastan teitä. Jumalan rakkaus on sydämessäni jokaista teitä kohtaan. Toivoisin voivani... Toivoisin, että voisin seistä Jumalan edessä ja sanoa: “Jumala, salli minun auttaa heitä. Salli minun tehdä se.” En voi tehdä sitä. Jokaisen henkilön on seistävä yksinään. Näettekö?

²⁹⁵ Uskon, että me kaikki tulemme nyt menemään ylös, yhtenä näistä päivistä. Ja jos me satumme nukkumaan pois ennen sitä aikaa, jos minut otetaan pois ennen teitä, niin muistakaa, että tulen tapaamaan teidät siellä.

¹⁰ Niinpä katsoin sitä sillä tavalla. Ja kohotin silmäni. Ja siellä, ehkä noin vajaan kilometrin päässä minusta näin kokonaisen lauman javelinoja, jotka olivat tulossa sieltä päin, missä ne olivat syömässä jotain kehäkukkia. Ja minä ajattelin: “Jos vain voisin saada veli Fredin ja veli Normannin tulemaan sinne. Se olisi juuri oikea paikka.”

¹¹ Ja edellisenä iltana Pyhä Henki oli niin valtavalla tavalla läsnä leirissä, kun Hän kertoi minulle asioita, joita oli tapahtunut ja tapahtui. Ja minun täytyi nousta ja kävellä pois leiristä.

Ja sitten tuona seuraavan aamuna olin mennyt sinne ylös ja aloin... Minä sanoin: “Jos voisin päästä veli Fredin luo noutaakseni hänet tälle puolelle vuorta”, joka oli noin vajaa kilometri tähän suuntaan. Mutta minun täytyisi mennä noin kolme kilometriä tai ehkä neljä ja puoli takaisin tähän suuntaan, alas sitä harjannetta, jota me kutsumme “sianseläksi”, ja tulla ylös näiden rosoisten kallionjärkeleiden yli ja juosta alas tähän suuntaan ja sitten oikaista yli ja mennä alas tähän suuntaan, jotta voisin noutaa hänet. Ja sitten meidän täytyisi mennä alas mäen juurelle voidaksemme noutaa veli Normannin, joka olisi luultavasti tehnyt kuusi tai seitsemän kilometriä, ja sitten tulla takaisin. Ja aikomukseni oli ripustaa pieniä paperinenäliinan paloja pensaisiin, jotta tietäisin, mitä harjannetta kulkea, kun tulisin takaisin.

¹² Ja olin juuri tullut pienen harjanteen yli, jossa oli paljon rosoisia kallioita, ja siellä peurapolku johti alas toista puolta, noin neljä tai viisikymmentä metriä jyrkän kallion alapuolella. Ja päivä oli jo kulunut pitkälle. Sanoisin, että kello oli kahdeksan tai yhdeksän. Uskoisitko sen olleen niin, veli Fred? Kello oli ehkä yhdeksän tai niillä main. Juoksin nopeasti yli tälle puolelle, etteivät javelinat näkisi minua. Ne ovat villisikoja, tiedättehän, ja ne ovat hyvin arkoja.

¹³ Niinpä menin mäen yli tähän suuntaan ja oikaisin ja aloin juosta ylös mäkeä. Juoksin pientä poluntapaista pitkin tavalla, jota me kutsumme koiranraviksi, ja äkkiä koko tienoo kajahti. En ole koskaan kuullut niin hirvittävää räjähdystä. Koko tienoo vapisi, ja kiviä vyöryi. Ja minusta tuntui siltä, kuin olisin hypännyt ainakin puolitoista metriä ilmaan, ainakin siltä tuntui. Se yksinkertaisesti pelästytti minut. Ja minä ajattelin: “Hyvän aika...” Ajattelin, että minua oli ammuttu, että joku... Minulla oli päässäni musta hattu. Ajattelin, että minua oli luultu javelinaksi, joka juoksi ylös vuorta, ja että joku oli ampunut minua. Se räjähti niin äänekkäästi suoraan päälläni sillä tavalla. Ja äkkiä jokin sanoi: “Katso ylös!” Siellä se oli. Sitten Hän kertoi minulle: “On kyseessä noiden Seitsemän Sinetin avaaminen. Käänny kotiin.” Niinpä tulin tänne.

¹⁴ Kohtasin veli Fredin ja veli Normannin, noin puoli tuntia myöhemmin, kun löysin heidät, ja he olivat kiihtyneitä ja puhuivat siitä. Ja siellä se on! Tiede

sanoo, että on mahdotonta, että minkäänlainen sumu voisi nousta niin korkealle. Näettehän, se nousee vain... En tiedä... Minä...

¹⁵ Kun menemme meren yli, me matkustamme kahdentuhannen seitsemänsadan metrin [9000 jalkaa] korkeudessa. Se on myrskyjen yläpuolella. Se on suunnilleen kuusi ja puoli kilometriä [neljä mailia = 21 210 jalkaa]. Ja sanokaamme, että sumu voisi nousta kahdenkymmenen neljän kilometrin korkeuteen. Mutta tämä on neljäkymmentäkaksi kilometriä, ja se riippui siellä koko päivän. Näettekö? He eivät tiedä, mikä se on. Mutta kiitos Herralle, me tiedämme.

Kiitoksia sinulle, veli Hickerson. Tulen pitämään sen siellä työpöydälläni. Kun he kirjoittavat tuon kirjan, niin me voimme käyttää sitä silloin.

¹⁶ Minulle annettiin täällä pieni muistilappu. Uskon, että määrämme on lisääntynyt sen jälkeen, kun olin täällä viimeksi. Uskon, että hänen nimensä on... Ainakin hänen isänsä nimi on David West. Ja heillä on siellä pikkumies, jonka he tahtovat omistaa Herralle. Onko se oikein? Tuliko sen olla tänä iltana, tai tuliko sen olla keskiviikkoiltana? En tiedä... Tänä iltanako? Se on hienoa. Hyvä on, mitä jos... Sinä olet David, etkö olekin? Niin minä ajattelin. Hyvä on, mitä jos te toisitte pikkumiehen tänne?

Jos sisaremmme haluaisi tulla tänne pianon ääreen ja soittaa meille tuon laulun *Tuokaa heidät sisälle*. Jos pastori haluaisi tulla tänne, niin tulemme vihkimään tämän pienen pojan Herralle. No niin, me yritämme pitää sen Kirjoitusten mukaisena.

¹⁷ Onko tämä lapsenlapsesi, veli West? Ei oikein näytä mahdolliselta, eihän? Sisar West, mitä sinä siitä ajattelet? eikö se... Tiedätekö, mitä se tuo mieleeni? Katsokaahan, minä myös olen isoisa.

Ja se tuo mieleeni veli Demos Shakarianin. Hän oli seisomassa suuren väkijoukon edessä. Ja hän myös sekoittaa kaiken, niin kuin minäkin teen, tiedättehän. Hän seisoi siellä ja sanoi: "Tiedätekö, minä sanoin Roselle, minä tunsin", se on hänen vaimonsa, "tunsin itseni paljon vanhemmaksi siitä lähtien, kun tulin isoäidiksi." Hän sanoi: "Oi, tarkoitin iso-" Tiedättehän...

¹⁸ Sinä et ole yksin, veli West. Heidän kaltaisiaan on täällä paljon. Ja se on hienoa. Uskon, että me todella osaamme arvostaa lapsenlapsiamme. Toivon, ettei tämä kuulosta pahalta, mutta meillä voi olla enemmän aikaa, jota voimme käyttää heidän kanssaan, uskoisin, kuin mitä meillä oli omia lapsiamme varten. Kysyin vaimoltani eräänä päivänä, ja hän sanoi: "Tietenkin, sinä hemmottelet heitä pienen hetken ja sitten ojennat heidät takaisin heidän omalle äidilleen ja menet eteenpäin."

mietiskellä sitä päivin ja öin. Suo nämä siunaukset, Isä. Jeesuksen Kristuksen Nimessä minä pyydän sitä. Aamen.

²⁸⁸ Rakastatteko te Häntä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Uskotteko te sen? ["Aamen."] Laulakaamme jälleen tuo hyvä laulumme *Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä*, kun otamme toisiamme kädestä. Missä on sisar Ungren? Onko hän täällä? Yksi heistä, tai tuo sisar, joka soitti pianoa. Yksi näistä naisista täällä. En näe, kyllä, tässä hän on, tämä nainen tässä. Hyvä on.

²⁸⁹ Halusin, tänä iltana, koskien sitä, mutta en nähnyt veli Ungrenia. Halusin hänen laulavan minulle tänä iltana tuon . Arvaan veljen lähteneen kotiin. Kuulin tuon laulun tänä aamuna ja todella arvostin sitä. Oi, se todella kajahti sydämeni lävitse. Ja haluaisin kuulla hänen laulavan *On Herra suur*.

²⁹⁰ No niin, laulakaamme *Minä rakastan Häntä*. Kaikki yhdessä. Vain sulkekaa silmäne, ja katsokaamme nyt Häneen. Sanokaa: "Herra, jos minussa on mitään lihallisuutta, ota se pois juuri nyt. Ota se pois." Ja te, jotka kuulette tämän ääninauhan, kun kuulette tämän laulun, laulakaa kanssamme, juuri silloin, siinä tuolissanne, missä istutte.

Jos Sana on tuominnut teidät, jos te ette usko, että Se on Sana, tutkikaa Kirjoituksia, nähkää onko se oikein. Se on soveliaista teille. Se merkitsee Elämää tai kuolemaa.

Ja sitten kun laulamme tätä laulua, jos elämässänne on lihallisuutta, niin ettekö te tahtoisiko kohottaa kättänne siellä tuolissa, missä istutte. Pyytäkää myös lapsianne ja vaimoanne kohottamaan kätensä, ympärillänne olevien rakkaittenne. Ja laulakaa *Minä rakastan Häntä* ja antakaa elämänne Hänelle ja sanokaa: "Puhdista minut, Herra, kaikesta pahasta."

Nouskaamme nyt seisomaan, kun laulamme sen.

Minä rakastan Häntä, minä...

Herra Jeesus, minä rukouilen, että Sinä parantaisit ihmiset, jotka käyttävät näitä nenäliinoja. Minä siunaan ne Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

*Ja osti pelastukseni,
Puul' Golgatan.*

²⁹¹ Nyt, tässä suuressa siunauksessa! Jatka vain sen soittamista, sisar. Sulkekaa vain silmäne ja ajatelkaa nyt hetken aikaa. Rukoilkaamme sydämissämme: "Herra Jeesus, tutki minua. Rakastanko minä todella Sinua? Sinä sanoit: 'Jos te rakastatte Minua, te olette pitävä Minun Sanani. Jos te rakastatte Minua, te pidätte sen, mitä Minä olen sanonut.'" Ja sitten sydämessänne sanokaa: "Herra, salli minun pitää Sinun Sanasi. Salli minun

itsellensä, että menevät ja tutkivat Kirjoituksia ja näkevät onko se oikein. Että he menevät polvilleen ja sanovat vilpittömästi: “Jumala, onko se Totuus?” Silloin siinä on kaikki, mitä tarvitaan, Herra, jos he vain ovat siinä vilpittömiä, sillä Sinun Sanasi on Totuus.

²⁸³ Ihmiset ovat istuneet täällä. Monet ovat ehkä kuulleet asioita, jotka ovat loukanneet heitä. Mutta Jumalan Henki puhui heille, ja he istuivat hiljaa ja kuuntelivat. Hetki on tulossa myöhäiseksi. On myöhäinen iltahetki, ja myös aika, jossa elämme, on myöhäinen. Aurinko on laskemassa. Maailma on viilenemässä. Jumala, pimeys tulee pian laskeutumaan, ja sitten Herran tulemus tulee tempaamaan pois Seurakuntansa. Kuinka me kiitämme Sinua tästä, Herra.

²⁸⁴ Me rukoilemme nyt, että Sinä siunaisit jokaista henkilöä Jumalallisessa läsnäolossa, jokaista, joka kuulee tämän nauhan, Herra, ympäri maailman. Voikoot he jättää nuo vanhat uskontunnustukset ja asiat ja tulla ja palvella Elävää Jumalaa, tulla ja tehdä sijoituksensa siihen, tehdä niin kuin Etelän kuningatar teki. Hän tuli ja käytti kolme kuukautta päästäkseen sinne Salomonin luo, missä eräs mies edusti Jeesusta Kristusta tai Taivaan Jumalaa. Jeesus sanoi, että hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso tässä on suurempi kuin Salomo! Ja me tiedämme, että suurempi kuin Salomon on täällä. Itse suuri Pyhä Henki on täällä ja työskentelee ihmisen kautta. Kuinka me kiitämme Sinua tästä, Isä. Me rukoilemme nyt siunauksia.

²⁸⁵ Siunaa nyt rakasta pastoriamme, veli Nevilleä. Herra, kun katson häntä ja ajattelen hänen rakkauden työtään, sydämeni yksinkertaisesti hypähtää. Kun vain katselen häntä, kun hän katsoo vaimoan ja pieniä lapsiaan. Minä rukoilen Jumala, että Sinä antaisit hänelle voimaa ja antaisit hänelle rohkeutta. Siunaa häntä vielä monien, monien vuosien palveluksella tällä suurella elopellolla, jolla me olemme.

²⁸⁶ Siunaa kaikkia näitä sananpalvelijaveljiä, jotka ovat istuneet täällä tänä iltana. Monet heistä ovat vierailijoita toisilta paikkakunnilta. Rukoilen, että olisit heidän kanssaan, Junien ja veli Ruddellin ja noiden kalliiden miesten kanssa, tämän seurakunnan sisarseurakunnista, jotka seisovat pitäen yllä Evankeliumin Valoa ympäristön eri kaupungeissa, jotka seisovat tämän saman Valon puolesta ja taistelevat Sen puolesta. Kiitos Sinulle noista miehistä, Herra. Rohkaise heitä ja anna heille armo, että he kestävät ne suuret koettelemukset ja asiat, jotka tulevat maan päälle koettelemaan kaikkia kristittyjä.

²⁸⁷ Paranna sairaat ja vaivatut, Herra. Ole kanssamme nyt tämän tulevan viikon ajan. Anna meille rohkeutta. Älköön tämän päivän pieni hajanainen pyhäkoulutunnin opetus koskaan jättäkö heidän sydämiään. Voikoot he

¹⁹ No niin, minulla on siellä takana pieni pojanpoika. Hän sanoi: “Pappa, saarnaa. Pappa, saarnaa.” Ja he keräsivät uhrin viime sunnuntaina, ja se oli siellä pöydällä, kun he toivat hänet sisälle sinne takahuoneeseen. Ja hän oli kuullut minun saarnaavan kovaäänisen kautta. Hän sanoi: “Pappa, saarnaa. Pappa, saarnaa.”

Ja Billy sanoi: “Kyllä, siellä ylhäällä.”

Hän sanoi: “Ei!” Ja uhri levisi ympäri lattiaa. Hän halusi tulla tänne ylös, tiedättehän. Ja hän aina huutelee minulle, tiedättehän, kun hän näkee minut missä tahansa konventissa. Hän huutaa: “Pappa, saarnaa.” Niinpä tiedän, että ne ovat suloisia.

^{19a} Sanohan, voisinko ehkä lainata vähän tukkaasi? Hän ei tarvitse sitä juuri nyt. Minä tarvitsisin. Mikä hänen nimensä on? [Sisar West sanoo: “David Jonathan.”] David Jonathan. Eikös olekin suloinen nimi? No niin, toivon, että hänen elämänsä on sen mukainen, kuin minkä mukaan hänet on nimetty. David, kuningas, David, joka, Kristus on tuleva istumaan hänen valtaistuimellaan, ja myös Joonatan, rakastettu ystävä. Sanonpa teille, että ne ovat suloisia, pikku kavereita. Me arvostamme heitä hyvin paljon. Minä... Hän heräilee. Ja hän pystyy huutamaan “aamen” yhtä hyvin kuin muutkin, tiedättehän, joten me emme anna sen häiritä meitä. Me vihimme hänet Herralle.

Mielestäni on hyvin suloista, kun nuori pari, jolle Jumala on antanut tällaisen pikku kaverin huolehdittavaksi, tulevat luovuttaakseen hänet Herralle. Ja kun te teette niin, se osoittaa, että te ette ole... että te annatte takaisin Jumalalle se, minkä Hän on antanut teille. Jumala siunatkoon häntä.

^{19b} Nyt, jos halusitte pitää häntä. Uskon, että ehkä äiti pystyy pitämään häntä paremmin kuin pystyn. Ja miten on käsien laskeminen hänen päällensä? Tekisittekö te mieluummin sen? Koska pelkään, että pudotan hänet, tai en pudota, vaan särjen hänet tai jotain muuta, tähän tiedätte. Ja minä aina pelkään särkeväni heidät, tähän tiedätte. Minun...

Meda sanoi, tuolla takana... Ajattelen, että tämä on yksi työ, josta hän on kateellinen minulle, tähän tiedätte. Hän haluaisi pidellä...

No, katsokaahan, hän aikoo katsella minua. Hän hieno kaveri. Näin on. Ehkä minä voisin pitää häntä. Arvelen. Oi, sisar, älä... Toivon, että en pudota häntä. Tässä, onpa hän suloinen? Eikö ole suoloinen? Mitä sinulle kuuluu, No niin, nyt, suloinen.

^{19c} Kumartakaamme päämme.

Herra Jeesus, monia vuosia sitten, kun kristinusko syntyi Mihen muodossa, jota kutsuttiin Kristukseksi, voidelluksi Messiaaksi. Hänen nimensä oli Jeesus. Ihmiset toivat pienet vastasyntyneet lapsensa Hänen luoksensa, jotta Hän

laskisi kätensä niiden päälle ja siunaisi heitä. Ja Hn sanoi: "Sallikaa pienten lasten tulla Minun luokseni, älkääkä estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Taivasten Valtakunta." Tämä suloinen, pieni pariskunta, heidän isovanhempansa ja he ovat olleet Sanan todellisia seuraajia.

Herra Jeesus, minä tuon ja ojennan Sinulle tänä iltana, pastori ja minä, tämän ihanan, pikku David Jonathan Westin. Minä luovutan hänet sinulle hänen äidiltänsä ja isältänsä. Minä tuon hänet Sinulle, Herra, terveyttä, voimaa ja pitkää elämän palvelusta varten, Kaikkivaltiaan Jumalan kunniaksi, joka n tuonut hänet tähän maailmaan. Levätkööt Jumalan siunaukset hänen yllänsä. Levätköön Pyhä Henki tämän pienen lapsen yllä. Jos vielä huomista tulee, niin kannattakoon hän Evankeliumia, jota hänen vanhempansa ja isovanhempansa tänään niin rakastavat. Suo se, Herra, Jeesuksen Kristuksen Nimesä. Minä luovutan tämän lapsen Sinulle se elämän vihkimisen yhteydessä. Aamen.

^{19d} Uskon, että haluavat ottaa kuvan pikku kaverista. [Kamera laukaistaan.] Minäkin hypähdin.

Jumala siunatkoon sinua, sisar. Rakasta vain aina ja helli Jeesusta Kristusta ja tätä pikku kaveria, jotta hän kasvaisi Herran nuhteessa, ja olkoon sinulla ihana pikkupoika. Olen varma siitä. Jumala olkoon kanssasi.

Uskon, että hän taisi pudottaa tuttinsa? Saivatko he sen? Oi.

Oi! laulakaamme nyt tuo pieni laulu *Tuokaa heidät sisälle*. Laulakaamme se nyt kaikki yhdessä tälle pikkumiehelle. Hyvä on, sisar.

*Tuokaa heidät sisälle, tuokaa heidät sisälle,
Tuokaa pienokaiset Jeesukselle.*

²⁰ En tiedä mitään parempaa kuin panna kädet heidän päällensä. Tiedätkö te? Herran Jeesuksen kädet!

²¹ No niin, tiedän, että siellä on kuumaa. Ja haluan sanoa siivoojalle, veljelleni Docille tai niille, jotka huolehtivat siitä, että jotkut sisarista ovat pilanneet hameensa tuoleissa olevan rasvan kanssa. Kuinka monet ovat saaneet rasvaa hameisiinsa? Tiedän, että vaimoni ja kaksi tyttärentäni, pieni Betty Collins, rouva Beeler ja jotkut heistä ovat saaneet... Siellä on jonkinlaista rasvaa. Jos tarkastaisit sen, Doc, kun voit. Uskon, että se on rasvaa tai maalia tai jotakin sellaista. Sitä on siellä, missä he työskennellessään ovat seisseet istuimilla. Eikö olekin? [Veli Edgar "Doc" Branham sanoo: "Niissä ei ole mitään rasvaa, jota voisi ottaa pois."] No niin, en tiedä, mitä se sitten on. Jotakin... Siitä vain huomautettiin minulle, ja lupasin mainita siitä Docille. Hyvä on.

Nyt, keskiviikkoiltana on rukouskokous. Onko muuta? Olette ilmoittaneet? Oletteko tehneet ilmoituksenne, veli Neville? Kaikki ilmoitukset on tehty.

kristitty." Te saatatte ajatella, että joku nainen näyttää vanhanaikaiselta, mutta hän on aito, hieno nainen. Siinä se on.

²⁷⁸ Olkaa hyvämaineisia kristittyjä, sillä me olemme täällä vieraita. Tämä ei ole meidän kotimme. Meidän kotimme on ylhäällä. Me olemme Kuninkaan poikia ja tyttäriä. Olkoon elämämme hyvämaineista elämää. Eläkäämme elämää, joka on kunniaksi väittelemme, että me olemme kristitty. Ja jos te ette voi elää sen kaltaista elämää, lakatkaa kutsumasta itseänne kristityksi, koska te vain tuotatte häpeää asialle.

²⁷⁹ Kiitän teitä, ihmiset. Kun te olette istuneet täällä tänä kuumana iltana, luotan siihen, ettei kukaan teistä tule olemaan kadotettu tuona päivänä. Ja luotan, että te ja minä yhdessä tulemme löytämään Jumalan armon, ja että olen kykenevä aina seisomaan sen puolesta, mikä on Totuus. Ilman että koskaan loukkaan teitä, mutta en koskaan jätä sanomasta asiasta teille. Näettekö? Jos tekisin niin, en olisi oikean kaltainen isä, jos antaisin lasteni tehdä mitä tahansa. Minä oikaisen heitä. Ja rakkaus on tekevä niin. Rakkaus on korjaavaa. Muistan, että kirjoitit tuon lappusen minulle tuona päivänä, Pat. Minulla yhä on se. Että Rakkaus on korjaavaa. Raamattu sanoo niin. Ja jos se ei ole korjaavaa... Siitä syystä Jumala oikaisee meitä, koska Hän rakastaa meitä.

²⁸⁰ Eläkäämme tästedes ystävällisyydessä ja lempeydessä elämä, joka on arvollista. Älkää kiinnittäkö mitään huomiota siihen, kun he sanovat: "Mutta siunattu olkoon Jumala. Tiedän, että hänellä on se, hän puhui kielillä, hän tanssi Hengessä." Se on hienoa, mutta jos hänellä ei ole Hengen hedelmää, Henki ei ole siellä. Hän vain jäljittelee jonkinlaista mielenliikutusta tai jotakin, koska Pyhä Henki voi elää vain Hengen hedelmän elämää. Se on ainoa, mitä Hän voi tehdä.

²⁸¹ Jumala siunatkoon teitä. Kumartakaamme päämme hetkeksi.

Antakaa Jumalan, joka on tänä viimeisenä päivänä vuodattanut esiin Valonsa Raamatustansa, joka on täällä edessäni, ja näiden Enkelien valokuvasta, tästä salaperäisestä Valosta pyramidin muodossa, jota ei edes tiede tiedä, miten Se tuli sinne. He eivät voi selittää sitä, mutta Isä, me olemme kiitollisia, että Sinä kerroit sen meille kuukausia, ennen kuin se tapahtui. Ja me olemme kiitolliset Sinulle.

²⁸² Salli ihmisten, joita kutsutaan Sinun Nimesi mukaan, että he, Herra, lakkaisivat tänä iltana synnistä, epäuskosta. Kun minun on täytynyt puhua niin äkkipikaisesti sisariamme vastaan, niin voikoot he ymmärtää, ettei se tapahdu siksi, etten rakasta heitä, Herra. Vaan koska en halua nähdä perkeleen vääntävän heitä pois, kunnes he kuolevat yhtenä näistä päivistä. Ja sitten he yrittävät kohdata Sinua sen kaltaisessa tilassa, kun he ovat kuulleet tämän kaltaisen Jumalan Totuuden. Voikoot he tuntea olevansa sen verran velkaa

haluaa täyttää Sanansa, eikä Hänellä ole muita käsiä kuin minun ja teidän kätenne. “Minä olen Viinipuu, te olette oksia.” Oksat kantavat hedelmää. Viinipuu antaa energian oksille. Se on elämä, joka on arvollista.

²⁷³ Rukoilen niiden puolesta, jotka kuuntelevat ääninauhaa, ja niiden puolesta, jotka ovat läsnä. Voikoon kaiken Taivaan armon Jumala antaa siunatun Pyhän Henkensä loistaa meidän kaikkien yllemme, niin että me tästä illasta eteenpäin voimme elää elämän josta Jumala tulee sanomaan: “Olen hyvin tyytyväinen. Mene sisälle iankaikkisiin iloihin, jotka on valmistettu sinua varten maailman perustamisesta alkaen.” Taivaan Jumala lähettäköön siunauksensa kaikkien teidän ihmisten ylle.

²⁷⁴ Minä rukoilen, että Jumala tulisi siunaamaan teitä naisia, joilla tänä iltana on lyhyet hiukset, sellaisella tavalla, että te näette ja pakenette tätä tämän päivän nykyaikaista suuntausta ja käsitätte Raamatun sanovan, ettei teidän pitäisi tehdä niin. Ja jos olette syyllistyneet käyttämään moraalittomia vaatteita, että Taivaan Jumala vuodattaisi armonsa sydämeenne, niin että ette enää koskaan tee sitä uudestaan. Että ette enää koskaan syyllisty sen kaltaiseen asiaan uudestaan. Voikoon Pyhä Henki avata ja näyttää sen teille. Te, jotka olette ilman Pyhän Hengen kastetta...

²⁷⁵ Te miehet, jotka annatte vaimojenne olla talon pomona ja johtaa teitä ympäri, voikoon Taivaan Jumala antaa teille armon lopettaa se ja palauttaa hänet jälleen järkiinsä, ja että käsittäisitte, että se on teidän paikanne Kristuksessa. Ei niin, että olisit joku pomo, vaan sinä olisit huoneen pää. Muistakaa, nainen ei ole edes alkuperäisessä luomisessa. Hän on vain sinun sivutuote, jonka Jumala on antanut teille huolehtimaan teistä, pitämään vaatteenne puhtaina ja valmistamaan ruokanne ja niin edelleen. Hän ei ole teidän määrääjänne.

²⁷⁶ Te amerikkalaiset naiset juoksette ympäriinsä maalia kasvoillanne ja pidätte nenänne niin pystyssä, että jos sattuisi satamaan, se hukuttaisi teidät. Ja sitten te ajattelette olevanne jonkin sortinen määrääjä. Sinä oletkin, jollekin mammanpojalle, mutta et millekään todelliselle Jumalan pojalle. Se on totta.

²⁷⁷ Voikoon Jumala antaa miehille armon Jumalan poikina lopettaa sen kaltainen mielettömyys. Niin se on! Antakoon Hän teille armon, jotta voitte heittää pois nuo savukkeet, lakata kuuntelemasta noita likaisia vitsejä ja kaikkea tuota hölynäköä. Olkaamme Jumalan poikia, niin että voimme vaeltaa elämän, joka on Evankeliumin arvoista.

Ja kun joku kulkee alas katua, niin sanotaan: “Jos koskaan on olemassa kristitty, niin siellä menee sellainen. Siellä kulkee mies, jonka kautta Jumala tuo julki itsensä. Tuo mies on todellinen kristitty, jos koskaan on ollut

²² Nyt, jos Herra suo, ensi sunnuntaiaamuna haluan puhua aiheenani tämän sukupolven syytteesen asettaminen Kristuksen ristiinnaulitsemisesta. Ja nyt te sanotte: “Tämä sukupolvi ei olisi voinut tehdä sitä.” Tulemme näkemään, ovatko he Sanan mukaan tehneet sen vai ei. No niin, se on ensi sunnuntaiaamuna, jos Herra suo. Jos ei... jos jotakin sattuu...

²³ Minun pitäisi myös olla Houstonissa tällä viikolla konventissa, ja se veisi minulta sunnuntaihin asti. Niinpä en tiedä kykenenkö olemaan täällä vai en. Mutta meillä on kuitenkin pari muuta sunnuntaita varalla sitä ennen. Ja sitten minä, me menemme konventtiin tai kokoukseen Chicagossa tämän kuun viimeisellä viikolla. Ja sitten minun täytyy viedä perhe takaisin Arizonaan, sillä heidän kesälomansa ovat ohitse, ja lasten täytyy mennä takaisin kouluun.

²⁴ Nyt, kuinka monet nauttivat Sanan lukemisesta ja Herran siunauksista? Me kaikki teemme niin.

²⁵ No niin, on kuuma, ja tiedän, että jotkut teistä menette takaisin kotiin vielä tänä yönä. Tiedän että veli Rodney ja Charlien ja heidän täytyy ajaa pitkä matka. Mutta hetkinen, sinähän olet lomalla, etkö olekin? Kuulin sinun olevan menossa kalastamaan.

“Herra ei lue sitä miehelle sitä aikaa, kun hän on kalastamassa. Hän ei tule yhtään vanhemmaksi ollessaan kalastamassa.” Niinpä, menkää te työt heidän kanssaan. Näettekö? Ja minä tulen ja liityn mukanne, jos voin. Tiedättehän: “Hyvä Herra”, sanotaan, “ei lue miehelle sitä aikaa, kun hän on kalastamassa.” Harrastakaa sitä paljon, kun olette jännittyneitä. Parhain tapa rentoutua, mitä minä koskaan elämässäni olen kokenut, on mennä kalastamaan.

²⁶ Sain kerran pienen kortin herra Troutmanilta. Muistaako kukaan herra Troutmania, jäätehdas New Albanyssa? Hänellä oli siellä pieni kortti, jossa luki: “Kalastamassa.” Ja sitten se jatkui runomuodossa: “Jokainen mies... Jokainen mies, hänen veljensä, on kalastamassa. Auttavan käden he aina antavat, päätyen kalastamaan.” Ja siinä mainittiin kahdeksan tai kymmenen eri asiaa sillä tavalla, ja sitten pohjalla luki: “Mies on lähempänä Jumalaa, kun hän on kalastamassa.” Ja mielestäni se on kutakuinkin oikein. “Rikas ja köyhä ovat kaikki samanlaisia, kun he kalastavat. Auttavan käden he aina antavat, päätyen kalastamaan.” Ja kaikki päättyi aina “kalastamiseen”.

²⁷ No niin, kerron teille erästä toisesta kalastuksesta, jota olen harjoittanut viimeiset kolmekymmentäkolme vuotta, ja se on ollut ihmisten sielujen kalastamista. Auttakoon Herra meitä voittamaan jokaisen, jonka vain voimme löytää.

²⁸ Nyt tänä iltana tämä nauhoitetaan. Ja tänä aamuna (jos Jim on täällä tai nauhoittamassa), uskon että hän on nauhoittamassa, mutta joku kiinnitti

huomioni siihen, että olin sanonut “Toinen maastamuutto”. En tarkoittanut *toista*. Se on “Kolmas maastamuutto”.

Pyhä Henki Tulipatsaan muodossa, Jumala tuli alas tullen julki ja toi esiin ensimmäisen maastamuuton, ja takaisin... toi Israelin ulos Egyptistä.

Toinen maastamuutto oli, kun Kristus toi seurakunnan ulos juutalaisuudesta.

Ja *Kolmas maastamuutto* tapahtuu, kun Tulipatsas ottaa Morsiamen seurakunnasta. Näettekö? Ulos luonnollisesta, ulos hengellisestä ja hengellinen ulos hengellisestä. Nuo kolme, näettekö, tai mielummin hengellinen ulos seurakunnasta. Siinä meillä ovat nuo kolme, nuo sen kolme ajanjaksoa.

²⁹ Nyt tänä iltana haluan jälleen tehdä ääninauhan, ja se on nimeltään: *Onko elämäsi Evankeliumin arvoista?* Siihen ei luultavasti mene paljoa aikaa. Minulla on täällä vain muutamia Kirjoituksia ja muistiinpanoja. Mutta ensin me haluamme lukea Jumalan Sanaa. Ja ennen kuin teemme sen, kumartakaamme sydämemme hetkeksi Hänen puoleensa.

³⁰ Herra Jeesus, kuka tahansa mies, nainen tai lapsi voi fyysisesti kääntää tämän Raamatun lehtiä, mutta ei ole ketään, joka voisi paljastaa sitä, sillä tavalla kuin Sinä teet. Minä rukoilen Herra, kun otan tämän tekstin, niin kuin se on laskettu sydämelleni, jotta se lähetettäisiin ympäri kansakuntia ihmisten luo, niin että he voisivat tietää, minkä millaista elämää heidän edellytetään elävän. Sillä niin monet ovat kysyneet minulta: “Onko kristityn elämä seurakunnallista palveluselämä? Onko se köyhien ja tarpeessa olevien auttamista? Onko se sitä, ett on uskollinen jäsen? Onko se uskollisuutta seurakuntaa kohtaan?” Ja sen kaltaisia kysymyksiä. Ja Isä, voikoon tänä iltana tulla oikea vastaus näiden sanojen kautta, kun pyrimme tuomaan ne ihmisille. Jeesuksen Kristuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

³¹ No niin, menkää Raamatuissanne Luukkaan Evankeliumiin, ja me tulemme aloittamaan 14. luvusta ja 16. jakeesta lukeaksemme osan Kirjoitusta perustaksi, taustaksi tälle, mitä me yritämme sanoa noin kolmenkymmenen tai neljänkymmenen minuutin ajan. Nyt, 16. jae Luukkaan 14. luvusta.

Sitten sanoi hän hänelle: Eräs mies valmisti suuret illalliset ja kutsui monta.

Ja hän lähetti palvelijansa illallisaikaan sanomaan niille, jotka olivat kutsututtuja: Tulkaa, sillä kaikki on nyt valmiina.

Ja he kaikki yksimielisesti alkoivat esittämään tekosyitä. Ensimmäinen sanoi hänelle: Olen ostanut palan maata ja minun tarvitsee mennä ja nähdä se. Pyydän sinua, että pidät minua estettynä.

²⁶⁶ Jeesus sanoi: “Johannes, salli sen nyt niin tapahtua, sillä tämä on meille soveliasta. Me olemme tämän hetken Sanoma. On soveliasta, että me täytämme koko vanhurskauden.”

²⁶⁷ Johannes ajatteli: “Kyllä. Hän on Uhri. Uhri täytyy pestä ennen kuin Se esitellään.” Sitten hän sanoi: “Hyvä on”, ja hän kastoi Hänet. Aamen! Toisin sanoen: “On soveliasta, että me täytämme koko vanhurskauden.”

Jeesus tiesi, että tuo mies on aito. Hän sanoi: “Ei ole koskaan syntynyt naisesta hänen kaltaistaan miestä. Hän on enemmän kuin profeetta. Jos te voitte vastaanottaa sen, niin tämä on enemmän kuin profeetta.” Ja Jeesus katsoi hänen sydämeensä ja tiesi sen, kun Hänen oma serkkunsa kohtasi Hänet siellä kasvoista kasvoihin.

²⁶⁸ Johannes sanoi: “Herra, minun tarvitsee saada kaste Sinulta, ja miksi Sinä tulet minun tyköni?”

²⁶⁹ Hän sanoi: “Salli niin tapahtua, Johannes, mutta muista: meidän on soveliasta täyttää kaikki se, minkä Jumala on luvannut, ja Minä olen Uhri. Minut täytyy pestä ennen esittelyä.” Oi!

²⁷⁰ Ja tänään kun ehtoovalot loistavat, kun ei ole olemassa ketään, joka on oikeassa mielentilassa, ja voisi sanoa. Kuka tahansa Raamatun oppinut tietää, että tämä on viimeinen päivä. Silloin on soveliasta, että me tulemme pois näiltä suurilta muureilta tai jätämme nämä asiat ja pääsemme sisälle Jeesuksen Kristuksen vanhurskauteen näinä viimeisinä päivinä ja otamme vastaan Jumalan Sinetin, ennen kuin perkele antaa meille pedon merkin. Oi! Kyllä!

²⁷¹ Rukoilkaa, että Jumala antaa tämän päivän Valon koittaa teissä, jotta te voisitte olla tottelevainen Jumalan palvelija, ja pysyköön sitten Hengen hedelmä aina elämässänne. Ja se on Evankeliumin arvoista elämä.

²⁷² Sallikaa minun sanoa tämä, kun lopetan. Ainoa tapa, ainoa tapa, miten te voitte elää Evankeliumin arvoista elämää, on antaa Evankeliumin itsensä, jokaisen hitusenkin Evankeliumista, tulla teihin sisälle ja heijastaa Hänen lupauksiaan ja vahvistaa ne. Antakaa Jumalan elää teissä, niin että Se vahvistaa tämän päivän lupaukset.

Aivan kuten Johannes, kun Jeesus sanoi Johannekselle: “Salli niin tapahtua, Johannes, se on oikein. Mutta me olemme tämän päivän sanansaattajia ja meidän täytyy täyttää koko vanhurskaus.”

Ja jos me olemme tämän päivän kristittyjä, vastaanottakaamme Jeesus Kristus sydämeemme. Ja Hän on Sana. Älkää kieltäkö Siitä mitään. Sanokaa: “Se on Totuus.” Ja asettakaa Se sydämeenne ja tarkatkaa Hengen hedelmää yllänne ja täyttäkää jokainen lupaus, jonka Hän on antanut Raamatussa. Jumala

²⁶¹ Niin tapahtui. Paavali, hän oli valmis tulemaan kirotuksi pois Kristuksesta antaakseen kansalaistensa... Noiden sokeiden, tietämättömien ihmisten, jotka eivät halunneet kuunnella hänen Evankeliumiaan. Ja minä ajattelen, häpeän itseäni. Minä olin valmis luopumaan heistä, koska he eivät halunneet kuunnella minua. Minusta tuntuu, että haluan katua ja olenkin katunut. Näettekö?

²⁶² Huomatkaa, huolimatta siitä, mitä muut ajattelevat, tämän kaltainen elämä on Evankeliumin arvoista.

No niin, lopetan nyt.

²⁶³ Tuo rikas mies, kuten useimmat meistä tänään, sulki ulos ja hylkäsi Elämän Sanan ja hän tuli seurakunnan jäseneksi, ja Raamattu todistaa, että hän eli elämän, joka ei ollut sen Evankeliumin arvoista, joka häntä pyydettiin vastaanottamaan. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kuinka voisi Evankeliumi loistaa sen kaltaisen pimennetyn valon lävitse, joka kieltää Jumalan voiman?

²⁶⁴ No niin, ainoa tapa, miten voi elää arvollista elämää, on antaa Kristuksen ja Hänen Sanansa, millainen Hän on, Sana, heijastaa itsensä niin täydellisesti teihin, kunnes Jumala vahvistaa sen, mitä Hän on sanonut Sanassa. Sillä Kristus kuoli voidakseen esitellä itsensä Jumalan edessä uhrina, ja palata takaisin Pyhän Hengen muodossa voidakseen heijastaa itsensä kansansa kautta jatkaakseen työtään. Heijastaakseen itsensä teidän kauttanne, jotta Hän voisi täyttää luvatus Sanansa näissä tulevaisissa päivissä.

Kuten Johannes Kastaja, kun hän kuuli Kristuksen tulevan. Ja Kristus käveli veteen, ja Johannes sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa."

Kukaan muu ei nähnyt Sitä, mutta hän näki Sen, tuon Valon, joka tuli alas Taivaasta kuin kyyhkysen. Ja Ääni sanoi: "Tämä on Minun rakas Poikani, jossa olen mielistynyt asumaan." Hän näki sen tulevan.

Ja Jeesus, Immanuel, käveli veteen radikaaliksi oletetun saarnaajan edessä. Hän käveli sinne veteen ihmisten edessä ja sanoi: "Haluan sinun kastavan Minut."

²⁶⁵ Johannes sanoi: "Herra, minun tarvitsee saada kaste Sinulta. Miksi Sinä tulet minun tyköni?" Noiden molempien miesten silmät kohtasivat toisensa, profeetta ja hänen Jumalansa. Aamen! Kuinka olisinkaan halunnut seistä katselemassa sitä, nähdä Johanneksen syvälle painuneiden silmien kohtaavan Jeesuksen syvälle painuneet silmät. He olivat lihan puolesta toistensa pikkuserkkuja.

Ja toinen sanoi: Minä olen ostanut viiden härän valjakon ja menen koettelemaan niitä. Pyydän sinua, että pidät minua estettynä.

Ja toinen sanoi: Olen nainut vaimon enkä sen vuoksi en voi tulla.

Niin tuo palvelija tuli ja ilmoitti herrallensa nämä asiat. Silloin talon isäntä vihassa sanoi palvelijallensa...

Huomatkaa, ei palvelijoillensa, "palvelijallensa".

Mene ulos nopeasti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo tänne sisälle köyhät ja ruhjotut ja rammatt ja sokeat.

Ja palvelija sanoi: Herra, on tehty, niin kuin sinä olet käskenyt, ja vielä on tilaa.

Ja herra sanoi palvelijalle: Mene ulos valtateille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, jotta taloni voisi olla täynnä.

Sillä minä sanon teille, ettei kukaan noista miehistä, jotka oli kutsuttu, ole maistava minun illallistani.

³² No niin, huomasitteko että siellä oli kolme nykäisyä tai sen kolme vaihetta? Kun ensin he lähtivät ja kutsuivat niitä, joita oli kutsuttu tulemaan, ja he eivät he tehneet tulleet. Niin he lähtivät ulos parantumiskampanjaan ja menivät ulos noutamaan sokeita ja rampoja. Ja koska vielä oli tilaa, meni hän ulos pakottaakseen hyviä, pahoja ja välinpitämättömiä, jotta he tulisivat sisälle.

³³ Te voitte nyt lukea toisen, samankaltaisen vertauksen tästä aiheesta, Matteus 22:1-10, jos haluatte lukea sen myöhemmin. Mutta otan siitä tämän aiheen: *Onko elämäsi Evankeliumin arvoista?*

³⁴ Nyt Jeesus on tässä sanomassa, kuinka ihminen aina on yrittänyt tehdä verukkeita, ettei hänen tarvitsi vastaanottamatta Jumalan Sanaa, Hänen kutsuaan. Vaikkakin heille on täysin vahvistettu, että on kyseessä Hänen illallisensa ja Hänen kutsunsa, niin ihmiset silti jatkuvasti kieltäytyivät. Ja jos luette siitä Matteus 22:ssa, te tulette näkemään, että myös siellä kieltäydyttiin. Ja he yrittävät...

³⁵ Niin tapahtui aikaisemmin kaikissa ajanjaksoissa. Ja eräässä vertauksessa näemme kerrottavan miehestä, jolla oli viinitarha, ja kuinka hän lähetti palvelijoitaan keräämään satoa tästä viinitarhasta. Ensimmäinen palvelija tuli, mitä he tekivät? He ajoivat hänet pois. Seuraava palvelija tuli, he kivittivät myös häntä. Ja he ajoivat pois palvelijan toisensa jälkeen, nuo julmat miehet. Lopulta kuningas lähetti poikansa. Ja kun tämä poika tuli, me näemme heidän sanoneen: "Tämä on perillinen. Me tapamme hänet, ja silloin meillä on oleva kaikki." Sitten Jeesus sanoi heille: "Kuningas lähetti surmaamaan nuo murhaajat ja polttamaan heidän kaupunkinsa."

³⁶ No niin, me näemme, että kun Jumala antaa ihmiselle kutsun tehdä jotakin, tai kun hän kieltäytyy vastaanottamasta kutsua, jonka Hän on antanut hänelle, niin silloin, sen jälkeen, kun armoa on halveksittu, ei jäljellä ole mitään muuta kuin tuomio. Jos te astutte armon rajan ylitse, silloin on vain yksi asia jäljellä, ja se on tuomio. Ja me näemme, että ihminen on tehnyt niin kaikkina ajanjaksoina. Niin on tapahtunut kaikkina aikoina Raamatussa.

³⁷ Kun Jumala lähetti Nooan, palvelijansa, ja valmisti pakotien kaikkia ihmisiä varten, jotka halusivat pelastua... Mutta ihmiset vain nauroivat ja pilkkasivat Nooaa. Jumala valmisti tien, mutta he estelivät. Se ei ollut heidän nykyaikaisen ajattelutapansa mukaista. Se ei ollut sillä tavalla, kuin he sen halusivat olevan. Niinpä he kieltäytyivät Nooan päivinä.

³⁸ Heillä oli esteensä Mooseksen päivinä. Heillä oli esteensä Elia päivinä. Heillä oli esteensä Kristuksen päivinä, ja heillä on esteensä tänään.

³⁹ Nyt Hän oli puhumassa suoraan Israelille, niille, jotka olivat kutsuttu pitoihin, ja se soveltuu myös tämän päivän ihmisiin, seurakuntaan, jota on kutsuttu tulemaan pitoihin, eikä halua tehdä sitä, Herran hengellisiin pitoihin. Eivätkä he halua tehdä sitä. He eivät halua tehdä sitä. Heillä on muita asioita tehtävänä. He löytävät syitä.

⁴⁰ No niin, jos Israel kaksituhatta vuotta sitten olisi vastaanottanut kutsun, joka heille annettiin, he eivät olisi siinä tilassa kuin he ovat tänään. Kaksituhatta vuotta sitten Israel hylkäsi kutsun tulla hääaterialle. He hylkäsivät sen ja menivät tuomioon. Mutta niin kuin Jeesus sanoi, he kivittivät ja tappoivat profeetat, jotka oli lähetetty heidän luoksensa, heillä oli esteitä, nyt, noita esteitä heillä oli jokaisena aikana.

⁴¹ Me näemme Jeesuksen päivinä, ettei Hän ollut minkään heidän seuransa jäsen. He sanoivat: "Mistä tämä mies on saanut tämän opin? Mistä koulusta hän on? Eikö tämä ole sen kirvesmiehen poika? Eikö hänen äitinsä nimi ole Maria? Eivätkö Johannes ja Jaakob ole hänen veljiään? Ja eivätkö hänen sisarensa ole kanssamme? Mistä sitten tämä mies on saanut tämän vallan tehdä näin?" Näettekö? Toisin sanoen: Hän ei kuulunut heidän seuraansa. Niinpä he sanoivat: "Hän on Beelsebul. Hän on samarialainen. Hänessä on perkele, ja hän on hullu. Hän on mies, jossa on uskonnollinen pahahenki, ja se on tehnyt hänestä hullun. Ja siksi hän on siellä ulkona kuin jokin villi-ihminen. Älkää kiinnittäkö häneen mitään huomiota." Ja me tiedämme, mitä tapahtui Israelille. He olivat niin varmoja siitä, että tuo Mies oli väärässä, että he tuomitsivat Hänet ja huusivat: "Tulkoon hänen verensä meidän ja meidän lastemme ylle", ja niin se on ollut siitä lähtien.

Yhtenä päivänä hän oli siellä kulkemassa portin lävitse. Hän oli Toursista, Ranskasta. Siellä oli ihmisiä, ja eräs vanha pummi makasi siellä kuolemaisillaan ilman vaatteita, ja ihmiset, jotka olisivat voineet antaa hänelle vaatteita, kulkivat hänen ohitseensa, eivätkä huomioineet tuota vanhaa miestä. Ja Pyhä Martinus seiso siellä ja katseli sitä. He sanoivat hänen...

²⁵⁷ Jokaisella sotilaalla täytyi olla sotilaspalvelija, joka kiillotti hänen saappaansa, mutta hän kiillotti sotilaspalvelijansa saappaat.

Hän riisui päällystakkinsa, halkaisi sen miekallaan kahdeksi ja kietoi tuon vanhan pummin siihen ja sanoi: "Me voimme molemmat elää."

Hän meni kotiin ja vuoteeseen. Levätessään siellä ja ajatellessaan tuota vanhaa miestä hän itki. Äkkiä jokin herätti hänet. Hän katsoi, ja huoneessa seiso Jeesus Kristus, joka oli kiedottuna tuohon samaan vaateenpalaseen, johon hän oli kietonut tuon pummin. Ja Hän sanoi: "Sen, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette tehneet Minulle." Se on Evankeliumin arvoista elämä. Te tiedätte hänen myös sinetöineen elämänsä, ettekö tiedäkin?

²⁵⁸ Katsokaa Polykarpusta, joka seiso Jeesuksen Nimessä kastamisen puolesta roomalaiskatolista kirkkoa vastaan. Ja he polttivat hänet paalussa. He repivät maahan erään ulkorakennuksen ja polttivat hänet. Katsokaa Irenaeusta, ja heitä muita, jotka kärsivät tämän asian puolesta. Sellaiset olivat Evankeliumin arvoista elämää.

²⁵⁹ Katsokaa, mitä Paavali sanoi Hebrealaiskirjeen 11. luvussa, kuinka heitä oli sahattu ja revitty rikki. Kuinka he harhailivat lampaan- ja vuohennahoissa ja olivat erämaassa ja puutteenalaisina, ja niin edelleen. Heillä oli elämä, jonka arvoista ei maailma ole. Siinä se on teille! Se on Evankeliumin arvoista elämää. Millaisena minun ja teidän elämäne tulevat seisomaan tuomiopäivänä tuon kaltaisten miesten rinnalla?

²⁶⁰ Katsokaa nyt Paavalia. Me menemme eteenpäin. Hän seiso Evankeliumin puolesta ja antoi Jeesuksen virrata lävitseen huolimatta siitä, mitä kuka tahansa siitä ajatteli, tai mitä joku ylipappi ajatteli. Ja siksi he katkaisivat häneltä pään. Hän oli arvollinen Evankeliumin edustaja. Antaen... Katsokaa sitä siellä. Huolimatta siitä, mitä ihmiset ajattelivat, hän antoi Iankaikkisen Elämän virran virrata lävitsensä niin paljon, että hän sanoi: "Haluaisin olla kirottu pois Kristuksesta veljeni tähden."

Nyt te tiedätte, mitä te teette, kun te saatte Iankaikkisen Elämän. Siinä on kysymykseenne vastaus. Te voitte valita järkipäisen puolen tai valita tämän puolen. Jos teille todella on Iankaikkinen Elämä, niin sillä tavoin se tapahtuu.

siihen niin paljon. Hän edusti niin paljon Jeesusta, että mihin tahansa hän oli koskettanut, sen he uskoivat olevan siunattu. Kyllä! Millainen mies hän olikaan! Hän antoi elämänsä, rikkautensa, kaiken, mitä hänellä oli, koulutuksensa. Hän unohti sen kaiken vaeltaakseen kalastajien, kerjäläisten ja katupummien joukossa ja antoi valonsa heijastaa Jeesuksen Kristuksen rakkautta.

Hän sanoi: “Minua selkääni on ruuskittu vajaa neljäkymmentäyhdeksän kertaa. Se ei vaivaa minua.” Hän sanoi myös: “Sillä minä kannan ruumiissani Jeesuksen Kristuksen merkkejä.” Tuo pieni mies raukka, sen kaltaisessa hirvittävässä tilassa, sanoi: “Minä kannan ruumiissani Jeesuksen Kristuksen merkkejä.” Miten suuresti hän erosikaan tästä suuresta arvohenkilöstä, jonka ympärillä papit ja kaikki parveilivat.

²⁵³ Ja ollessaan Roomassa, kun kukaan ei seissyt hänen rinnallaan ja kun he olivat rakentamassa mestauslavaa katkaistakseen häneltä pään, oi, hän sanoi: “Siellä minua odottaa kruunu, jonka Herra, Vanhurskas Tuomari, on antava minulle tuona päivänä. Eikä vain minulle, vaan myös kaikille niille, jotka rakastavat Hänen ilmestymistään.” Siinä on Evankeliumin arvoinen elämä, tai pojan.

²⁵⁴ Hän seisoi Kristuksen puolesta. Hän antoi Evankeliumin heijastua kauttansa. Ennen sitä hän meni ja opiskeli Evankeliumia. Hän meni Arabiaan ja viipyi siellä kolme vuotta ja hän otti Vanhan Testamentin ja osoitti Vanhalla Testamentilla, että Hän oli Jeesus Kristus. Ja hän antoi Sen heijastua kauttansa, niin että hän saattoi sanoa: “Minä tiedän, millaista on elää vatsa täynnä, ja minä tiedän, millaista on elää nälkäisenä ja tarpeessa olevana.”

Mies, jolla oli sen kaltainen koulutus, koulutus, jonka hän oli saanut Gamalielin alaisuudessa, joka oli yksi tuon päivän suurimmista opettajista, ja hän seisoi rinta rinnan ylipapin kanssa. Veli, hän olisi voinut olla miljoonien dollarien arvoinen, ja hänellä olisi voinut olla kaiken kaltaisia rakennuksia. Se on totta. Mutta hän sanoi: “Minä en...”

²⁵⁵ Hänellä ei edes ollut muuta kuin yksi päällysviitta. Ja Demas näki miehen, jolla oli sen kaltainen palvelustehtävä! 2. Timoteuskirjeen 3. luvussa hän sanoo: “Deemas on hylännyt minut, samalla tavoin kuin kaikki muutkin miehet, ja rakastanut tätä nykyistä maailmaa.” Hän sanoi: “Kun tulet, tuo päällysviittani, jonka jätin sinne. Ilma on tulossa kylmäksi.” Miehellä, jolla oli sen kaltainen palvelustehtävä, saattoi olla vain yksi päällysviitta. Kunnia Jumalalle!

²⁵⁶ Se muistuttaa minua Pyhästä Martiniuksesta ja siitä, miten hän yritti seistä Evankeliumin puolesta jo ennen kuin hän oli edes kääntynyt. Siellä Esi-Nikean tai Nikean Kirkolliskokouksessa, teoksessa “Nikealaiset Isät”, historiassa.

⁴² Jeesus yritti kertoa heille, että heidän estelynsä olivat tappaneet profeetat, jotka ovat tappaneet ne vanhurskaat, jotka olivat tulleet. He vastaanottivat omat uskontunnustuksensa, joita ihmiset olivat antaneet heille, sen sijaan että olisivat vastaanottaneet Jumalan Sanan. Ja tekemällä niin he olivat tehneet Jumalan Sanan vaikutuksettomaksi.

⁴³ No niin, teidän on joko sanottava Tästä, että Tämä on Jumalan tahto ja Jumalan halu, tai sitten jotakin muuta, jonka te voitte tuoda esiin parempana kuin Tämä. Teidän on nyt valittava jompikumpi. Te ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa. Teidän on voitava sanoa: “Tämä on Totuus!”, tai: “Tämä on osa Totuudesta!”, tai: “Se ei ole koko Totuus!”, tai: “Sitä ei ole pantu yhteen oikein!”, tai: “Sitä ei ole tulkittu oikein!”

Ja Raamattu sanoo, että Jumalan Sana ole ihmisten tulkittavissa. Kenenkään ei oleteta tulkitsevan Sille. Se on kirjoitettu juuri sillä tavalla, kuin Jumala haluaa, että Se tulkitaan. Juuri niin kuin Se sanoo, niin Sen oletetaan olevan. Ottakaa Se vain sillä tavalla, kuin Se on sanottu, niin kuin Se on kirjoitettuna täällä.

⁴⁴ He hyväksyvät omat uskontunnustuksensa. He tekevät Jumalan lupaukset teottomiksi heitä kohtaan. He ohittavat Sen, he vain hyppäävät Sen yli.

⁴⁵ Jos Venäjä olisi vastaanottanut helluntaisiunauksen seitsemänkymmentäviisi vuotta sitten, kun Pyhä Henki lankesi Venäjällä, he eivät tänä päivänä olisi kommunisteja. Seitsemänkymmentäviisi vuotta sitten oli suuri herätys Venäjällä. Jumala tuli heidän keskuuteensa, ja suuria herätyksiä oli aina Siperiaa myöden. Mutta mitä he tekivät? He hylkäsivät sen, ja tänä päivänä tuo maa on mennyttä, eikä seurakuntia voi olla ilman lupaa. Ja he ovat valmiita tuomiota varten, ja se on lähtenyt kommunismin tielle ja on myynyt itsensä perkeleelle.

⁴⁶ Viisikymmentä vuotta sitten Pyhä Henki lankesi Englannissa. Heti sen jälkeen tulivat George Jefferies, ja F.F. Bosworth ja Charles Price, Smith Wigglesworth, nuo suuret uskonsoturit, jotka noin viisikymmentä vuotta sitten tarjosivat Englannille Pyhän Hengen herätyksen. Mutta mitä he tekivät? He nauroivat heille, panivat heidät vankilaan ja kutsuivat heitä hulluiksi ja ajattelivat, että he olivat menettäneet järkensä. Kirkot kielsivät ihmisiä tulemasta ja kuulemasta heitä. Ja he paransivat sairaita ja ajoivat ulos perkeleitä ja tekivät suuria tekoja. Ja koska Englanti kansakuntana hylkäsi Evankeliumin, tunnetaan sen synnit kautta koko maailman. Koko maailmassa on tuskin yhtään kansakuntaa, joka olisi suurempi luopio, Rooma ja Ranska mukaan luettuna, kuin mitä Englanti on. Se on luopuneisuuden äiti. Juuri siellä, missä Finney ja monet suuret miehet saarnasivat Haymarketissa, Charles G. Finney, Wesley ja niin edelleen. Ja Englanti hylkäsi sen.

⁴⁷ Ja nyt, viimeisten viikon tai kahden aikana olette nähneet sanomalehdistä, kuinka heidän suurmiehensä ovat tulleet niin heikoiksi naissukupuolta kohtaan, että vakoojat ovat päässeet sisälle. Ja heidän päämiehensä löysivät heitä vähän lisää. Viikkolehdet ovat kirjoitelleet siitä. Heidän skandaalinsa ja syntinsä, aivan heidän hallituksessaan, on kylvänyt heidän häpeällistä nimeänsä ympäri maailmaa. Miksi? Englanti hylkäsi Totuuden. Sillä oli omat estelynsä, ja se on tullut loppuunsa. Englanti on ollut kokonaan poissa Jumalasta jo pitkän aikaa sitten.

⁴⁸ Jos Amerikka viisitoista vuotta sitten, kun suuri parantumisherätys alkoi jatkona helluntaiherätykselle tämän kansakunnan keskellä, ja pääkaupungissa, Washington, D.C:ssä, oli herätyksiä. Presidentit, varapresidentit, suuret miehet, kuvernöörit, suuria asioita tapahtui, miehiä parantui. Kuten kongressin jäsen Upshaw, joka oli ollut rampa kuusikymmentäkuusi vuotta, eivätkä he voineet kääntää päätään ja sanoa, ettei niin olisi ollut. Se oli suoraan heidän edessään, mutta he hylkäsivät sen.

⁴⁹ Ja, tänä iltana, siitä syystä tämä kansakunta pysyy. Se on tuomittu, sille ei ole minkäänlaista toivoa. Se on ylittänyt rajan tuomion ja armon välillä. Ja se on valinnut virkaan sen, mikä sillä täällä on, jotta se hallitsisi kansankuntaa. Ja se on ydintään myöden mätä. Sen politiikka on mädännyt. Tämän kansakunnan moraali on alhaisempi kuin minkään, mitä voim ajatella. Ja sen uskonnollinen järjestelmä on mädäntyneempi kuin sen moraali. Se tulee... Ja nyt, kaikki tämän kansakunnan kirkot ovat liittäneet itsensä kirkkojen liittoon ja ovat ottaneet pedon merkin. Millainen asia! Miksi? Kristus antoi heille tilaisuuden: "Tulkaa pitoihini", helluntaijuhlaan, joka merkitsee "viittäkymmentä".

⁵⁰ Kun Pyhä Henki vuodatettiin Venäjän päälle, heitä kutsuttiin helluntaijuhlaan, hengellisiin pitoihin, ja he hylkäsivät sen. Englanti, kun Pyhä Henki vuodatettiin heidän ylleen, he hylkäsivät Sen. Amerikka, kun Pyhä Henki vuodatettiin heidän ylleen, he hylkäsivät Sen.

⁵¹ Hän kutsui kolme kertaa. Kolme kertaa Hän lähetti kutsun juhlaa, eivätkä he kuunnelleet. Sitten Hän lähetti uudestaan ja sanoi: "Mene ja pakota noita ihmisiä tulemaan. Pöytien täytyy olla täynnä. Pöytä on katettu ja on valmiina. Yhä on tilaa." Ja minä uskon, että seuraavan muutaman kuukauden sisällä, ehkä vuoden sisällä tai mitä tallansa se onkin, Jumala tulee lähettämään uuden ravistelun maan ylitse, sillä siellä ulkona on yhä jossakin joku ennalta määrätty siemen, jonka ylle Valon täytyy langeta jossakin, jossakin maailmassa. Kansakunta itsessään on mennyt.

⁵² Katselin tämän viikon *Life*-lehteä Little Rockissa tai mieluumminkin Hot Springsissä. Ja näin siinä, uskoisin sen olleen New Yorkin osavaltion kuvernööri, joka oli jonkinlaisen stripteasen kanssa tanssimassa siellä

tietonsa kanssa osaavat selittää Sen pois ja menevät johonkin järkipäiseen ryhmään yhteiskunnallisen asemansa vuoksi.

²⁴⁹ Mutta Paavalilla oli jo yhteiskunnallinen asema ja tieto, jonka hän oli saanut erään suuren oppineen, Gamalielin, alaisuudessa. Ja hän oli niin läheisissä suhteissa ylipapin kanssa, että hän meni tuon papin luo, ja sai häneltä kirjalliset valtuudet panna vankilaan kaikki nuo pyhät kieriskelijät. Mutta kun tuo Valo osui hänen polullensa, ja kun hän oli nähnyt, että tuo sama Tulipatsas, joka oli johtanut Israelin lapsia erämaan halki, oli Jeesus Kristus, hän hylkäsi kaiken sen, mitä hän koskaan oli tiennyt. Hän siirtyi Elämään.

²⁵⁰ Voisitteko te kutsua tuon rikkaan miehen elämää sen Evankeliumin arvoiseksi, jonka hän oli kuullut? Vaikka hän olikin uskovainen, niin voisitteko te kutsua tuon kaltaista elämää noiden intellektuellien ja huvitusten keskellä... Tuona iltana siellä, kun aurinko laski, hän oli kohottanut maljan, ja ehkä joku pappi luki rukouksen sen päälle, ja hänellä oli huvinsa, ja eräs kerjäläinen makasi siellä hänen porttinsa pielessä. Ja hän kohotti maljansa ja puhui siitä suuresta uskostaan, joka hänellä oli Jumalaan, ja ennen päivän koittoa, seuraavana aamuna ennen auringonnousua, hän oli helvetissä. Kyllä. Siinä ovat teidän intellektuellinne.

²⁵¹ Mutta Paavali, kun tuo Valo osui häneen, verratkaamme hänen elämänsä ja nähkäämme oliko se arvollista. Mitä tapahtui? Kun tuo Valo osui Paavaliin, hän hylkäsi kaiken oman tietonsa. Hän lähti pois tuosta intellektuellien ryhmästä ja vaelsi Jeesuksen Kristuksen Hengessä. Kunnia Jumalalle! Mutta niin terävä-älyinen kuin hän olikin, hän ei koskaan edes käyttänyt suuria sanoja.

Kun hän tuli korinttolaisten keskuuteen, hän sanoi: "Minä en koskaan tullut teidän tykönnne ihmisviisauden kanssa. Minä en tullut suurten sanojen kanssa, koska silloin te panisitte uskonne siihen, vaan minä tulin teidän tykönnne yksinkertaisuudessa, Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen voimassa, niin että teidän uskonne tulisi lepäämään sen varassa." Siinä on elämä! Tarkatkaa sitä!

²⁵² Hän ei koskaan käyttänyt koulutustaan. Hän ei koskaan vaeltanut minkään terävä-älyisen joukon kanssa. Hän vaelsi nöyränä Kristuksen Hengessä, tottelevaisena Jumalan Sanalle, kun Se oli niin paljon vastoin heidän uskontunnustuksiaan. Mutta Paavali näki Valon ja vaelsi Siinä (Eikö niin?) ja antoi Kristuksen Elämän itsessään heijastaa Jeesusta Kristusta tuolle ajanjaksolle, jossa hän eli, niin että ihmiset saattoivat nähdä hänessä Jumalan Hengen.

Ja nöyrät uskoivat siihen niin paljon, että he jopa halusivat tuoda nenäliinojaan hänen luo. He veivät ne hänen ruumiinsa päältä. Ja he uskoivat

tietona, toisella siinä oli Elämän itu. Kun tuo Valo välähti Paavalin edessä, hän sanoi: “Herra, kuka Sinä olet?”

Hän sanoi: “Minä olen Jeesus.”

“Tässä minä sitten olen.” Hän oli valmis.

²⁴⁵ Tuo Valo osui molempiin mieheen. Toinen hedelmöittyi, toinen ei. Sillä tavalla se on tänään. Hengellinen Seurakunta ja luonnollinen seurakunta.

²⁴⁶ Tuolla rikkaalla miehellä oli tekosyynsä. Hän ei voinut tehdä sitä. Hän oli liiaksi sidottu maahan liian monien maailmallisten ystävien kautta. Hän ei halunnut luopua heidän seurastaan.

Se on tänään vikana monien ihmisten kohdalla. Te ajattelette, että koska te kuulutte johonkin kerhoon, te ette voisi jättää tuota veljeilyä: “He kaikki ryypäävät ja tekevät sen kaltaista ja he tekevät näin ja näin.” Hyvä on, jatkakaa vain sen kanssa. Ei minulla ole mitään tuota kerhoa vastaan, tuota seurakuntaa vastaan, mutta minä puhun teistä. Näettekö? Ei minulla ole mitään sitä vastaan. Kuusi kappaletta toisia, ja puoli tusinaa toisia. Olen juuri päässyt kertomasta teille, että seurakunta ei ole mitään muuta kuin jonkinlainen kerho, kirkkokunta, jos he kieltävät Jumalan Sanan.

²⁴⁷ Huomatkaa. Tuolla rikkaalla miehellä oli tekosyynsä. Hän ei koskaan hylännyt todistustaan. Me näemme hänen omistautuneen suurille liikeasioille. Hänellä oli tietoa, ja hän tuli sille paikalle, että hänen tavaransa lisääntyivät niin paljon, että hänen täytyi rakentaa uusia aittoja, joissa säilyttää niitä. Ja kun hän kuoli, ja epäilemättä joku filosofian kandinaatti, jolla oli ympärikkäännetty kaulus, saarnasi hänen hautajaisissaan. He ehkä olivat laskeneet lipun puolitankoon, ja hän on voinut sanoa: “Rakas veljemme, tämän kaupungin pormestari, on nyt Kaikkivaltiaan käsivarsilla, koska hän oli niin hieno seurakunnan jäsen. Hän teki sitä-ja-sitä-ja-sitä-ja-sitä.”

Ja Raamattu sanoo: “Hän nosti silmänsä Helvetissä ja oli vaivassa.” Näettekö?

²⁴⁸ Ja muistakaa, helvetissäkin hän yhä halusi pitää kiinni tunnustuksestaan. Hän näki Lasaruksen Abrahamin helmassa ja hän sanoi: “Isä Abraham, lähetä Lasarus tänne.” Hän yhä kutsui Abrahamia Isäkseen. Näettekö?

Hän valitsi tietonsa ja meni järkipäiseen seurakuntaan. Kun Valo osui häneen, hän hylkäsi Sen.

Jos juuri se ei olekin tämän päivän seurakunnan nykyinen suuntaus, niin silloin en tiedä, mikä se on. Ei ole väliä sillä, minkä Jumala antaa loistaa heidän polkunsä poikki, Tulipatsaan, tai mikä tahansa se voikin olla, he yhä

Honolulussa. Ja nyt täällä etelämpänä oli eräs toinen kuuluisa mies. Oi, millainen häpeä! Katsokaa meidän kansakuntaamme tänä päivänä. Katsokaa kansakuntamme tilaa. Katsokaa, mihin se on mennyt, kuinka alas se on vajonnut.

⁵³ Katsokaa uskonnollista järjestelmäämme tänä päivänä. Kuinka voi olla niin, että kirkot voivat edes päätyä sellaiseen tilaan, missä ne ovat nyt? Siksi että ne ovat kieltäytyneet ja hylänneet Jumalan Sanoman, kutsun pitoihin. Voisitteko kutsua sen kaltaista elämää Evankeliumin arvoiseksi? Voitteko te kutsua sitä Evankeliumin arvoiseksi, kun he sallivat ihmisten tehdä näitä asioita, tupakoida?

⁵⁴ Eräänä päivänä täällä, eräs määrätty seurakunta, he olivat pelaamassa täällä puistossa, ja sisareni pieni poika on siepparina yhdessä joukkueessa. Ja hän oli siellä pelaamassa, ja siellä oli erään seurakunnan joukkue, ja siellä oli pastori näiden pikkumiesten kanssa pelaamassa. Ja tuo pastori poltti savukkeen savukkeen jälkeen, aivan tästä vierestämme olevasta naapuriseurakunnasta. Ja voitteko te kuvitella mies... Eivät edes katsomossa istuvat ihmiset huomanneet sitä. Siitä on tulossa sellaista, että he eivät edes kiinnitä siihen mitään huomiota.

⁵⁵ Eräessä määrättyssä suuressa baptistiseurakunnassa, jonka tunnen, päästetään seurakunta ulos pyhäkoulusta viideksitoista ylimääräiseksi minuutiksi, jotta pastori ja kaikki muut voivat seistä ulkona tupakoimaissa, ennen kuin tulevat takaisin täyttääkseen velvollisuutensa Herraa kohtaan. John Smith, tuon kirkon perustaja, rukoili niin hartaasti Jumalaa lähettämään herätyksen, että hänen silmänsä turposivat yöllä umpeen, ja hänen vaimonsa täytyi taluttaa hänet pöytään ja ruokkia häntä lusikalla. Tuo mies kääntyisi haudassaan, jos hän tietäisi, minkälaiseen tilaan tuo kirkko on tullut. Mistä on kyse? Heitä kutsuttiin tulemaan, ja he hylkäsivät sen. Siitä ainoastaan on kyse. Ja muistakaa, Jeesus sanoi täällä, että nuo, joita oli kutsuttu, ja jotka hylkäsivät sen, eivät maistaisi Hänen illallistaan.

⁵⁶ Kun Jumala lähettää Pyhän Hengen ja kolkuttaa ihmisen ovelle, ja tämä harkitusti hylkää sen, hän on joskus hylkäävä Sen viimeisen kerran. Ja silloin teillä ei enää ole mitään etulyöntiasemaa. Te voitte istua kirkossa ja kuunnella Evankeliumia ja olla samaa mieltä Evankeliumin kanssa. Te voitte tehdä sitä niin paljon, että te sanotte: “Tiedän, että se on oikein”, mutta te ette koskaan heilauta sormennekaan vastaanottaaksenne sitä. Näettekö? Te vain kuuntelette sitä, koska te sanotte: “Uskon, että se on oikein.” Se on vain myötätunnon osoittamista.

Minä voisin sanoa: “Minä uskon, että tuo on kymmenentuhatta dollaria.” Mutta se ei merkitse sitä, että minulla on se. Näettekö? Voisin sanoa: “Tuo on

hyvää kylmää vettä”, mutta kieltäytyisin juomasta sitä. Tiedättehän, mitä tarkoitan?

Ja tämä on Iankaikkinen Elämä. Ja kun kieltäydytte tekemästä niin, yhtenä päivänä te ylitätte rajan tuomion ja armon välillä, eikä teillä silloin tule olemaan etuoikeutta tulla ja vastaanottaa Sitä.

⁵⁷ Teille ihmisille, jotka tulette tänne. Minä en ole vastuussa niistä, joille toiset sananpalvelijat puhuvat. Mutta jos se on oikein, te olette koko elämänne velkaa sille. Mitä muuta te koskaan voisitte löytää, mistä olisi enemmän hyötyä teille kuin siitä, että te tiedätte, että teillä voi olla Iankaikkinen Elämä?

⁵⁸ Mitä jos minä jakelisin täällä kapseleita, joista on tieteellisesti todistettu, että tämä kapseli saisi teidät elämään tuhat vuotta? Minunhan täytyisi hankkia tänne sotapoliisit hätyyttelemään ihmisiä pois täältä. Teidän ei tarvitsisi antaa ihmisille mitään alttarikutsua, että he tulisivat ottamaan sitä, vaan teidän täytyisi ajaa heitä pois sen luota. Elää tuhat vuotta.

Ja kuitenkin on tieteellisesti todistettu, että Iankaikkinen Jumala, joka lupasi teille Iankaikkisen Elämän, on täällä kaikessa ylösnousemuksensa voimassa, ja Saatana panee sinne kaikki legioonansa, jotta hän pitää teidät poissa Siitä. Näettekö? Kuitenkin te voitte katsoa, ja olla tarpeeksi järkevä katsoaksenne sitä kasvoihin, ja nähdä, että se on oikein, mutta sitten hylätä sen. Näettekö?

⁵⁹ Jokin, jonkin kaltainen este kuten: “On liian kuumaa. Olen liian väsynyt. Teen sen huomenna.” Se on vain jonkinlainen puolustus, ja siinä on kaikki, mitä he tekevät. Etsikkopäivän hylkääminen erottaa teidät Jumalasta.

⁶⁰ Nyt me huomattaamme. Vanhassa Testamentissa heillä oli se, mitä he kutsuivat Riemuvuodeksi. Silloin kaikki orjat saattoivat päästä vapaaksi, kun Riemuvuotta puhallettiin. Ja jos joku mies ei silloin halunnut lähteä, jos hänellä oli joku este, jonka hän saattoi antaa syyksi sille, ettei hän halunnut palata omalle maalleen, silloin hänen korvansa täytyi merkitä naskalilla tempelin pylvästä vasten. Ja sitten ei ollut väliä sillä, kuinka monia Riemuvuotta tuli, tuo mies oli myyty. Hän ei enää koskaan voinut tulla uudestaan Israelin kansalaiseksi. Mitä hän teki? Hän hylkäsi kutsun. Hänen ei olisi tarvinnut maksaa mitään. Hänen velkaorjuutensa oli ohitse. Hänen perheensä oli vapaa. Hän saattoi mennä suoraan takaisin omalle maalleen ja ottaa omaisuutensa. Mutta jos hän kieltäytyi tekemästä niin, silloin häntä ei enää luettu Israeliin, ja hänen omaisuutensa annettiin toiselle.

⁶¹ Nyt tuo sama luonnollinen asia soveltuu hengelliseen. Eli jos me Iankaikkisen Elämän perillisinä kuulemme Evankeliumin ja tiedämme, että se

Siksi ihmiset sanovat: “Älkää menkö mihinkään tuon kaltaisiin kokouksiin.” He pelkäävät tuon Valon osuvan johonkin heidän jäsenistään.

²⁴⁰ Muistakaa tuota naista kaivolla. Hän oli prostituoitu.

Siellä seisovat nuo papit ja he olivat nähneet Jeesuksen sanovan Natanaelille: “Minä näin sinut, kun olit viikunapuun alla.”

Ja nuo papit sanoivat: “Hän on Beelsebul. Hän on ennustaja. Se on perkele.”

²⁴¹ Kun tämä pieni nainen tuli sinne kaivolle moraalittomassa tilassansa ja eli kuuden miehen kanssa, ja kun hän tuli sinne tuossa tilassa, jossa hän oli, Jeesus sanoi: “Tuo Minulle juotavaa.” Hän aloitti keskustelun. Ja Hän sanoi: “Mene, nouda aviomiehesi ja tule tänne.”

Hän sanoi: “Ei minulla ole mitään miestä.

Jeesus sanoi: “Sinä sanoit totuuden. Sinulla on viisi, ja se, jonka kanssa elät, ei ole sinun aviomiehesi.”

Hän sanoi: “Minä tajuan, että sinä olet profeetta, Herra. Tiedän, että Messias tulee tekemään sen, kun Hän tulee.”

Jeesus sanoi: “Minä olen Hän.”

²⁴² Se selvitti sen. Kun tuo Valo välähti tuon siemenen ylle tuossa pienessä portossa, hänen portonpäivänsä olivat ohitse. Hän lähti kaduille ja kirkasti Jumalaa ja sanoi: “Tulkaa katsomaan Miestä, joka on kertonut minulle asioista, joita olen tehnyt. Eikö tämä olekin Messias?” Mistä oli kyse? Valo pääsi tuohon siemeneen, siellä tuon prostituoidun kuoren varjossa. Kyllä vaan!

Nyt, lopettakaamme, kun sanon tämän. En tiedä, kuinka monta sivua minulla vielä on siitä, mutta varmastikaan en tule ottamaan niitä kaikkia. Niitä on noin kymmenen, ja se tekee noin puolet niistä. Mutta lopettakaamme sanomalla tämä.

²⁴³ Ottakaamme vertailun kohteeksi joku Evankeliumin arvoinen elämä. Verrattaamme Pyhän Paavalin elämää tuohon rikkaaseen nuoreen mieheen. Tuo sama Valo osui molempiin miehiin. Molemmilla oli sama kutsu Jeesukselta Kristukselta. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] He molemmat olivat hyvin harjoitettuja Kirjoituksissa. He olivat molemmat teologeja. Muistakaa, Jeesus käski tuota nuorta miestä: “Pidä Käskyt.”

²⁴⁴ Hän sanoi: “Olen tehnyt niin nuoruudestani asti.”

Hän oli koulutettu mies. Niin oli myös Pyhä Paavali. Molemmat olivat hyvin koulutettuja Kirjoituksissa. Heillä molemmilla oli Sana. Toisella Se oli

Raamattunsa ja seisomaan tässä vierelläni ja kieltämään yhdenkin niistä sanoista, joita on sanottu.”

Teillä on se täällä ääninauhalla, jos haluatte kuunnella sen. Se oli vaiteliain joukko, mitä koskaan olette kuulleet. Minä sanoin: “Mikä on vikana?” Onko täällä tänä iltana joku, joka oli siellä tuossa aamukokouksessa? Kohottakaapa kätenne. Kyllä, katsokaa ympärillenne, tietenkin.

Minä sanoin: “Sitten, jos ette voi tukea sitä, pysykää silloin poissa niskastani.” Niin se on. He ulvovat kovasti, kun ovat nurkan takana, mutta tultuaan kasvoista kasvoihin asian kanssa, nii silloin se on eri juttu. Oikein. Nuo miehet menivät ulos.

²³⁷ Tommy Hicks sanoi: “Haluan noita ääninauhvoja kolmesataa lähettääkseni ne jokaiselle kolminaisuuden saarnaajalle, jonka tunnen.”

Nuo miehet puristivat kättäni ja sanoivat: “Me tulemme tabernaakkeliin ja otamme kasteen uudestaan.”

Missä he ovat? Tekosyitä! “En voi tehdä sitä. Kirkkokuntani ei anna minun tehdä sitä.” “Minä otin vaimon.” “Minä ostin härkävaljakon.” “Minä ostin maapalan. Minun täytyy mennä katsomaan sitä.” Näettekö? Joitakin tuon kaltaisia asioita, tekosyitä. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Onko sellainen elämä Evankeliumin arvoista? [“Ei.”]

Jos Evankeliumi on oikein, myykäämme silloin kaikki, mitä meillä on, ja eläkäämme sille. Olkaamme kristittyjä. Kyllä vaan. Aamen. Huomatkaa nyt, kun me lopetamme.

²³⁸ Mutta heidän tekosyinänsä ovat heidän uskontunnustuksensa ja kirkkokuntansa.

Se on aivan samoin kuin on puun kohdalla. Minulla oli eräs mänty, jonka istutin, kun muutin sinne mäelle hieman yli viisitoista vuotta sitten. Ja minä olin antanut sen oksien kasvaa vapaasti, emmekä me voineet leikata ruohoa sen alta. Eikä siellä edes ollut ruohoa. Ja minä otin sahan ja sahasin nuo oksat pois tuosta männystä niin korkealta, että saatoin kävellä sen alta ruohonleikkurin kanssa. Ja nyt sen alla on kaunein ruoho, mitä te olette koskaan nähneet. Mistä oli kyse? Siemen oli siellä. Sen täytyi saada valoa.

²³⁹ Ja niin kauan kuin tuo kirkkokunta, teidän tekosyynne, yrittää varjostaa tuota siementä, jonka te itse asiassa tiedätte olevan siellä, te näyttelette Lootin osaa. Heittäkää nuo asiat pois ja antakaa Evankeliumin valon, Jeesuksen Kristuksen voiman, loistaa sen ylle. Kyllä! Jos estää Valoa pääsemästä siihen, estää sitä elämästä, sillä jos tuo Valo koskaan osuu siihen, se on tuleva elämään.

on totta, ja hylkäämme sen ja kieltäydymme tekemästä tai kuuntelemasta sitä, me otamme yllemme pedon merkin.

⁶² Nyt joku sanoo: “Tulee olemaan pedon merkki. Se on tuleva jonakin päivänä.” Sallikaa minun sanoa teille, että se on jo tullut. Näettekö? Niin pian kuin Pyhä Henki alkoi langeta, alkoi pedon merkki ottaa paikkaansa. Näettekö?

⁶³ Teillä on vain kaksi asiaa. Toinen niistä on Sen vastaanottaminen, vastaanottaa Jumalan Sinetti. Sen hylkääminen tarkoittaa pedon merkin saamista. Hylätä Jumalan Sinetti, tarkoittaa pedon merkin ottamista. Ymmärtääkö jokainen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Jumalan Sinetti hylkääminen tarkoittaa pedon merkin ottamista, sillä Raamattu sanoo, että kaikki, joita ei ollut sinetöity Jumalan Sinetillä, ottivat pedon merkin.

⁶⁴ Kun pasuuna soi, niin kaikki, jotka halusivat mennä vapauteen, saattoivat mennä, mutta ne, jotka eivät halunneet, heidät merkittiin.

Katsokaahan nyt, tuo pedon merkki, jos me puhumme siitä, kuinka se tapahtuu tulevaisuudessa, sen tullessa julki, niin te käsitätte, että se on jotain, jonka te olette jo tehneet. Näettekö? Ja niin on myös Pyhän Hengen kanssa. Se on oleva julkituotu, kun me näemme Herran Jeesuksen tulevan kirkkaudessa, ja tunnemme tuon muuttavan voiman ja näemme kuolleiden nousevan ulos haudasta ja tiedämme, että vielä sekunti pidempään, ja meidät tullaan muuttamaan, ja meillä on oleva Hänen ruumiinsa kaltainen ruumis. Silloin se on julkituotu. Sitten näemme niiden, jotka hylkäsivät Sen, tulevan jätetyiksi alas, ulos.

⁶⁵ Eikö Jeesus sanonut, että neitsyet menivät ulos kohtaamaan Kristusta? Jotkut heistä nukkuivat ensimmäisen vartion aikana, toisen, kolmannen, neljännen, viidennen, kuudennen, aina seitsemänteen vartioon asti. Mutta seitsemännen vartion aikana tuli esiin ääni: “Katso Ylkä tulee! Menkää ulos kohtaamaan Häntä.” Ja silloin ne, jotka nukkuivat, heräsivät. Koko ajalta, aina Helluntaista alkaen, he heräsivät. Näettekö, kaikista seitsemästä ajanjaksosta, Seitsemännessä Seurakunta-ajanjaksossa, kaikki koko matkan taaksepäin, he heräsivät. Ja ne, jotka tässä seurakunta-ajanjaksossa olivat elossa, heidät muutettiin, ja he menivät sisälle.

Ja juuri sinä aikana, kun he menivät sisälle, tuli nukkuva neitsyt ja sanoi: “Me haluamme ostaa vähän teidän öljyäne.”

⁶⁶ Mutta he sanoivat: “Meillä on tarpeeksi vain itseämme varten. Menkää niiden luo, jotka myyvät sitä.”

Ja sillä aikaa kun he yrittivät saada tätä öljyä, Ylkä tuli. Koskaan maailman historiassa ei ole ollut sellaista aikaa, että episkopaalit, baptistit, metodistit, presbyteerit... Lehdet ovat täynnä sitä. Uskonnolliset lehdet

ylistävät Jumalaa siitä, että nuo nukkuvat neitsyet nyt yrittävät vastaanottaa Helluntaita, he yrittävät vastaanottaa Pyhää Henkeä. Ja eivätkö nuo ihmiset käsitä, että Jumalan Sanan mukaan niin ei tule tapahtumaan? Sillä aikaa kun he yrittivät tulla takaisin, Ylkä tuli ja vei pois Morsiamen, ja heidät heitettiin ulkoisimpaan pimeyteen tuomiota varten, koska he hylkäsivät kutsunsa.

⁶⁷ Kaikkia ihmisiä kutsutaan tulemaan. Jumala, jokaisen ajanjakson aikana, on lähettänyt Valonsa, ja Se on hylätty.

⁶⁸ Ja nyt, tämä päivä ei eroa mitenkään mistään toisesta päivästä etsikkopäivän hylkäämisen suhteen. Kun Jumala vierailee seurakunnan ja ihmisten luona, vastaanottakaa se silloin. Älkää siirtäkö sitä seuraavaan vuoteen tai seuraavaan herätykseen. Juuri silloin on tuo hetki: "Tänään on pelastuksen päivä."

⁶⁹ Ja muistakaa, Jumala ei koskaan, ei yhtenäikään päivänä, ole lähettänyt mitään sanomaa ilman, että olisi vahvistanut sitä yliluonnollisesti. Jeesus itse sanoi: "Jos Minä en tee Isäni tekoja, älkää silloin uskoko Minua. Mutta jos minä teen tekoja, niin uskoka tekoja, jos ette voi uskoa Minua." Ja kun te näette sen, että se on tuotu selvästi julki...

⁷⁰ Nyt on aika tullut, että seurakunta hylkää sen, ja silloin sen korva lävistetään naskalilla, eikä se silloin tule koskaan kuulemaan sitä. Se liittää itsensä kirkkojen liittoon ottaakseen pedon merkin.

⁷¹ Joku juuri antoi minulle lehtiartikkelin, kuinka tämä uusi paavin sanoi: "Yksi suurista kunnianhimoista on yhdistää seurakunnat yhteen." He tulevat tekemään sen aivan yhtä varmasti, kuin minä seison täällä, ja protestantit lankeavat siihen. Näettekö, koska Raamattu sanoo, Paavali, Herran profeetta, sanoo: "Tuo päivä ei tule ennen kuin tapahtuu luopumus ensin, ja sitten tuo mies, ennen kuin tuo synnin mies tulee paljastetuksi. Hän, joka istuu Jumalan temppelissä ja korottaa itsensä kaikessa Jumalan yläpuolelle, niin että hän Jumalan lailla antaa anteeksi syntejä maan päällä, ja niin edespäin." Hän kertoo, kuinka tämä asia tapahtuisi, mutta se ei voi tapahtua ennen luopumusta, ennen kuin seurakunta alkaa mennä pois hengellisestä juhlasta, vetäytyä takaisin ja organisoi itsensä. Ja silloin ilmestys ei pysy seurakunnan kanssa.

⁷² Muistakaa, Israel vaelsi päivin ja öin Tulipatsaan mukaan. Kun tuo Tulipatsas liikkui, he liikkuivat Sen kanssa. Ja muistakaa, Se oli Tulena yöllä ja Pilvenä päivällä. Niinpä Se saattoi tulla päivällä tai yöllä, milloin tahansa. Mutta miten tahansa Se olikin, siellä oli kaikki valmiina, niin etteivät he voineet olla näkemättä Sitä. Se oli Valona yöllä ja Pilvenä päiväsaikaan, ja he seurasivat Sitä. Kyllä vaan! Tuo sama asia!

huone. Ja he ovat asettaneet minulle ansan, vai mitä, veli Carlson?" Hänen päänsä painui kumaraan.

Hän seiso i muutama päivä sitten toimistossani ja pyysi minua tulemaan Chicagoon kokousta varten. Hän sanoi: "En tule koskaan unohtamaan sitä, veli Branham.

Ja minä sanoin: "He ovat asettaneet minulle ansan. Miksi, veli Carlson? Pelkäätkö kertoa minulle miksi, sinä ja Tommy Hicks?" Heidän päänsä painuivat kumaraan. Ja minä sanoin: "Tommy, mikset sinä mene puhumaan heille?"

Hän sanoi: "En voisi tehdä sitä."

Minä sanoin: "Luulin, että sanoit tekeväsi minulle palveluksen."

²³³ Minä sanoin: "Eilen illalla Herra kertoi minulle: 'Te menette sinne tänään ja tulette huomaamaan, että te ette saa tuota rakennusta. Te menette erääseen toiseen rakennukseen. Tohtori Mead tulee istumaan tällä puolella. Tuo värillinen mies ja hänen vaimonsa tulevat istumaan juuri tässä, ja niin edelleen.'" Kerrottiin, missä he kaikki tulisivat istumaan. Minä sanoin: "Siellä tulee olemaan eräs buddhalainen pappi." Ja minä sanoin: "Te tulette näkemään! Heillä on minua vastaan se, että saarnaan vesikastetta Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Heillä on minua vastaan se, että saarnaan käärmien siementä, ja todistetta siitä, että jokaisella, joka puhuu kielillä, täytyy olla Pyhä Henki." Minä sanoin: "Tulkaa ja tarkatkaa Jumalaa."

²³⁴ He lähtivät ja noin kaksi tuntia myöhemmin tai hieman enemmän, johonkin aikaan tuon iltapäivän kuluessa, he soittivat veli Carlsonille. Tuo kaveri, joka oli sen hänelle luvannut, ja jolle hän oli maksanut käsirahan siitä, soitti ja sanoi: "Meidän täytyy peruuttaa se, koska johtaja sanoi jo luvanneensa sen jollekin soittokunnalle tuoksi aamuksi." Eivätkä he voineet saada sitä.

²³⁵ Niinpä me menimme erääseen paikkaan nimeltä Town and Country. Ja tuona aamuna me menimme sinne ja seisoiimme siellä. Veli Carlson sanoi: "On yksi asia. Te veljet voitte olla eri mieltä veli Branhamin kanssa, mutta", hän sanoi, "hän ei pelkää sanoa sitä, mitä hän uskoo." Hän sanoi: "Hän kertoi minulle, että nämä asiat tulevat tapahtumaan aivan tarkalleen sillä tavalla, kuin ne ovat tapahtuneet." Hän sanoi: "No niin, täällä hän on. Antaa hänen itsensä puhua."

²³⁶ Minä otin tuon Kirjoituksen: "En ole tottelematon taivaalliselle näylle", niin kuin Paavali sanoi. Minä sanoin: "Te olette minua vastaan vesikasteesta Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Enemmän kuin kolmesataa teistä on esitellyt itsensä tohtorina se-ja-se ja tohtorina se-ja-se." Minä sanoin: "Minulla ei ole edes oppikoulukoulutusta, mutta haastan kenet tahansa täällä tuomaan

²²⁷ Katsokaa, katsokaa! Pysähtykäämme hetkeksi. Rukoilkaa hetki sydämessänne: “Herra, anna minun nähdä se.” Avatkaa ymmärryksenne. Voikoon Jumala tehdä sen. Katsokaa. Ottakaa vaikka tämä kansakunta. Katsokaamme, mitä Jumala sanoi.

²²⁸ Raamattu sanoo, että Sodomän synnit vaivasivat päivittäin Lootin vanhurskasta sielua. Hänellä vain ei ollut rohkeutta seistä sitä vastaan. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hän ei voinut tehdä sitä, sillä hän oli kaupungin pormestari. Hän ei voinut, mutta Raamattu sanoo, että sodomalaisten synnit vaivasivat hänen sieluaan. Hän tiesi, että se oli väärin, mutta hänellä ei ollut rohkeutta tehdä sitä, seistä sitä vastaan.

²²⁹ Katsokaahan nyt. Kuinka moni Lootit Amerikassa eilen, kun he lukivat Raamattuaan valmistellessaan saarnaansa tätä päivää varten, joutui vastakkain vesikasteen kanssa Jeesuksen Kristuksen Nimessä? Kuinka moni heistä joutui vastakkain Pyhän Hengen kasteen kanssa? Sen kanssa, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iäti. Markus 16. kanssa: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Johannes 14:12 kanssa: “Joka uskoo Minuun, myös hän tekevä niitä tekoja, joita Minä teen.” “Jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani teissä, pyytäkää mitä te tahdotte, ja se tullaan tekemään”? Kuinka moni Loot näki sen, mutta kirkkokuntiensa tähden! He katsovat ja näkevät sen Raamatussa.

²³⁰ Katsokaa heidän seurakuntiensa lyhythiuksisia naisia, ja he tietävät, että Raamattu tuomitsee sen. He katsovat omien seurakuntiensa jäseniä kaduilla shortsit yllään ja he tietävät, että Sana on sitä vastaan. Mutta heillä ei ole rohkeutta huutaa sitä vastaan. Mutta kuitenkin, jos mies tunnustautuu kristityksi, hänen sielunsa hänen sisimmässään huutaa sitä vastaan. Mutta hänellä ei ole rohkeutta. Jos se ei olekin nykyaikainen Sodoma, missä se sitten on?

Jumala anna meille joku, joka tulee huutamaan sitä vastaan. Oikein! Joku Johannes Kastajan kaltainen, joka sanoi: “Kirves on laskettu puunjuurelle.” Sellaista me tänään tarvitsemme.

²³¹ Pankaa merkille. He ovat nykyaikainen Sodoma. Muistakaa se. Näettekö, koko maa on tullut nykyaikaiseksi Sodomaksi ja Gomorraksi. Siinä on Loot jälleen. Sillä miehen rehellinen vakaumus kertoo hänelle Sanan mukaisesti, että hän on väärässä.

²³² Katsokaa Chicagoa, Suur-Chicagoa, kun nuo kolmesataa saarnaajaa istuivat siellä, ja Herra kertoi minulle tuona iltana, mitä he tulisivat tekemään. He olivat asettaneet minulle ansan. Hän käski minua menemään sinne. Ja minä menin ja kerroin veli Carlsonille. Minä sanoin: “Te ette tule saamaan tuota hotellia. Teidän täytyy pitää se toisessa paikassa, ja se tulee olemaan vihreä

⁷³ Martin Luther näki Sen. Mitä hän teki? Hän tuli ulos katolilaisuudesta, mutta mitä he tekivät? He rakensivat pienen aidan ympärilleen ja sanoivat: “Me olemme luterilaisia. Tämä se on.”

⁷⁴ Sitten Wesley näki Sen liikkuvan pois sieltä. Hän meni sen mukaan. Mitä he tekivät? Rakensivat pienen aidan ympärilleen ja sanoivat: “Tämä se on.” Mitä tuo Valo teki? Liikkui jälleen eteenpäin.

⁷⁵ Helluntailaiset näkivät Sen. Mitä he tekivät? Lähtivät ulos wesleyläisistä, nasarealaisista ja niin edelleen. Mitä he tekivät? He rakensivat ympärilleen pienet aidat kutsuen itseään: “Me olemme ykseys”, ja: “Me olemme kolminaisuus”, ja: “Me olemme yhdistyneet”, ja kaikkea tätä. Mitä Jumala teki? Jumala liikkui suoraan eteenpäin menen ulos siitä. Näettekö?

⁷⁶ Me emme voi tehdä sillä tavoin. Meidän täytyy seurata sitä joka päivä, jokaisen päivän tuntina, joka askeleella tiellä. Herran Jeesuksen Kristuksen täytyy johtaa meitä. Jos niin ei ole, me otamme tilalle organisaatiollisen elämän. Ja elämä, joka ei seuraa Kristusta päivittäin, ei ole Evankeliumin arvoista.

⁷⁷ Mies, joka on kristitty sunnuntaina ja menee kirkkoon, istuu siellä takana ja ajattelee omistavansa tuon kirkon, koska hän tekee sitä ja tätä ja jotakin muuta, ja maanantaina varastaa ja valehtelee. Ja nainen, joka menee yleisille uimarannoille ja ulos kaduille moraalitytöt vaatteen yllään.

⁷⁸ Ajattelin maan ensimmäistä naista, joka ei voinut edes panna ehostusta kasvoilleen mennessään paavin eteen, mutta kotiin tultuaan hän asetti kansakunnan naisille vesipääkampaus-villityksen. Ja kaikki nämä puvut hänen tultuaan äidiksi. Jokainen nainen maassa haluaa nyt käyttää tällaista äitiyspuvun tapaista pukua. Oikein! Se antaa esimerkin, ja he tietävät, että nuo ihmiset tulevat tekemään niin. He ottavat ylleen maailman hengen, ja se ei kuulu Elävän Jumalan seurakuntaan.

⁷⁹ Naisten tulisi katsoa Jeesukseen Kristukseen. Teidän tulisi katsoa Saaraan ja noihin Vanhan Testamentin naisiin.

⁸⁰ No niin, he ovat tulleet, niin että... Saarnasin eräänä iltana jossakin siitä, miten naisten tulisi totella aviomihiään. Totellako? Kyllä! Se meni pois avioliittokaavasta pitkän aikaa sitten. Mutta... He eivät tule tekemään niin. Eivät koskaan! He elävät Amerikassa, ja he antavat teidän tietää sen. He eivät tule tottelemaan. Mutta niin kauan kuin te teette niin, älkää koskaan yrittäkö kutsua itseänne kristityksi, koska te ette ole sellaisia. En välitä siitä, kuinka paljon te tanssitte hengessä ja puhutte kielillä, jos te ette tottele aviomiestänne, te olette Jumalan tahdon ulkopuolella.

⁸¹ Ja naisen, joka käyttää shortseja ja tekee näitä asioita, joita hän tekee kadulla, ei tulisi kutsua itseään kristityksi. Te haluatte saada maailman ja yhä pitää kiinni todistuksestanne. Te ette voi tehdä sitä Jumalan läsnäolossa, kun tiedätte, ettei teidän tulisi tehdä sitä.

⁸² Huomatkaa, “lävistettiin korvasta”, teidät on merkitty, ettekä te tule koskaan kuulemaan. Muistakaa, se on merkki korvien sulkemisesta. Te ette enää tule kuulemaan sitä. Te ette halua kuunnella. Te ette koskaan kykene tekemään sitä uudestaan.

⁸³ Oi! “Hän ei usko sitä.” Oi! “Älkää kertoko hänelle. Hän uskoo sen.” Ei! “Hän antaa teidän heti kuulla...” Hän ei tiedä sitä. Kuinka voisi joku nainen... Haluan vain kysyä sitä teiltä, kuinka voisi joku nainen...

Niin kuin puhuin viime sunnuntai-iltana, viikko sitten, aiheesta *Punainen vilkkuva valo*, kuinka naiset yleisesti ovat tulleet kauniimmiksi, kuin mitä koskaan on ollut. Ei mitään naisia vastaan, nyt, mutta se osoittaa kuinka hän kontrolloi sitä. Näettekö? Nainen on sellainen, tulee asetetuksi kiusaukseen, niin kuin Eeva pantiin tuon puun eteen.

⁸⁴ Jokainen mies, jokaisen pojan, joka Jumalan tykö tulee, täytyy käydä tuon koetuksen hetken lävitse. Tämä on naisten ajanjakso, ja tämä on kansakunta, jossa naisen täytyy mennä koetuksen lävitse. Jos hän voi olla kaunis nainen ja toimia kuin sisar, Herran siunaukset olkoot hänen yllään. Mutta kun hän voi saada itsensä tietämään tämän ja näyttelee itseään, se osoittaa ehdottomasti, että hänen yllään on paha henki. Hänen ei ole tarkoitus olla sillä tavalla, en usko, eivät ainakaan useat heistä, mutta he eivät käsitä sitä.

⁸⁵ Voitteko te kertoa minulle, että joku säädyllinen, ajatteleva nainen voisi pukea ylleen tällaisia pieniä vaatteita, joita he käyttävät täällä ulkona kadulla?

⁸⁶ Minulla on kaksi nuorta tyttöä, jotka istuvat täällä. En tiedä, mitä noista lapsista on tuleva. Minä vain rukoulen heidän puolestaan. Lapset tänään, minä en... Ei voida sanoa, minä en tiedä. He eivät ole immuuneita sille. Heidän täytyy seistä omilla jaloillaan vastaamassa Jeesuksen Kristuksen edessä. He eivät voi mennä sisälle sen perusteella, mitä minä uskon, eivätkä sen perusteella, mitä heidän äitinsä uskoo. Minä en tiedä, mitä he tulevat tekemään. Mutta itse asiassa minä tiedän tällä hetkellä, että jos nuo tytöt menisivät ulos kadulle tuon kaltaisissa vaatteissa, ja joku mies loukkaisi heitä heidän ollessa sen kaltaisissa vaatteissa, niin en usko, jos minulla olisi tilaisuus, että voisin edes tuomita tuota miestä. Oikein! Minä tuomitsisin nuo tytöt! Heillä ei ollut mitään asiaa tehdä niin.

⁸⁷ Kuunnelkaa! He opettavat, ettei mies ole muuta kuin eläin, että hän tulee eläinkunnasta. Ja katsokaa sitten... Te panette hänet sinne ulos kuin...

²²¹ Syöpä. Vaikka lääkärit ympäri maailmaa kirjoittavat aikakauslehdissä ja sanovat teille: “Syöpää autokuormittain”, kun he kuljettavat savukkeita. He kokeilevat sitä rottiin ja he ovat todistaneet, että se aiheuttaa keuhkosityöpää. Seitsemänkymmentä prosenttia keuhkosityöpätapauksista johtuu tupakoinnista. Ja nuo naiset ja miehet tupruttelevat joka tapauksessa ja puhaltavat savun kasvoillemme. Jos sellaiset eivät ole neurootikkoja, niin millainen sitten on neurootikko?

²²² Kun Jeesuksen Kristuksen Evankeliumia voidaan saarnata ja todistaa, että Taivaan Jumalaa Tulipatsaan muodossa heilutetaan ihmisten yllä ja osoitetaan, että Jeesus Kristus on Tulemuksensa viimeisessä istunnossa ja antaa heille viimeisen merkin, ja he vain nauravat sitä ja tekevät Siitä pilaa ja kutsuvat itseään seurakunnan jäseniksi. Ja sanotteko te sitten, etteivät he ole neurootikkoja? Selittäkää se. Näyttää aivan siltä kuin aikani lentäisi, mutta kysykää vain, eivätkö he ole neurootikkoja. Varmasti, he ovat koulutettuja neurootikkoja. Niin juuri on. Selittäkää heidän tilansa. Te ette voi.

²²³ He leikkaavat hiuksensa, käyttävät ruumiinmukaisia vaatteita ja kävelevät ulkona kadulla sillä tavalla. Ja Jumalan Raamattu varoittaa sitä vastaan, Se jopa kieltää naisia rukoilemasta leikatuin hiuksin. Ja sanoo, että mies... Jos nainen tekee niin, hän käyttäytyy miestään kohtaan moraalittomasti, ja tällä on täydellinen oikeus antaa hänelle ero ja lähettää hänet pois luotaan. Se on tarkalleen oikein. Jumalan Sana sanoo sen, ja nainen kuulee sen ja jatkaa lyhyine hiuksineen ja kutsuu itseänsä kristityksi. Jos sellainen ei ole neurootikko, niin mikä sitten on? Haluan silloin jonkun kertovan minulle, kuka on neurootikko! Kyllä, he ovat neurootikkoja.

²²⁴ Korkeasti koulutettuja, joilla on yliopistollinen loppututkinto. Meillä on enemmän aikaa opettaa lapsillemme algebraa ja biologiaa kuin Raamattua ja Jeesusta Kristusta. Tässä maassa ei ole yhtään lasta, joka ei voisi kertoa teille, kuka David Crockett on. Mutta kolmas osakaan heistä ei osaa sanoa teille, kuka Jeesus Kristus on. Eivätkö he sitten ole neurootikkoja? Tietenkin se on neurootista. Kuinka voisimmekaan jatkaa edelleen ja edelleen sen kanssa, mitä he tekevät.

²²⁵ Muistakaa vain. Ja seurakunnat kannattavat sitä, vaikka Raamattu tuomitsee sen. Ovatko sananpalvelijat neurootikkoja? Koulutettuja neurootikkoja. Tarkalleen. Seurakunnat kannattavat sitä.

²²⁶ Muistakaa Lootia, hän oli älykäs mies. Katsokaa häntä hetken. Älkää... Älkäämme...

Suokaa anteeksi, että viivyttän teitä vielä pari minuuttia. Tämä on, tämä on liian tärkeä. Se on menevä ulos... Te tulitte kuuntelemaan, kun teen tätä ääninauhaa.

Silloin haluan kysyä teiltä erään kysymyksen. Ymmärrätekö? Haluan sitten kysyä teiltä erään kysymyksen. Olkaa hyvä ja selittäkää sitten heidän tämän päiväinen toimintansa, jos he eivät ole neurootikkoja. Sanokaa minulle, mikä saa heidät toimimaan sillä tavoin kuin he toimivat, jos he eivät ole neurootikkoja? Näettekö? Jokainen vetää oman kirkkokuntansa puoleen, on ahne. Jeesus ei ollut sen kaltainen. Hän ei pitänyt kiirettä minkään kanssa. Näettekö? Hän ei ollut ahne. Hän oli meidän Esimerkkimme.

²¹⁶ Rikollisuus, kansakunta, kansakunnassa on enemmän rikollisuutta kuin on koskaan ennen ollut, ja mikä on vikana? Teini-ikäiset, seurakunnan jäsenet, tapetaan, miehet ampuvat vaimonsa ja perheensä ja polttavat lapsensa. Ja katsokaa rikosaaltoa. Ja eivätkö he sitten ole neurootikkoja? Mikä sitten on vikana? Katsokaa heidän toimintaansa.

Vallanhimoisia kansakuntia. Jokainen haluaa vallata kaikki muut, tehdäkseen siitä yhden lipun, yhden kansakunnan, ja sen tulisi olla heidän lippunsa ja heidän kansakuntansa. Ovatko he vallanhimoisia?

²¹⁷ Moraalittomuus, sehän, maailmahan on moraalittomampi kuin mitä se on koskaan ollut. Alastomia naisia kaduilla. Naiset ovat alasti, ja sanotteko te heidän olevan oikeassa mielentilassa? He eivät voi olla sitä! He yksinkertaisesti eivät voi olla!

²¹⁸ Kuunnelkaa! Raamatussa oli vain yksi henkilö, joka riisui vaatteensa pois, se oli tuo, jossa oli legioona perkeleitä. Hän oli mielenvikainen. Kun Jeesus löysi hänet ja antoi hänelle hänen järkensä takaisin, hän puki ylleen vaatteensa. Oikein!

Mikä saa teidät riisumaan vaatteenne pois? Perkele. Se on totta! Sanotteko te sitten, että he eivät ole neurootikkoja? Lähtekää ajamaan alas tätä katua ja ajakaa neljä korttelinväliä ilman, että te ette näe alastonta naista, ja tulkaa sitten sanomaan minulle. Näettekö? Hyvä on! Ottakaa selvää.

²¹⁹ Sanotteko te sitten, että he eivät ole neurootikkoja? Mikä sitten on vikana? He eivät voi olla järjissään. Järkevä nainen ei tekisi sitä. Hänellä on enemmän järkeä. Nainen tietää, mihin hän panee itsensä. Siellä ulkona on joukko himon perkeleitä, likaisia, saastaisia, humalaisia miehiä, murhaajia ja kaikkea muuta. Ja te sanotte...

²²⁰ Maailmassa juodaan nyt enemmän väkijuomia. He tuhlaavat nyt Yhdysvalloissa enemmän rahaa väkijuomiin, kuin mitä he käyttävät ruokaan. Olen nyt unohtanut, kuinka monta kertaa enemmän alkoholi maksaa kansakunnalle, kuin mitä se ennen maksoi. Ja mitä alkoholismi saa aikaan? Se lähettää teidät mielisairaalaan.

⁸⁸ Ottakaa koira, joku pieni naaraskoira, määrättyinä aikana. Ne menevät läpi aitojen, ja kaikkea muuta, kun joku pieni naaras on siinä tilassa. Siat, lehmät ja kaikki muut eläimet. Ja jos me olemme eläimiä, jollaisia me olemme fyysiseltä kannaltamme. Ja sitten kun joku nainen näyttelee itseään sillä tavalla, hän todistaa, että hän on samassa tilassa kuin tuo pieni koira. On kyse samasta asiasta. Niin tarkalleen on! Sillä muussa tapauksessa hän ei tekisi niin. Nainen tietää sen. Luonto opettaa hänelle, että miehet tulevat katsomaan häntä. Ja Raamattu sanoo: "Kuka tahansa, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan."

⁸⁹ Se saa aikaan koetuksen ajan. Ja perkele tekee kauniiksi nuo naiset ja riisuu heidät ja asettaa heidät sinne ulos koetellakseen teitä. Miehet, kääntäkää päänne! Olkaa Jumalan poikia! Naiset, pukeutukaa kuin Jumalan tyttäret, eikä teidän tarvitse vastata avioriksesta tuona päivänä.

⁹⁰ Jos nainen, ei ole väliä sillä, kuinka viaton... Hän ei ole saattanut koskaan tehdä mitään väärää, ei edes hänen mielessään ole ollut ajatusta tehdä väärin. Mutta kun tuo syntinen, joka katsoi tuon naisen suloista muotoa, kun tiedetään, että hän on miespuolinen, ja toinen on naispuolinen. Toisella on urospuoliset rauhaset, ja toisella on naaraspuoliset. Ja kun tuon syntisen täytyy vastata siitä tuomiopäivänä, niin kuka teki sen? Kuka on syyllinen? Ei tuo mies, vaan sinä! Siinä se on teille. Se on moraalitonta!

⁹¹ Ja katsokaa tätä kansakuntaa. Oli tapana, että, kun naiset halusivat käyttää polvihameita, meidän täytyi lähteä noutamaan niitä Pariisista. Nyt Pariisi lähtee noutamaan niitä täältä. Siitä on tullut niin saastaista, ettei edes Pariisi pysy siinä mukana. Oikein. Se on... Miksi? Evankeliumin hylkäämisen takia. Miksi?

Pariisilla ei ollut sellaista. Se on sata prosenttisesti katolinen. Protestantit eivät edes pääse sinne. Katsokaa Billy Grahamia. Uskon, että siellä on vain kuusisataa kristittyä kaikkien noiden Pariisin miljoonien joukossa, vain kuusisataa protestanttia kristittyä. Eikä se tarkoita Pyhällä Hengellä täytettyjä, vaan vain protestantteja. Heitä on vain kuusisataa noiden miljoonien ja miljoonien joukossa. Heillä ei ollut tilaisuutta hylätä sitä.

⁹² Mutta näillä ihmisillä on Evankeliumi, ja kun he menevät pois Sanomasta ja Evankeliumista, jonka he ovat nähneet julkituodun, tekevät siitä pilaa, koska joku vanha prostituutio-oppi on kietonut heidät, ja joku pastori seisoo saarnastuolissa ajatellen enemmän dollareita ja ruokalippua kuin niiden ihmisten sieluja, joille hän saarnaa. Oikein! Se on tehnyt sen. Ja nyt Amerikka johtaa maailmaa!

⁹³ Te muistatte, ei kauankaan aikaa sitten, noin kaksikymmentä vuotta sitten, saamasin tässä Tabernaakkelissa aiheesta: *Minä osoitan teille Amerikan jumalattaren*, ja meillä oli tuo pieni teini-ikäinen tyttö istumassa joukossamme.

Siitä on kyse. Nyt he saavat sen, mitä he ovat pyytäneet. He tulevat saamaan sen. Siinä kaikki.

⁹⁴ Ei! He eivät usko sitä. Eivät koskaan! He antavat teidän tietää, että he ovat Amerikan kansalaisia, ja että heillä on oikeus toimia miten he vain tahtovat. Toivoisin vain...

⁹⁵ Sallikaa minun sanoa teille. Sanon nyt teille. Ei, politiikka ei tule koskaan toimimaan. Ei, demokratia ei tule koskaan toimimaan. Demokratia on mädäntynyt ytimään myöden. Jos se voisi olla jonkun kristittyjen joukon johtama, se olisi hienoa, mutta kun te panette sen sinne maailmaan, kyseessä on vain purjeet ilman ankkuria. Niin se on tarkalleen.

⁹⁶ Katsokaa sitä tänään, mitä tahansa voi tapahtua, ja he vain... Mitä vain, vähän politikoidaan, ja selviytyvät he murhasta.

⁹⁷ Kun saarnasin siellä tuona iltana, kun yritin pelastaa noiden lasten elämän. He ovat niin syllisiä kuin vain olla voi. Jopa tuo asianajaja takanani nousi seisomaan ja sanoi: "Se on oikein!" Hän sanoi: "En usko ihmisten surmaamiseen." Hän sanoi: "Jos katsotte rikollistilastoistanne, niin keitä ovat ne, joita tapetaan sähkötuoleissa, ja niin edelleen? Se ei ole joku rikas. Hänellä on varaa hankkia lakimies, joka käyttää joitakin likaisia temppuja ja kääntää jotakin vipua täällä ja jotakin täällä ja lahjoo tuon asian." Hän sanoi: "Niitä ovat tuon kaltaiset köyhät lapset, joilla ei ole tarpeeksi rahaa voidakseen ostaa säädyllistä ateriaa. Sen kaltaiset saavat sen. Sen kaltaiset tapetaan sähkötuolissa, jonkun sellaisen, jota he kutsuvat joukoksi tietämättömiä ihmisiä, ja he ylläpitävät nimellistä kuolemanrangaistusta."

⁹⁸ Minä sanoin: "Ensimmäinen koskaan tehty murha maailmassa oli silloin, kun veli tappoi veljensä, eikä Jumala surmannut häntä sen vuoksi. Hän pani häneen merkin, ettei kenenkään tulisi surmata häntä! Oikein! Hän on Ylin Tuomari."

Ja näen, että he ovat vapauttaneet heidät kuolemantuomiosta. He tulevat saamaan toisen oikeudenkäynnin. Tietenkin he nyt tulevat saamaan elinikäisen, joka tulee olemaan yksitoista vuotta, ja sitten heillä on mahdollisuus päästä ehdonalaan vapauteen. He ovat syllisiä. Varmasti, he ovat syllisiä. Heidät tulee lähettää rangaistuslaitokseen koko elämänsä ajaksi, mutta heitä ei tule surmata. Kenelläkään ei ole oikeutta ottaa toisen elämää. Ei koskaan! Minä en usko siihen. En todellakaan.

⁹⁹ Oi, he sanovat... Kuitenkaan he eivät usko, että he ovat Jumalan tahdon ulkopuolella, koska se on kaikki, mistä he ovat tietoisia, ja kaikki se, minkä he tahtovat kuulla. He ovat kääntäneet sen suhteen korvansa totuutta vastaan.

²¹⁰ No niin, Oral on veljeni. Minä rakastan häntä. Hän on todellinen mies, todellinen kaveri, ja minä rakastan häntä. Ja hän ajattelee minusta paljon, ja samoin minä hänestä. Me vain emme ole samaa mieltä Kirjoituksista.

Ja Tommy Osborne, ei yhtään sen huonompi. Ajattelen hänestä paljon. Hän on yksi hienoimmista miehistä, mitä olen tavannut, Tommy Osborn.

"Ja nuo miehet", ja ajattelin, "kun menin heidän toimistoihinsa ja näin, mitä heillä oli, ajattelin, että häpeäisin, jos he tulisivat katsomaan omaani. Yksi pieni kirjoituskone, ja me yrittämässä saada aikaan kirjoja." Ja millainen asia. Se oli asuntovaunussa tuohon aikaan. Minä ajattelin: "Mitäpä se olisi?"

Sitten kävelin ulos ja ajattelin: "No niin, 'Oral Roberts' tuleva koti', 'Tommy Osbornen tuleva koti'. Ja eivät puhu toistensa kanssa."

Niinpä menin alas katua ja ajattelin: "Mutta miten on minun kanssani?"

²¹¹ Ja jokin sanoi: "Katso ylös!"

²¹² Minä ajattelin: "Kyllä, Herra, salli minun panna aarteeni Taivaaseen, sillä siellä on sydämeni." En sano sitä, jotta herättäisin sääliä. Sanon sen vain, koska se tapahtui, ja Jumala tietää, että se on oikein. Näettekö?

²¹³ Missä ovat teidän aarteenne? Haluatteko te olla jotakin suurta? Jos niin on, te ette ole mitään. Tulkaa sille paikalle, jossa te ette halua olla mikään suuri, vaan olla vain nöyrä pieni Kristuksen palvelija. Siinä se on.

²¹⁴ Veli Boze ja he olivat muodostamassa seurakuntaa Chicagossa. Heidän olivat juuri joutuneet luovuttamaan Filadelfia Kirkon tuolle kirkkokunnalle. He olivat puhumassa siitä, kuinka he hankkisivat sinne jonkun kaverin, jonka takki olisi takaperin tällä tavalla, jonkun D.D:n [jumaluusopin tohtorin]. Minä sanoin: "Te olette menossa väärään suuntaan. Jos haluatte löytää todellisen pastorin tuolle seurakunnalle, ottakaa joku pieni vanha kaveri, joka tuskin osaa lukea nimeänsä, ja jonka sydän on tulella Jumalan puolesta. Ottakaa sellainen kaveri. Sellainen teidän tulee saada. Joku, joka ei tiedä kaikkia näitä asioita. Joku, joka ei määrää ja aja teitä kaikenkaltaisiin velkoihin ja niin edelleen, vaan vain ruokkii teitä Jumalan Sanalla. Sen kaltainen henkilö teidän tulee valita."

Niinpä he eivät halua tulla hengellisiin pitoihin. Minun täytyy nyt lopettaa. Olen jo käyttänyt liikaa aikaa, ja me tulemme lopettamaan noin kuudessa minuutissa, jos Herra suo.

²¹⁵ Kuulen jonkun sanovan, "Veli Branham, sinun on parasta perua tuo lausunto, kun sanot, että ihmiset ovat neuroottisia. Eivät nämä ihmiset ole neuroottisia. He ovat vain koulutettuja." He ovat koulutettuja neurootikkoja. Oikein! Kyllä! Sanotaan: "Eivät he ole neurootikkoja. He ovat koulutettuja."

²⁰⁵ Ja minä ajattelin: “Minullako olisi seminaari? Minähän olen alusta alkaen sellaista vastaan.”

²⁰⁶ Ja siinä luki: “Oral Robertsin suuren seminaarin tuleva koti.” Jatkoin eteenpäin, ja siellä oli jotain suurta nykyaikaista. Ja Oral Roberts tuli kokoukseeni pienessä resuisessa teltassa Kansas Cityssä, Kansasissa.

Ja siinä luki: “Tommy Osbornen tuleva koti.” Voi pojat, kolmen tai neljän miljoonan dollarin rakennus oli kohoamassa sillä tavalla.

Ja siellä, Tommy Osborn, yksi hienoimmista kristityistä miehistä. Hän on todellinen mies, todellinen Jumalan lähettämä mies. Hän oli siellä aivan kadun toisella puolella, tuo pieni hermostunut poika, ja pieni poika ja tyttö autossa, kulkien ympäri, sanoivat...?... “Veli Branham, olin siellä, kun näin tuon mielipuolen ryntäävän sinne, ja näin sinun osoittavan sormellasi häntä kasvoihin ja sanovan: ‘Jeesuksen Kristuksen Nimessä, tule ulos hänestä!’ Näin hänen kaatuvan jalkateriesi päälle sen jälkeen, kun hän oli antanut oman profetiansa ja sanonut: ‘Tänä iltana minä tulen lyömään sinut suoraan tuon kuulijakunnan keskelle’, jossa oli kuusituhattaviisisataa ihmistä.” Ja hän sanoi: “Näin sinun seisovan siellä, etkä sinä edes korottanut ääntäsi, kun sanoit: ‘Herran Nimessä, koska olet antanut haasteen Jumalan Hengelle, sinä olet tänä iltana kaatuva jalkaterieni päälle.’ Ja hän sanoi, ‘Minä tulen näyttämään sinulle kenen jalkojen päälle minä tulen kaatumaan.’”

²⁰⁷ Ja minä sanoin: “Tule ulos hänestä, Saatana.” Ja hän yksinkertaisesti kaatui taaksepäin ja painoi jalkateräni lattiaa vasten.

Hän sanoi: “Jumala on Jumala, veli Branham. Siinä kaikki!” Hän sanoi: “Olen lukinnut itseni sisälle kahden tai kolmen päivän ajaksi.” Hän ei salaillut mitään. Hän kertoi siitä. Hän ei hävennyt sitä. Hän sanoi: “Luuletko, että minulla on parantamisen lahja?”

²⁰⁸ Minä sanoin: “Unohda se, Tommy. Sinut lähetettiin saarnaamaan Evankeliumia. Saamaa sitä. Mene sinne veli Bosworthin kanssa.”

²⁰⁹ Ja katsoin sinne ja näin. Minä aloitin ennen kumpaakaan heistä.

Minä ajattelin: “Siellä on Oral Roberts viidensadan koneen kanssa, niin että ei edes ihmiskäsi kosketa kirjeitä. Ja neljä miljoonaa dollaria tuli postissa viime vuonna, neljä miljoonaa.” Neljäsosa kaikesta rahasta, mitä on kerätty koko kristikunnassa ympäri maailman, neljäsosa kaikesta rahasta koko kristikunnassa tuli yhdelle miehelle. Millainen paikka! Menin sinne katsomaan sitä.

¹⁰⁰ Ei myöskään Egypti halunnut tietää, että tuo pyhien kieriskelijöiden joukko siellä oli Jumalan tahdossa. Kuinka he olisivat halunneet tietää jotakin sellaista, kun joku hullu mies tulee jostakin erämaasta parta riippuen alhaalla tällä tavalla ja sanoo: “Faarao, minä tulen Herran Nimessä. Päästä nuo lapset vapaaksi.”

Faarao saattoi sanoa: “Kuka, minäkö? Heittäkää hänet ulos!” Näettekö? “Minäkö?”

“Jos et tee niin, Jumala tulee lyömään tätä kansakuntaa.”

¹⁰¹ “Tuo vanha, vanha omituinen tyyppi, päästäkää hänet irti jonnekin. Antakaa hänen mennä. Hän on saanut auringonpistoksen.” Näettekö? Mutta se toi tuomion, koska tuo mies oli profeetta, ja hänellä oli NÄIN SANOO HERRA. Täsmälleen oikein! He eivät halunneet uskoa sitä.

Ei myöskään Rooma halunnut uskoa, mutta se tapahtui kaikesta huolimatta.

¹⁰² Israel ei halunnut uskoa, että se oli Messias. “Kuinka olisi tuo galilealaisten joukko voinut.” He sanoivat: “Eivätkö nämä kaikki ole galilealaisia? Mistä he ovat tulleet? Minkälaisen joukon kanssa hän kulkee? Kaikkein köyhimpien, mitä vain voidaan koota yhteen. Sen kaltaisen joukon kanssa hän on yhteydessä. Sellaisia ovat ne, jotka tulevat kuulemaan häntä, köyhät ihmisiä. Tuollaisia ihmiset, jotka eivät mistään mitään tiedä. He eivät ole valittuja. He eivät ole sellaisia älykkäitä tyyppejä kuten me olemme. He ovat surkeaa joukkoa.” Te kuulette, että niin sanotaan tämän päivän herätyksestä. “Minkä kaltaiset väkijoukot kuulevat heitä? Minkä kaltaiset ihmiset menevät näihin kokouksiin? Minkä kaltaisia ihmisiä he ovat?”

¹⁰³ Kuulin erään miehen sanovan ei kauankaan aikaa sitten... No niin, hän oli hieman... Hän oli Hopen kasvatusisä. Ja olin kertomassa hänelle Pyhän Hengen kasteesta. Hän sanoi: “Kuka nyt voisi uskoa jotakin tuon kaltaista asiaa, lukuun ottamatta sen kaltaista joukkoa kuin sinulla on siellä?” Hän sanoi: “Antaa sen ja-sen, erään liikemiehen täältä kaupungista, paha kuin mikä, antaa hänen sanoa, että hän on vastaanottanut Pyhän Hengen, niin silloin tulen uskomaan sen.”

¹⁰⁴ Minä sanoin: “Älä sure, hän ei tule koskaan sanomaan niin.” Tuo mies kuoli silmänräpäyksellisesti ilman Jumalaa. Näettekö?

Olkaa varovaisia sen kanssa, mitä te teette. Olkaa varovaisia sen kanssa, mitä te sanotte. Te haluatte elämän, joka on Evankeliumin arvoista. Oikein!

¹⁰⁵ Israel ei uskonut, että tuo ihmisjoukko, tuo mielipuoli nimeltä Jeesus Nasaretilainen, joka oli syntynyt, niin kuin he ajattelivat, aviottomasti. Ja he

uskoivat sen. Koska he sanoivat: “Sehän ei ollut Hänen. Hänen isänsähän on Joosef, ja Maria odotti tätä lasta ennen kuin hän oli... Sehän on avioton. Ja mitä hän oikein on? Vain joku hullu mies. Hän on yksi noista omituisen kaltaisista kavereista. Älkää menkö kuulemaan häntä.” Mitä he tekivät? He lähettivät sielunsa helvettiin. He ottivat...

¹⁰⁶ Jeesus sanoi: “Jättäkää heidät rauhaan. Jos sokea taluttaa sokeaa, niin eivätkö he molemmat putoa kuoppaan?” Oikein. He eivät tunteneet sitä. He eivät voineet uskoa sitä. He eivät voineet.

¹⁰⁷ He eivät voineet nähdä, kuinka yksinkertaisten ihmisten hylkääminen yksinkertaisen Sanoman kanssa voisi aiheuttaa suuren kansakunnan raunioitumisen. Kuunnelkaa nyt! He eivät voineet ymmärtää, että joku yksinkertainen, aivan tavallinen ihmisjoukko. Tiedättehän, Raamattu sanoo, että “tavalliset ihmiset kuuntelivat Jeesusta mielellään”.

¹⁰⁸ Minulle tapahtui äskettäin jotakin Meksikossa. Kenraali Valderna, Jumalan valittu, Valo loisti hänen polullensa kerran eräässä kokouksista. Ja tuo suuri katolilainen sotilas, yksi Meksikon korkeimmista kenraaleista, tuli nöyrästi alttarille ja vastaanotti Pyhän Hengen kasteen. Hän meni takaisin Meksikoon, ja pyysi minua jatkuvasti tulemaan sinne. Lopulta päätin mennä. Herra johti minua, minulla oli näky. Kerroin vaimolleni. Menin sinne.

Ja hän oli yksi tärkeimmistä kenraaleista, neljän tähden kenraali. Hän meni puhumaan päämajaan, hallitukselle. Ja he, he ovat siellä kovasti protestantteja vastaan, tiedättehän. Niinpä he tiesivät, että tämä tulisi olemaan suunnattoman suuri kokous, joten hän meni sinne ja järjesti sotilasvarion. Ja he hankkivat erään suuren areenan, jonne he toisivat minut. Hallitus toisi minut sinne sillä tavoin.

Ja sitten eräs piispa, yksi suurista katolisen kirkon piispoista meni kuvernöörin luo ja sanoi: “Hyvä herra, minä ymmärrän, että te tuotte tänne erään ei-katolisen.”

Hän sanoi: “Kyllä, entä sitten?”

“Mutta”, hän sanoi, “te ette voi tuoda sen kaltaista miestä tänne. Tämän hallituksen ei ole koskaan tiedetty tehneen senkaltaista asiaa.”

¹⁰⁹ “Mutta”, hän vastasi, “nyt me olemme tehneet niin!” Hän sanoi: “Tuo mieshän on hyvämaineinen mies. Ymmärrän, että tuhannet tulevat kuulemaan häntä.” Kenraali Valderna on hyvä ystäväni. Ja presidentti itsekin on protestantti, tiedättehän, metodisti. Niin hän jatkoi, “Tuolla miehellä on hyvä maine niin pitkälle kuin tiedän.” Ja hän sanoi: “Tämä kenraali Valderna, hän on kääntynyt tämän miehen kautta.” Hän sanoi: “Hänhän on hyvämaineinen

²⁰² Minä sanoin: “Kyllä. Se olisi loistavaa!”

Katsokaahan, tuolla miehellä on D.L. LL.D., kirjojen kirjoittaja, kirjallisuuden tohtori, hieno kirjoittaja, hieno mies. Mutta näettekö, hän ei tuntenut Kirjoituksia.

Tiesittekö, että tuo Enkeli, joka teki sen kaltaisia tekoja, ei koskaan mennyt Sodomaan? Hän pysyi tuon uloskutsutun ryhmän, Abrahamin, kanssa.

Tämä mies ei yksinkertaisesti tiennyt sitä. Minä vain jätin hänet rauhaan, annoin hänen istua siellä ja jatkaa hieman. Halusin nähdä, mitä sen takana oli. Ja minä sanoin: “No niin, mitä minun tulisi tehdä?”

Hän sanoi: “No niin, veli Branham, me keskustelimme siitä, muutamista asioista, aivan vähäpätöisistä asioista, joita sinä opetat, että sinä asettaisit ne syrjään.”

Minä sanoin: “Esimerkiksi, mitä, veli?”

“Oi”, hän sanoi, “sinun kasteesi, tiedätthän. Katsohan, sinä kastat vähän niin kuin ykseyden kannattajat tai jotkin sen kaltaiset.” Ja hän sanoi: “Pieniä sen kaltaisia asioita.”

Minä sanoin: “Oi?” Ja annoin hänen jatkaa.

Ja hän sanoi: “Alkuperäinen Pyhän Hengen todiste ja naissaarnaajat, ja joitakin muutamia senkaltaisia pikkuasioita.”

²⁰³ Minä sanoin: “Uh-huh!” Minä sanoin: “Tiedätkö, olen yllättynyt, että toinen Jumalan palvelija voi pyytää toista Jumalan palvelijaa tekemään sellaista. Sen jälkeen kun olet osoittanut sellaista kunnianosoitusta minua kohtaan niin kuin teit ja olet kutsunut minua profeetaksi ja tiedät, että Herran Sana tai Sanan ilmestys tulee profeetalle. Ja sitten sinä käännyt ympäri, tohtori Pope (se ei kerro hyvää älykkydestäsi), kun toinen Jumalan palvelija pyytää toista Jumalan palvelijaa tekemään kompromissin asiassa, joka kirjaimellisesti merkitsee hänelle enemmän kuin itse elämä.” Minä sanoin: “Ei koskaan, veli Pope. En missään tapauksessa tekisi sitä. Ei, hyvä herra!”

Mitä se on? Siellä on tuo Iankaikkisen Elämän jyvänen, elää tai kuolla, olettepa te sitten suuri kaveri tai ette.

²⁰⁴ Kuljin sieltä ohitse eräänä päivänä... Halveksimatta mitenkään näitä kahta miestä. Katsoin ja siellä oli suuri kuva Tulsassa, Oklahomassa. Oral Robertsin uusi paikka oli rakenteilla, seminaari, jossa koulutettaisiin saarnaajia. Se tulee maksamaan. Ja tiedän sen, koska Demas Shakarian ja Carl Williams ja he ovat sen rahastonhoitajia. Viisikymmentä miljoonaa dollaria, jossa on kolmen miljoonan dollarin rakennus. Helluntailaispoika, kuinka paljon Jumala onkaan tehnyt hänelle.

selkärangassansa. Tuota paikkaa ei edes näy tänä päivänä.” Hän sanoi: “Siinä istuu kuningattareni elossa tänä päivänä.” Hän sanoi: “Kuinka voisin tehdä mitään muuta kuin rakastaa sinua sen vuoksi, että rukoilit tuon uskon rukouksen. Kuinka voisin olla uskomatta, että sinä olet Herran palvelija, kun sinä kerroit minulle aivan tarkalleen, mitä tulisi tapahtumaan.” Hän sanoi: “Nyt minulla on jotakin sinua varten, veli Branham.” Hän sanoi: “Minä kuulun suurimpaan helluntailaisten liittoutumaan, mikä on olemassa.”

Minä sanoin: “Kyllä vaan! Minä tiedän sen.”

Hän sanoi: “Keskustelin äskettäin veljien kanssa, ja he käskivät minua ottamaan yhteyttä sinuun ja sanomaan, että on häpeä, että sinä olet vienyt tuon Jumalan antaman palvelustehtävän joukolle ihmisiä, jotka ovat jossakin virran rannalla sillä tavalla.”

Minä sanoin: “Niinkö?”

Hän sanoi: “Kyllä!” Hän sanoi: “Jumala lähetti tuon palvelustehtävän koskettamaan hermokeskuksia, suuria paikkoja, kohokohtia.”

²⁰¹ Näin juuri silloin huomasin perkeleen olevan puhumassa. Minä ajattelin: “Kyllä, hyppää alas tältä vuorelta ja näytä heille, tiedättehän, täältä rakennuksen harjalta.” Näettekö? Minä ajattelin, että antaisin hänen mennä hieman pidemmälle. Äidilläni oli tapana sanoa: “Anna lehmälle tarpeeksi köyttä, ja se hirttä itse itsensä.”

Minä sanoin: “Niinkö?”

“Kyllä”, hän sanoi, “se on häpeä, miten sinä teet.” hän sanoi: “Mitä sinä olet? Tänä päivänä voit tuskin ostaa itsellesi ateriala.” Ja hän sanoi: “Katso Oral Robertsia ja heitä, jotka ovat siellä ulkona kentällä, vaikkei heillä ole kuin yksi sadasosa siitä palvelustehtävästä, joka sinulla on, ja katso, mitä he tekevät.”

Minä sanoin: “Kyllä, se on totta!” Näettekö?

Ja hän sanoi: “Minun ryhmäni tulee ottamaan sinut. Me tulemme ottamaan sinut yhdeksi veljistämme. He tulevat kaikki antamaan sinulle oikean käden yhteyden merkiksi, ja me vuokraamme lentokoneen ja maksamme sinulle palkkaa viisisataa dollaria viikossa tai enemmänkin, jos haluat, ja me tulemme lähettämään sinut jokaiseen maassa olevaan suurimpaan kaupunkiin.” Tämä tapahtui Phonixissa, Arizonassa, kun keskustelimme pöydän ääressä. Ja hän sanoi: “Ja me tulemme maksamaan sinun...” Hän sanoi: “Ja annetaan sitten maailman, ulkopuolisen maailman, annetaan arvohenkilöiden, suurten miesten, yläluokan...” Hän sanoi: “Sinä puhut aina alemmasta luokasta, mutta meillä on yläluokka.” Hän sanoi: “Annetaan heidän nähdä Herran käsi. Ja sitten annetaan heidän ottaa mukaan vaimoni ja muita, jotka voivat todistaa, että asiat, joiden sinä sanot tulevan tapahtumaan, ne tapahtuvat.”

henkilö minun tietoni mukaan. Ja he väittävät, että tuhannet ihmiset tulevat kuulemaan häntä.”

Ja tämä piispa sanoi: “Minkä kaltaiset ihmiset? Vain jotkut tietämättömät. Sellaiset menevät kuulemaan tuon kaltaista henkilöä.”

¹¹⁰ Presidentti sanoi: “Hyvä herra, teillä on ollut heidät viisisataa vuotta, miksi he ovat tietämättömiä?” Se riitti. Se selvitti sen. Oi! Se katkaisi heiltä sarvet. Kyllä vaan! Kyllä!

¹¹¹ Sen jälkeen kun tuo pieni lapsi oli herätetty kuolleista, lähetin juoksijan tuon lääkärin luo. Tuo nainen sanoi espanjaksi: “Lapsi kuoli tänä aamuna kello yhdeksän.” Satoi kaatamalla, ja meillä oli noin kymmenentuhatta käännönnäistä Kristukselle joka ilta.

Edellisenä iltana eräs vanha sokea mies oli saanut näkönsä puhujanlavalla, joka oli kolme tai neljä kertaa tämän tabernaakkelin kokoinen, ja siellä oli suunnilleen näin paksultä vanhoja hartiahuiveja ja hattuja, ja minä...

¹¹² He laskivat minut sinne köysillä. Minä vain kävelin sinne ja aloin saarnata uskossa.

Billy tuli ja sanoi: “Isä, sinun täytyy tehdä jotakin tuolle naiselle.” Hän sanoi: “Minulla on siellä kolmesataa järjestysmiestä, eivätkä he voi pysäyttää tuota pientä naista, joka painaa ehkä vain neljäkymmentäviisi kiloa.” Sievä pieni nainen, suunnilleen näin pitkä, ja ehkä se oli hänen ensimmäinen lapsensa. Sanoisin että hän oli noin 23 tai 25-vuotias.

¹¹³ Ja hän seiso siellä, hiukset alhaalla roikkuen, pitäen käsivarsillaan pientä lasta. Hänen yrittäessään päästä järjestysmiesten rivistön lävitse, he työnsivät hänet aina takaisin. Ja hän saattoi kiivetä heidän ylitseen tuon lapsen kanssa ja mennä heidän jalkojensa välistä ja kaikenlaista. Jos he päästäisivät hänet sinne, heidän täytyisi potkaista hänet pois lavalta.

¹¹⁴ Eikä heillä ollut mitään rukoukorttia, jonka he olisivat antaneet hänelle. Billy sanoi: “Jos päästän hänet tulemaan sinne, isä, tuon kuolleen lapsen kanssa ilman rukoukorttia, ja... Siellä seisovat nuo, jotka ovat seisseet täällä kaksi tai kolme päivää tässä sateessa ja auringossa. Jos antaisin hänen päästä heidän edelleen”, hän sanoi, “se tulisi aiheuttamaan hälinän siellä.”

¹¹⁵ Minä sanoin: “Hyvä on.” Veli Moore oli siellä, ja hän on jotenkin kaljupäinen, niin kuin minäkin olen. Ja minä sanoin: “Tuo nainen ei tiedä, kuka on kuka. On niin paljon ihmisiä.” Ja pari veljeä... Yksi tämän tabernaakkelin veljistä... Hän on nyt mennyt kirkkauteen. En voi juuri nyt muistaa hänen nimeänsä. Mutta hän seiso siellä takana. Niin minä sanoin: “Veli Moore, mene sinä alas ja rukoile tuon lapsen puolesta. Eikä hän tule koskaan tietämään,

olinko se minä vai sinä, koska hän ei kykene puhumaan englantia. Mene vain sinne alas.”

Ja veli Moore sanoi: “Hyvä on, veli Branham.”

¹¹⁶ Hän alkoi kävellä alas. Ja jatkoin puhettani ja sanoin: “Niin kuin olin sanomassa...” Ja näin pienen lapsen, pienen meksikolaislapsen, joka istui edessäni ja nauroi. Minä sanoin: “Hetkinen.” Ja minä sanoin: “Päästäkää tuo pieni nainen lävitse.”

Billy sanoi: “En voi tehdä sitä, isä, hän...”

Minä sanoin: “Minä näin näyn, Billy.”

Hän sanoi: “Oi, se muuttaa asian!”

¹¹⁷ Niinpä me avasimme väkijoukon sillä tavalla ja toimme hänet lävitse. Tässä hän tuli ja lankesi polvilleen rukoushelmet käsissään. Minä sanoin: “Nouse ylös.”

Sitten sanoin: “Taivaallinen Isä, minä en nyt tiedä, mitä Sinä tulet tekemään. En tiedä, tahdotko Sinä minun vain lepyttävän tuon naisen rukoilemalla lapsen puolesta vai mitä, mutta”, minä sanoin, “minä lasken käteni tämän pienen lapsen päälle Herran Jeesuksen Nimessä.” Samalla tavoin kuin tein veli Wayn kohdalla hänen maatessaan siellä lattialla kuolleena viime sunnuntaina. Ja tuo huopa alkoi potkia, ja pieni lapsi alkoi parkua ja se oli elossa.

¹¹⁸ Lähetin juoksijan, veli Espinosan, menemään tämän naisen kanssa tuon lääkärin luo ja pyytämään valalla vahvistettua, kirjallista lausuntoa: “Tuo lapsi oli kuollut.” Kello oli silloin noin kymmenen illalla. “Kuollut tuona aamuna kello yhdeksän hänen vastaanotollaan keuhkokuumeeseen.” Hän sai tuon valalla vahvistetun lausunnon tuolta lääkäriltä.

Sanomalehdet eivät voineet vaientaa sitä, tiedättehän, joten heidän täytyi tulla luokseni. He haastattelivat minua, ja tuo mies sanoi: “Luuletko, että meidän pyhämme voisivat myös tehdä niin?”

Minä sanoin: “Jos he ovat elossa.”

“Oi”, hän sanoi, “eihän kukaan voi olla pyhä ennen kuin on kuollut.” Siinä se on teille. Näettekö? Ja ihmiset...

¹¹⁹ Te näitte tässä yhtenä päivänä, kuinka he lehdissä pitivät niin suurta melua tästä nunnasta? Uusi pyhimys. Hän oli kuollut noin sata vuotta sitten, tai jotakin sellaista, ja he julistivat hänet nyt pyhimykseksi ja tekivät hänestä pyhän. Ja he sanoivat, että hän oli tullut takaisin kuolleista ja rukoillut jonkun sairaan henkilön puolesta, jolla oli leukemia, eikö niin? Se oli yhdessä

¹⁹⁷ Huomatkaa. No niin, he eivät tee niin. He eivät yksinkertaisesti halua tehdä niin. He puolustelevat sitä sanomalla, ettei heidän seurakuntansa usko siihen. He...

Mutta jos Jeesus sanoisi jollekin miehelle tänä iltana, puhuisi hänen sydämelleen ja sanoisi: “Minä haluan sinun menevän saarnaamaan täyttä Evankeliumia.”

“Mutta minun seurakuntani ei sietäisi sitä, Herra. Pidä minut estettynä, pidäthän. Minä hoidan niin hienoa tehtävää. Minä, minä... Tiedätkö, minä olen yhden tämän kaupungin suurimman seurakunnan pastori, Herra. Oi, me ylistämme Sinun nimeäsi siellä. Kyllä vaan, me totisesti teemme niin. Minä en voi tehdä sitä.” Sama torjunta, sama asia. Niinpä ne eivät tule Hänen luvatus, vahvistetun Sanansa hengelliseen juhlaan.

¹⁹⁸ Eikö Jeesus sanonut: “Missä ruho on, sinne kotkat kokoontuvat”, kotkat, eivät hiirihaukat, vaan kotkat. Missä ruuantähteet ja raato ovat, sinne hiirihaukat kokoontuvat. Mutta missä on tuore, puhdas liha, sinne kotkat kokoontuvat. Näettekö? Tietenkin! Missä Sana, Kotkan Ruoka, on, sinne he kokoontuvat.

¹⁹⁹ Niinpä he eivät tule hengelliseen juhlaan, johon heidät on kutsuttu. Uskotteko, että Jumala on antanut Amerikalle kutsun viimeisten viidentoista vuoden aikana, että se tulisi suureen herätykseen, hengelliseen juhlaan? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Tulivatko he? Eivät tulleet! Sitten, kun kieltäytydään tulemasta, onko sellainen elämä Evankeliumin arvoista, vaikka he kutsuvatkin itseään kristityiksi?

²⁰⁰ Eräs mies tuli luokseni äskettäin ja istui pöydän ääressä ja sanoi: “Veli Branham, haluan ojentaa käteni pöydän ylitse”, hän oli eräs suuri mies. “Haluan ottaa sinua kädestä. Minä rakastan sinua.” Olin eräässä seurakunnassa ja kuulin hänen saarnaavan. Hän sanoi: “Minä rakastan sinua. Uskon, että sinä olet Jumalan palvelija.”

Minä sanoin: “Kiitos, tohtori. Minä myös rakastan sinua.”

Hän sanoi: “Haluan kertoa sinulle, kuinka paljon rakastan sinua veljenä.” Ja hän sanoi: “Sinä näet pienen kuningattareni istumassa tässä, vaimoni, muistatko häntä?”

Minä sanoin: “Muistan kyllä.”

Hän sanoi: “Lääkäri antoi hänelle kaksi viikkoa elinaikaa. Hänellä oli syöpä. Ja sinä tulit kaupunkiin ja rukoilit hänen puolestaan, katsoit ylös ja näit näyn, katsoit takaisin ja sanoit minulle: ‘NÄIN SANOO HERRA: hän on parantuva!’” Hänen selässään oli suuri kuoppa, joka näytti aivan siltä kuin osa naisen rinnasta olisi vedetty sisäänpäin hänen selässänsä, aivan hänen

Niin se on! Niinpä kun he tekevät niin, he puolusteleivat sitä sanoen: “Katsohan nyt, minun seurakuntani!”

¹⁹³ Äskettäin eräs mies tuli tänne erästä määrätystä suuresta seurakunnasta, ja hän oli kirjoittamassa opinnäytettä. Ja hän sanoi minulle: “Minä olen kirjoittamassa Jumalallisesta parantumisesta.” Hän sanoi: “Veli Branham, kirkkokunnassamme me rakastamme sinua.” Yksi suurimmista kirkkokunnista, kansakunnan yksi suurimmista tai maailmassa! Ja hän sanoi: “Me rakastamme sinua tässä kirkkokunnassa.” Hän oli juuri täällä Jeffersonvillessä. Mutta hän sanoi: “Tulin ottamaan selvää tästä Jumalallisesta parantumisesta.” Hän sanoi: “Kirkkoni oikeastaan löytää vain yhden asian, joka siinä on vialla.” Näettekö? Hän sanoi: “Sinä seurustelet liian monien helluntailaisten kanssa.”

Minä sanoin: “Mutta, nyt, sinähän tiedät, se on totta.” Minä sanoin: “Se on totta. Tiedätkö, olen aina halunnut tilaisuutta, että pääsisin pois heidän luotaan.” Minä sanoin: “Minäpä sanon, mitä me teemme. Minä tulen sinun kaupunkiisi, hanki sinä kirkkosi tuki minulle.”

“Oi”, hän sanoi, “he eivät...”

Minä sanoin: “Sitäpä minä ajattelinkin. Sitäpä minä ajattelin.”

¹⁹⁴ Hän sanoi: “Katsohan, minun kirkkokuntani ei sallisi sitä.” Se on aivan samanlainen puolustus kuin se, että “minä olen ottanut vaimon, tai että olen ostanut härkävaljakon.” Minä en välitä siitä, kuinka monta tohtorin arvoa teillä on, ja kuinka suuressa arvossa teitä pidetään kirkkokunnassanne. Sen kaltainen palvelustehtävä ei ole tähän Kirjaan kirjoitetun Evankeliumin arvoista. Oikein!

¹⁹⁵ Jokainen seurakunnan jäsen, joka on tuon kaltaisen asian puolella ja kutsuu itseään kristityksi. Ja sitten menee tänne ulos ja elää... Ja naiset leikkaavat hiuksensa ja käyttävät vaatteita, joista Raamattu sanoo, ettei heidän tule käyttää niitä. Miehet toimivat jumalisuuden muotoineen, ottavat ryyppyjä ja polttavat sikareja ja menevät naimisiin useita kertoja, ja sitten tulevat diakoneiksi seurakunnissa ja jopa pastoreiksi ja niin edelleen. Ja ihmiset, jotka sallivat sen kaltaisen asian, sen kaltainen elämä ei ole Evankeliumin arvoista.

¹⁹⁶ Nainen, joka menee puhelimeen ja juoruaa ja aloittaa riitoja seurakunnassa ja sen kaltaisia asioita, niin sellainen ei ole sen Evankeliumin arvoista elämää, jota me yritämme edustaa. Kukaan henkilö, joka rikkoo seurakunnan ja synnyttää vihamielisyyttä ihmisten keskuuteen, ja sen kaltaisia asioita, ei ole sen Evankeliumin arvoinen, jota me saamaamme. Juuri niin. Siinä on “jumalisuuden muoto, mutta kieltää sen voiman”, Jumalan voiman, joka varjelee teidät sen kaltaisilta asioilta.

aikakauslehdistä. Ajatelkaa vain, kuinka suurta juttua he yrittävät tehdä siitä, vaikka täällä aivan ihmisten nenän alla on satoja ja satoja tapauksia. Mitä varten se on? Saamaan protestanttinen kirkko suoraan siihen. Näettekö? Jotta se saisi sen ajattelemaan jotakin.

Ja sitten todellisista Herran teoista, jotka ovat täydellisesti vahvistettuja ja todistettuja, he eivät uskaltaisi kirjoittaa lehdissä. Siinä se on teille. He saivat kutsun ja he hylkäsivät sen. Kyllä!

¹²⁰ He eivät voi ymmärtää, miten joku yksinkertainen Sanoma, yksinkertaiset ihmiset, miten sen kaltaisen asian hylkääminen voisi aiheuttaa heidän menemisensä sekasortoon.

¹²¹ Eräs nainen sanoi minulle Grant's Passissa, Oregonissa, jokin aika sitten, katolilainen tyttö, joka tuli tuomitsemaan ja kirjoittamaan. Hän oli sanomalehtireportteri, jolla oli rasia savukkeita kädessään. Ja hän sanoi: “Haluaisin keskustella kanssasi.”

Minä sanoin: “Mitä haluat sanoa?”

Hän sanoi: “Haluan esittää sinulle joitakin kysymyksiä tästä uskonnostasi.”

Ja minä sanoin: “Mitä haluat kysyä sen suhteen?”

Ja hän sanoi: “Millä valtuudella sinä teet tämän?”

¹²² Minä sanoin: “Jeesuksen Kristuksen Nimessä Jumalallisen kutsumuksen perusteella.” Ja hän jatkoi eteenpäin hieman pisteliäästi. Minä sanoin: “Hetkinen vain!”

Hän sanoi: “Jos minun täytyisi seurustella tuon kaltaisen tietämättömien joukon kanssa, en edes haluaisi olla kristitty.” Hän sanoi: “He sanovat, että nuo ihmiset tulevat hallitsemaan maata jonakin päivänä.” Hän sanoi: “Toivon, etten ole silloin täällä.”

Minä sanoin: “Älä ole huolissasi, sinä et tule olemaan täällä.” Minä sanoin: “Sinun ei tarvitse olla huolissasi sen suhteen.”

“Mutta”, hän sanoi, “kaikki tuo hälinä ja kirkuminen!”

Minä sanoin: “Ja väitätkö sinä olevasi katolilainen?”

Hän sanoi: “Minä olen katolilainen.”

¹²³ Minä sanoin: “Tiesitkö, että siunatun neitsyt Marian täytyi saada Pyhä Henki ja puhua kielillä ja tanssia Hengessä samalla tavalla kuin muutkin tekivät, ennen kuin Jumala vastaanotti hänet? Ja te kutsutte häntä Jumalan äidiksi.”

Hän sanoi: "Se on hölynpölyä."

Minä ajattelin: "Hetkinen vain, minä..."

"Minun ei oleteta katsovan Raamattuun."

¹²⁴ Minä sanoin: "Kuinka sitten tiedät, mikä on Totuus ja mikä ei?"

Hän sanoi: "Minä uskon kirkkoni sanan."

¹²⁵ Minä sanoin: "Tämä on Jumalan Sana. Täällä se on, juuri tässä. Haastan sinut katsomaan siihen. Maria oli heidän kanssaan yläsalissa ja sai Pyhän Hengen kasteen samalla tavoin kuin he muutkin, ja te kutsutte häntä Jumalan äidiksi." Minä sanoin: "Kutsua sitä sitten roskajoukoksi." Minä sanoin: "Älä murehdi. Sinä et tule olemaan siellä. Sinulla ei ole suurtakaan huolta siitä, jos se on kaikki, mistä olet huolissasi. Sinun on parasta olla huolissasi syntisestä sielustasi, tyttö", sanoin ja annoin hänen mennä.

¹²⁶ No niin, ajatelkaa kaikkea tätä, yksinkertaista. Jumala tekee sen niin yksinkertaiseksi.

Kuinka olisi Ahab, kuinka olisi Isebel, kuinka olisivat nuo ihmiset, jotka ajattelivat, että Elia oli noita. Nuo, jotka ajattelivat, että hän oli spiritistinen. Ahab jopa sanoi: "Tämä on se, joka on aiheuttanut kaiken tämän harmin Israelille."

Hän sanoi: "Sinä olet se, joka on aiheuttanut tämän harmin Israelille."

¹²⁷ Kuinka olisi tuo kansakunta voinut ajatella, että tuon kaltaisen karvanaamaisen miehen sanoman hylkääminen, jolla ei ollut mitään papillisia vaatteita yllään, ja niin edelleen, olisi sille tuomioksi?

Kuinka voisi Egypti, joka hallitsi maailmaa, faaraot ylhäisyydessään ja arvokkuudessaan. Maailma ei ole tieteen osalta koskaan tullut uudestaan tuohon tilaan ja niin edelleen. Kuinka he olisivat voineet ajatella, että jonkun vanhan kahdeksankymmentävuotiaan profeetan hylkääminen, jonka parta riippui alhaalla, jolla oli harmaat hiukset, joku maanpakolainen. Joku, joka tuli sinne sanoman kanssa: "Sinä joko päästät heidät menemään, tai Jumala tulee hävittämään tämän kansakunnan!" Kuinka olisi faarao voinut ajatella sellaista? "Sinun on toteltava minua, faarao!"

¹²⁸ Faarao sanoi: "Totellako?" Hänhän oli faarao, ja hänhän oli vain vanha mies, joku omituinen tyyppi. He ajattelivat: "Voisiko tuon kaltaisen kaverin hylkääminen hävittää kansakunnan?" Mutta se teki sen. Oi!

Pysähtykäämme, pysähtykää muutamaksi minuutiksi ja rukoilkaa ja ajatelkaa. Millaisessa päivässä me elämme? Missä me olemme? Toisessa nykyaikaisessa, tieteellisessä ajanjaksossa. Meidän on parasta ajatella. Ehkä jos

evankeliuminsa, jota he saarnaavat, ei voi täyttää tämän hetken haastetta sen enempää kuin Simsonkaan pystyi tekemään sitä silloisessa tilassaan. Siihen tarvittiin Jumala.

Ja tässä on se ohjelma, joka lupasi sen. Tulen menemään siihen hetken kuluttua.

¹⁹⁰ Haluan teidän hetken ajan pitävän tuota Sanaa mielessänne. Vaikka he kutsuvat itseään kristityiksi, he omaksuvat uskontunnustuksia, ihmistekoisia uskontunnustuksia, jotka ottavat Jumalan Sanan paikan. Niinpä he voivat ottaa vastaan uskontunnustuksen, koska ihminen on tehnyt sen, mutta he pelkäävät antaa uskonsa levätä sen Jumalan varassa, jota väittävät palvelevansa ja rakastavansa. Se on totta. Ja sanotteko te, että sellainen elämä on Evankeliumin arvoista? Se ei voi olla. Vaikka he ovatkin seurakunnan jäseniä, niin se ei ole Evankeliumin arvoista. Ei todellakaan.

¹⁹¹ Evankeliumi! Jeesus sanoi: "Menkää koko maailmaan ja saarnatkaa Evankeliumia jokaiselle luodulle, ja nämä merkit seuraavat uskovaisia."

Ja kun te kiellätte, että ne seuraavat uskovaisia, niin kuinka teillä voisi olla elämä? Ei ole väliä sillä, vaikka te ette ehkä olisi koskaan sanoneet yhtään pahaa sanaa. Te saatatte pitää kaikki Kymmenen Käskyä. Sillä ei ole yhtään mitään tekemistä sen kanssa. Se ei vielä ole Evankeliumin arvoista elämää. Katsokaahan, se ei voisi olla sitä.

Nuo papit pitivät sen, eivätkä sittenkään olleet arvollisia. Hän sanoi: "Te olette isästänne perkeleestä." Kuka olisi voinut osoittaa sormellaan yhtäkään noista miehistä? Yksikin syyllisyyden merkki, ja heidät olisi armotta kivitetty. He olivat pyhiä miehiä, ja Jeesus sanoi: "Te olette isästänne perkeleestä", kun Evankeliumi tuli.

¹⁹² Vaikka he kutsuvatkin itseään kristityiksi, he rakastavat pitää kiinni uskontunnustuksistaan, heidän uskontunnustuksistaan. Oi, uskontunnustukset panevat alulle ja täyttävät tämän päivän nykyaikaisten ihmisten ajatusmallin. Ja jos joku mies aikoo menestyä tänään, hänen täytyy seurata nykyaikaista ajatusmallia. Sallikaa minun sanoa se hyvin selvästi. Ymmärrätekö? Kuka tahansa, jos te aiotte menestyä, teidän täytyy seurata tämän päivän nykyaikaista ajatusmallia. Silloin he tulevat sanomaan: "Oi, eikö hän olekin kultainen! Eikö hän olekin ihmeellinen! Hän osaa seistä siellä niin suorana eikä hän koskaan pidättelee meitä yli viittätoista minuuttia. Eikä meidän pastorimme aina huuda meille näistä asioista."

Häpeä tuolle pastorille! Kuka tahansa mies, joka voi seistä saarnastuolissa ja katsoa tämän päivän syntiä ilman että huutaa sitä vastaan, hänessä on jotakin vialla. Hän ei ole sen Evankeliumin arvoinen, jota hän väittää saarnaavansa.

¹⁸³ Hän ei touhunnut turhia eikä riidellyt. Hän vain puhui Jumalan sanoja. Jokainen Sana, joka tuli Hänen huuliltaan, oli Jumalan voideltu Sana.

Eikö olisi ihmeellistä, jos me voisimme sanoa niin? “Minun sanani ja Jumalan Sana ovat sama. Mitä minä sanon, Hän kunnioittaa sitä, koska minä en tee mitään, ennen kuin Hän ensin kääntää minua.” Oi, siinä on teidän esimerkinne. Siinä on Evankeliumin arvoinen elämä.

¹⁸⁴ Eivät nuo papit, jotka olivat niin koulutettuja ja hiottuja, ja joilla oli kaikki tuo suuri arvokkuus, ja jotka seisovat lukien pitkiä rukouksia ja söivät leskien huoneet ja jakoivat korkeimmat istuimet seurakunnassa, ja kaikki nämä muut asiat. Se ei ollut Evankeliumin arvoista elämää.

Mutta Hän oli Evankeliumin arvoinen, niin että itse Jumala sanoi: “Tämä on Minun rakas Poikani, johon olen hyvin mielistynyt. Kuulkaa Häntä! Minun Sanani on Hän. Hän on Minun Sanani. Hän ja Minä olemme sama.”

¹⁸⁵ Tietää, tarkatkaa tätä nyt! Hän tiesi, että Hänen Sanansa olisi lopulta voittava maallaan. Hän tiesi, mistä Hänen Sanansa tuli. Hän tiesi, ettei Se voisi pettää. Siitä syystä Hän sanoi: “Sekä taivaat että maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani eivät tule koskaan pettämään.” Näettekö? Hän saattoi sanoa niin. Se oli Mies, jossa Hän ja Jumalan Sana olivat tulleet samaksi. He sanoivat Hänelle...

“Sinun tulisi tehdä tätä ja tuota.”

¹⁸⁶ Hän sanoi: “Kuka voi tuomita Minut synnistä? Kuka voi syyttää Minua? Synti on epäuskoa! Ja jos Minä Jumalan sormella ajan ulos perkeleitä, niin millä teidän poikanne ajavat niitä ulos?” Näettekö, se ei ollut sitä, niinpä sen täytyi olla jotakin muuta. Ymmärrätekö? “Jos Minä...”

He sanoivat: “Mutta mehän ajamme ulos perkeleitä.”

¹⁸⁷ Hän sanoi: “Jos Minä teen sen Jumalan sormella, vahvistetulla Jumalan Sanalla, niin millä teidän poikanne ajavat niitä ulos? Tuomitkaa itse.”

¹⁸⁸ Hänen aikansa ihmiset, ja ihmiset tekivät pilaa Hänestä, puhuivat Hänestä. Mutta Hän, he nöyryyttivät Häntä kaikella tavalla. He puhuivat kaikenlaista pahaa Häntä vastaan, mutta Hän vain meni eteenpäin.

Nyt haluan lopettaa hetken kuluttua sanomalla tämän.

¹⁸⁹ Tämän päivän ihmiset ovat joukko neurootikkoja. Tämän päivän ihmiset ovat joukko neurootikkoja. He pelkäävät ottaa Jumalan lupauksia. Kirkonmiehet, kirkolliset organisaatiot, seurakunnalliset organisaatiot pelkäävät vastaanottaa Jumalan Kirjoituksen haastetta tälle päivälle. He käsittävät, he käsittävät, että heidän nykyinen tilansa ja heidän sosiaalinen

te pysähdytte. Ihmiset pysähtykää ja rukoilkaa hetken ja ajatelkaa hieman. Teistä tulee tuntunaan paremmalta, kun te teette sen. Kyllä vaan!

¹²⁹ Kristitty ei ole mikään työkalu tai jonkinlainen mekaaninen vipu, jotakin suurta uskonnollista hallintoelintä varten. Se on totta! Kristitty ei ole jonkinlainen työkalu, joka pitää uskonnollisen organisaation liikkeellä. Kristitty... Sellainen ei ole mikään kristitty. Kristittynä oleminen tarkoittaa Kristuksen kaltaista. Eikä kristitty voi olla kristitty, ennen kuin Kristus tulee sisälle ihmiseen, ja Kristuksen Elämä on hänessä. Silloin se tuottaa sen Elämän, jota Kristus eli, ja te teette samoja asioita, joita Kristus teki.

¹³⁰ Mistä minä olen puhumassa? Henkilökohtaisesta suhteesta Kristukseen. Mistä on kyse? Onko elämäsi Evankeliumin arvoista?

No niin, yritän laskea sen taustaksi sinne, jotta voin osoittaa teille, että miehet ja naiset, jotka olivat kuuluisia naisia, miehiä.

¹³¹ Raamattu sanoo. Panitteko merkille viime sunnuntai-iltana, se on jotakin, mistä unohdin mainita, ja koski I. Mooseksen kirjan 6:ttä lukua ja 4:ttä jaetta? Nuo miehet, jotka ottivat itsellensä naisia vaimoiksi, nuo entisajan miehet, he olivat kuuluisia miehiä, ja sen on ennustettu tapahtuvan uudestaan. “Niin kuin oli Nooan päivinä, niin se tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa. Kuuluisat, maineikkaat miehet ottavat naisia, eivät vaimoikseen, vaan naisikseen, ennen vieraan lihan perään.

¹³² Katsokaa, mitä tapahtui Englannissa pari viikkoa sitten. Katsokaa Yhdysvaltoja. Katsokaa kaikkialle, se on täynnä prostituutiota. Suuret miehet, korkeissa viroissa, tuottavat häpeää kansakunnille juoksemalla naisten perässä. Tuo suuri mies siellä Englannissa, jonkinlainen sotaherran kaltainen. Ja panitteko merkille, hänellä oli sievä vaimo. Hänen vaimonsa kuva oli siellä mukana. Ja katsokaa tuota venäläistä prostituutiota, mutta hän oli niin seksikkäästi pukeutunut ja esitteli naisellista lihaansa, ja tuo mies lankesi siihen.

¹³³ Se, mitä me tarvitsemme tänä päivänä, on Jumalan poikia. Me tarvitsemme hallituksessa miehiä, jotka ovat Jumalan poikia. Oikein! Sen vuoksi joku hyvä jumalainen kuningas lakkauttaisi kaiken tämän mielettömyyden. Silloin ei minkäänlaisia suhteita voisi käyttää. Samalla tavoin Daavid teki, hän lakkautti sen. Varmasti, koska hän oli kuningas, eikä siellä ollut kuin...

¹³⁴ Todellinen tapa on se, että Jumala on Kuningas ja Jumala lähettää profeetat. Eikö Samuel sanonutkin heille, ennen kuin he edes saivat kuningasta. Hän sanoi: “Jumala on teidän Kuninkaanne. Olenko koskaan kertonut teille mitään Herran Nimessä, niin ettei se olisi tapahtunut?”

He sanoivat: "Et ole. Se on totta."

"Olenko koskaan pummannut teiltä mitään elääkseni?"

"Ei, sinä et ole koskaan pummannut meiltä elääksesi."

"Ja minä en koskaan kertonut teille mitään muuta kuin sen, mikä oli oikein Herran edessä." Hän sanoi: "Jumala on teidän Kuninkaanne."

¹³⁵ "Oi, me käsitämme sen ja tiedämme, että sinä olet hyvä mies, Samuel. Me uskomme, että Herran Sana tulee sinulle, mutta me haluamme kuninkaan joka tapauksessa." Näettekö? Sen he saavat.

¹³⁶ Helluntailaiset halusivat organisaation joka tapauksessa. Nyt se on saanut sen. Oikein! He halusivat olla samalla tavoin kuin muutkin kirkot. Ja te olette sitä! Jatkakaa vain, se on juuri se, mitä siihen tarvitaan, mutta Jumala on meidän Kuninkaamme. Jumala on meidän Kuninkaamme! Kyllä vaan!

¹³⁷ Mistä on kyse? Siitä, että ihmiset samalla tavoin kuin he tekivät Kristuksen päivinä, niin kuin he tekivät jokaisessa ajanjaksossa, he löytävät jonkinlaisen estelyn. Heillä on omat uskontunnustuksensa. Te ette ehkä sano: "Minä ostin lehmän ja minun täytyy nähdä antaako se maitoa, tai mitä rotua se on." Teillä ei ehkä ole sen kaltaista syytä.

Mutta tällaisia estelyjä ihmisillä on. He voivat sanoa: "Minä olen presbyteeri. Me emme usko siihen." Tai: "Minä olen luterilainen." No niin, sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Se ei merkitse sitä, että te olette kristitty. Se merkitsee sitä, että te kuulutte johonkin organisoituneeseen ihmisryhmään. Ja te kuulutte luterilaisten kerhoon, baptistien kerhoon, helluntailaisten kerhoon. Ei ole mitään sellaista asiaa kuin helluntaiseurakunta. Ei ole mitään sellaista asiaa kuin baptistiseurakunta. Se on baptistien kerho, helluntailaisten kerho, presbyteerien kerho.

Mutta on olemassa vain yksi Seurakunta, ja on vain yksi tapa, miten voitte päästä siihen, ja se tapahtuu syntymällä. Te olette syntyneet Jeesuksen Kristuksen Seurakuntaan, ja te olette Hänen Ruumiinsa jäsen. Te kuulutte Taivaan hengelliseen valtuuskuntaan. Ja silloin näkyvät merkit siitä, että Kristus on kanssanne ja elää kauttanne.

¹³⁸ Kristityt, oi, teillä täytyy olla henkilökohtainen sukulaisuussuhde Jumalaan. Voidaksenne olla Jumalan poika teidän täytyy tulla Jumalan sukulaiseksi. Hänen täytyy olla teidän Isänne, jotta te voisitte olla poika. Ja ainoastaan Hänen poikansa ja tyttärensä ovat pelastettuja, eivät seurakunnan jäsenet, vaan pojat ja tyttäret. On olemassa vain yksi asia, joka tuottaa sen: on uusi syntymä. Uusi syntymä on ainoa asia, joka tulee tuottamaan

Kuinka he voivat sanoa olevansa Jumalan lapsia ja kieltää Jumalan Sanan? Kuinka te voitte tehdä sen, kieltää itse Pyhän Hengen, joka osti teidät?

¹⁷⁸ Oi, muistakaa vain, Jeesus nöyryytti itsensä kuolemaan asti teidän puolestanne. Hän ei touhunnut turhia. Kun he sylkivät Häntä kasvoihin, Hän ei sylkenyt takaisin. Kun he kiskoivat Häntä parrasta, Hän ei kiskonut heidän parrastansa. Kun he löivät Häntä yhdelle poskelle, toiselle poskelle, Hän ei lyönyt heitä poskelle. Hän rukoili heidän puolestaan ja vaelasi nöyrästi eteenpäin. Hän oli esimerkki nöyryydestä.

¹⁷⁹ Hän oli täynnä uskoa. Miksi? Hän tiesi, ettei Hänen sanansa voinut pettää. Hän eli niin Sanan mukaan, että Hän tuli Sanaksi.

Oi Jumala, minä kohotan molemmat käteni Jumalalle tämän kuulijakunnan edessä. Salli minun elää sillä tavalla. Salli, että tämä Sana tulee sellaiseksi, että minä ja tämä Sana olemme sama asia. Salli minun sanojeni olla tämä Sana. Olkoot sydämeni mietiskelyt... Olkoon Hän sydämessäni, mielessäni. Salli minun sitoa Hänen käskynsä älykkyyteni pylväisiin, sitoa ne sydämeni pylväisiin. Salli minun nähdä vain Hänet. Kun kiusaukset tulevat, salli minun nähdä Kristus. Kun asiat menevät vikaan, salli minun nähdä Hänet. Kun tulen valmiiksi, ja vihollinen yrittää saada minua suuttumaan, salli minun nähdä Jeesus, nähdä se, mitä Hän tekisi.

¹⁸⁰ Hän oli niin suuressa määrin Sana, että Hän ja Sana tulivat samaksi asiaksi. Tarkatkaa!

¹⁸¹ Hänen ei tarvinnut kiistellä. Hän tiesi, että Hän ja Sana olivat sama. Hän tiesi, että Hän oli Jumalan Sana julkituotuna, ja että Jumalan käsky tulisi lopulta voittamaan maailman. Hän tiesi, että Hänen Sanansa... Hänellä oli usko. Hän tiesi, missä oli. Hänen ei tarvinnut keskustella ja sanoa: "Kuulkaa, te voitte tulla tänne."

¹⁸² Perkele sanoi: "Katsohan nyt, sinä voit tehdä ihmeitä. Sinä tiedät, että sinulla on suuri usko. Sinä voit tehdä ihmeitä. Minä tulen rakentamaan sinulle rakennuksen, joka on kaksi kertaa suurempi kuin Oral Robertsin rakennus, koska kaikki ihmiset tulevat antamaan rahaa. Ainoa asia, mitä sinun täytyy tehdä... Näytä heille, hyppää alas tämän rakennuksen harjalta, koska on kirjoitettu: 'Hän on antava käskyn Enkeleilleen, että he kantavat sinua, ettet murskaisi jalkaasi kiveä vasten.'" Näettekö?

Hän tiesi, että Hänellä oli voima. Hän tiesi, että Hän voisi tehdä sen. Hän tiesi, että se oli Hänessä, mutta Hän ei halunnut käyttää sitä, ennen kuin Jumala käski Hänen tehdä niin. Näettekö, Hän halusi olla Jumala, ja Hän on Sana ja... Ja Hän tiesi, että kun puhuioa Hän mitä tahansa, se oli Jumalan Sanaa, ja vaikka taivaat ja maa katoaisivat, tuo Sana tulisi jonakin päivänä voittamaan.

on hyvä Jumala, ja siitä kuinka hyvä Hän on ihmisille. Miten on sinun kanssasi?”

¹⁷⁴ Silloin aloin kuunnella häntä. Se on järkeilyä. Minä ajattelin: “Se on totta.”

Hän sanoi: “Hän voi puhua. Hänen ei tarvitsisi sanoa yhtään sanaa, vain katsoa lastasi, ja hän eläisi.”

Minä sanoin: “Se on totta.”

“Ja niin paljon kuin sinä olet tehnyt Hänen puolestaan, ja kuitenkin näin Hän tekee sinulle.”

¹⁷⁵ Minä sanoin: “Niin se on.” Aloin ajatella: “Hyvä on, mitä?” Näettekö, kaikki alkoi hajota, kun aloin järkeillä. Mutta kun se tuli Siihen, Se piti. Se pysyi siellä. Olin melkein valmis sanomaan: “Sitten tulen lopettamaan.”

Mutta kun se tuli siihen, että kaikki järjen voimat oli murrettu pois, se tuli tuohon lankaikkiseen Elämään, tuohon uuteen syntymään. Mitä jos se ei olisi ollut siellä? Me emme olisi tulleet tuntemaan toisiamme sillä tavalla kuin me tunnemme nyt. Tämä seurakunta ei olisi täällä tällä tavalla. Kymmenet tuhannet ja miljoonat ympäri maailman. Mutta, Jumalan kiitos, se oli siellä.

¹⁷⁶ Sitten ajattelin: “Kuka minä oikeastaan olen? Kuka minä olen asettamaan kyseenalaiseksi Hänen majesteettisuuttaan? Kuka minä olen kyselemään Luojalta, joka antoi minulle elämäni täällä maan päällä? Mistä sain tuon lapsen? Kuka antoi sen minulle? Se ei kuitenkaan ole minun. Hän on vain lainannut hänet minulle hetken ajaksi.”

Minä sanoin: “Saatana, mene pois minun luotani.” Menin ja laskin käteni lapsen päälle. Minä sanoin: “Jumala siunatkoon sinua, kultaseni. Hetken kuluttua isä tulee viemään sinut sinne ja laskemaan äitisi käsivarsille. Enkelit tulevat kuljettamaan pienen sielusi pois, ja minä tulen kohtaamaan sinut tuona aamuna.”

Minä sanoin: “Herra, Sinä annoit hänet minulle, Sinä otat hänet pois, ja vaikka Sinä tappaisit minut, niin kuin Job sanoi, kuitenkin minä rakastan Sinua ja uskon Sinuun. Jos lähetät minut helvettiin, tulen rakastamaan Sinua joka tapauksessa. En pääse siitä eroon.” Siinä se on teille!

Pelkkä järkeily, se kaikki hävisi. Mutta teillä täytyy olla henkilökohtainen suhde. Teidän täytyy olla uudesti syntyneitä.

¹⁷⁷ Siitä syystä sananpalvelijat menevät pois, suuria syytteitä ja muuta. He sanovat: “Ei ole olemassa sellaista kuin Jumallinen parantuminen. Ei ole olemassa mitään tämän kaltaisia asioita.” He eivät koskaan ole olleet tuolla pyhällä maaperällä, josta puhuin tänä aamuna. He eivät tiedä siitä mitään.

sukulaissuhteen Jumalaan. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Se tuottaa poikia ja tyttäriä. Sitten kun tämä tapahtuu, silloin miehet...

¹³⁹ Tässä on tuo kysymys, jonka haluan antaa teille. Nuo miehet sanoivat: “Mitä me sitten teemme sen jälkeen, kun olemme syntyneet uudestaan?” Niin monet kysyvät minulta tuon kysymyksen: “Mitä minun sitten pitäisi tehdä, veli Branham?” Jos olette syntyneet uudestaan, silloin on luonteenne kokonaisuudessaan muuttunut. Te olette kuolleet niille asioille, joita te kerran ajattelitte.

¹⁴⁰ “Mutta”, te sanotte: “veli Branham, kun liityn seurakuntaan, minulla on se.”

Hyvä on sitten, Jumala sanoi, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iäti. Hän yhä parantaa sairaita.; Hän yhä näyttää näkyjä.

“Mutta, veli Branham, minun seurakuntani.” No niin, te ette ole syntynyt uudestaan. Näettekö? Te ette voi olla, sillä jos itse Jumala, jos Hänen Elämänsä on teissä, samalla tavoin niin kuin teissä on isänne elämä. Ja jos itse Jumalan Elämä on teissä, ja se Henki, joka oli Kristuksessa, on teissä, niin kuinka voisi se Henki, joka eli Jeesuksessa Kristuksessa ja kirjoitti tämän Sanan, tulla teihin ja kieltää Sen? Näettekö? Se ei voi tehdä sitä. Se on vahvistava jokaisen Sanan olevan niin.

¹⁴¹ Sitten jos te sanotte: “Mutta minä olen hyvä seurakunnan jäsen.” Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa.

Tunnen pakanat. Siellä Afrikassa, tummien veljeni keskuudessa, noiden ihmisten moraali on korkeampi kuin yhdeksälläkymmenellä prosentilla amerikkalaisista. Joissakin heimoissa siellä, jos joku nuori tyttö ei ole naimisissa tultuaan määrättyyn ikään, tai kun hän on tullut määrätyn kokoiseksi, jos kukaan ei ole silloin vielä ottanut häntä, he tietävät jotakin olevan väärin. He erottavat hänet yhteydestään. Hän riisuu heimomaalauksensa ja menee johonkin kaupunkiin ja tulee irtolaiseksi. Ja kun hän menee naimisiin, hänen neitseellisyytensä tutkitaan. Ja jos tuo pieni immenkalvo on rikkoutunut, silloin hänen täytyy kertoa, kuka sen on tehnyt. Ja he tappavat heidät molemmat yhdessä. Eikö silloin Amerikassa olisi paljon tapettavaa, jos sellaista noudatettaisiin täällä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Näettekö? Ja sitten te kutsutte heitä pakanoiksi. He voivat tulla ja opettaa näille ihmisille, jotka kutsuvat itseään seurakunnan jäseniksi, kuinka elää puhdasta elämää. Se on totta!

¹⁴² En kertaakaan löytänyt yhtään sukupuolitauditapausta koko matkalla halki Etelä-Afrikan. Heillä ei ole sen kaltaista asiaa. Siinä se on teille! Näettekö, se johtuu vain meidän valkoisten ihmisten omista likaisista, saastaisista tavoista. Oikein. He ovat menneet pois Jumalasta.

¹⁴³ Kun tämä tapahtuu, niin te tulette silloin tekemään sen, että te tulette näkemään silloin, että Henki tulee teihin uudelleen syntymisen yhteydessä ja saa teidät uskomaan ja tekemään kaiken sen, mitä Jumala on Sanassansa käskennyt teidän tehdä. Ja kaiken sen, minkä Raamattu antaa teille tehtäväksi, te tulette vahvistamaan ”aamenella”. Ettekä te tule pysähtymään päivin ettekä öin ennen kuin olette saaneet Sen. Se on totta! Niin se on! Ja koko tämän ajan te tulette varmasti ennen kaikkea kantamaan Hengen hedelmää.

¹⁴⁴ Te sanotte: ”Tulenko minä puhumaan kielillä?” Saattaa olla, että teette niin, ja saattaa olla, että ette tee niin. ”Tulenko minä huutamaan?” Saattaa olla, että teette niin, ja saattaa olla, että ette tee niin.

Mutta on yksi varma asia, minkä te tulette tekemään. Te tulette kantamaan Hengen hedelmää, ja Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, usko, pitkämielisyys, nöyryys, ystävällisyys, kärsivällisyys. Te ette menetä malttianne: ”Oooh.” Muistakaa vain, kun te teette niin, se myrkyttää Pyhän Hengen pois teistä. Näettekö? Kun te tulette sille paikalle, että te haluatte aiheuttaa hälinää jokaisen kanssa, joka tulee vastaan, siinä on jotakin väärin. Kun te tulette sille paikalle, että kun sananpalvelija lukee Raamatusta, että on väärin tehdä jotakin määrättyä asiaa, ja te... Vain muistakaa, ettei siellä ei ole mukana minkäänlaista kristillisyyttä. Se on: ”Heidän hedelmistään te tunnette heidät”, niin Jeesus sanoi. Näettekö?

¹⁴⁵ Jos se on Sana, ja Jumala on sanonut niin, silloin tuo Henki teissä tulee joka kerta noudattamaan tuota Sanaa, koska aito Pyhä Henki pitää Sanan puolta, ja Sana on Elämä ja Henki. Jeesus sanoi: ”Minun Sanani ovat Elämä.” Ja jos teillä on Iankaikkinen Elämä, ja Hän on Sana, niin kuinka voisi Sana kieltää Sanan? Näettekö? Minkä kaltaisen persoonan te silloin tekisitte Jumalasta? Se on yksi asia, josta te tiedätte olevanne kristitty, kun voitte täysin olla samaa mieltä jokaisesta Jumalan Sanasta.

¹⁴⁶ Ja huomaatte rakastavanne vihollisianne. Kun joku sanoo: ”Hänhän ei ole muuta kuin joku pyhä kieriskelijä.” Ja te alatte. Ole varovainen. Ole varovainen. Mutta kun te todella voitte nähdä rakastavanne häntä huolimatta siitä, mitä he tekevät, te yhä rakastatte heitä. Näettekö?

¹⁴⁷ Silloin te alatte huomaamaan, ja teidän kärsivällisyytenne venyy niin pitkälle, ettei sille enää ole mitään loppua. Kuka tahansa, joka sanoo teistä asioita: ”Minä en välitä, mitä sinä sanot!” Älkää kiihtykö. Jos te kiihdytte, on teidän parasta mennä rukoilemaan ensin ennen kuin puhutte heille uudestaan. Näettekö? Kyllä!

Älkää ottako osaa hälinään. Älkää sekaantuko sellaiseen. Jos näette jonkun seurakunnassa nousevan ylös ja sanovan: ”Tiedättekö mitä? Sanon teille, että se-ja-se teki sellaista-ja-sellaista.”

¹⁶⁹ Minä sanoin: ”Vain ala huutaa: ‘Bill’, ja tulen olemaan siellä.” Näettekö? Ja Hän meni. Vein hänet ruumishuoneelle.

Menin kotiin ja laskeuduin makuulle. Ja tehtyäni sen... Pieni Billy Paul oli rouva Broyn ja heidän kanssaan niin sairaana, että lääkärit odottivat hänen kuolevan milloin tahansa. Rukoilin Billyn puolesta, ja tässä tuli veli Frank noutamaan minua ja sanoi: ”Lapsesi on kuolemassa, tuo pieni tyttö.”

¹⁷⁰ Ja menin sairaalaan. Tohtori Adair ei halunnut päästää minua sisälle. Hän sanoi: ”Hänellä on aivokalvon tulehdus. Sinä tulet tartuttamaan sen Billy Pauliin.” Hän lähetti hoitajan mukana minulle jonkinlaista punaista ainetta, että ottaisın sen, jonkinlaista rauhoitusainetta rauhoittamaan minua. Ja kun he olivat poistuneet huoneesta, heitin sen ulos ikkunasta ja livahdin ulos takaovesta ja menin alas kellarikerrokseen.

Siellä makasi lapsieni eristysosastolla karpäsiä pienissä silmissään, sillä tavoin. Ja minä otin tuon vanhan hyttysverkon, ajoin ne pois ja panin sen takaisin hänen ylleen. Polvistuin. Minä sanoin: ”Siellä ovat isäni ja veljeni, kukkia heidän haudoillaan. Siellä makaa Hope, ja tässä on pieni lapseni, joka on kuolemassa. Älä ota häntä, Herra.”

¹⁷¹ Ja Hän vain veti verhot alas aivan kuin sanoakseen: ”Ole hiljaa. Minä en halua laisinkaan kuulla sinua.” Hän ei halunnut edes puhua minulle.

¹⁷² Ja sitten jos Hän ei halunnut puhua minulle, oli Saatanan aika tehdä niin. Hän sanoi: ”No niin, uskon sinun sanoneen, että Hän oli hyvä Jumala. Mitä sinä sitten oikein huudat. Sinä olet vain poika. Katso ympärillesi kaupungissa. Jokainen tyttö ja jokainen poika, jonka kanssa koskaan olet seurustellut, ajattelee, että sinä olet menettänyt järkesi. Ja niin sinä oletkin.” No niin, hän ei voinut sanoa minulle, ettei Jumalaa ollut lainkaan olemassa, koska olin jo nähnyt sen. Mutta hän kertoi minulle, ettei Hän välittänyt minusta.

¹⁷³ Istuin koko pitkän yön, koko pitkän päivän ja sanoin Jumalalle: ”Mitä minä olen tehnyt? Näytä se minulle, Herra. Älä anna viattoman kärsiä minun tähteni, jos olen tehnyt väärin.” En tiennyt, että Hän koetteli minua. Mutta jokainen poika, joka tulee Jumalan tykö, täytyy koetella. Minä sanoin: ”Sano minulle, mitä olen tehnyt, ja tulen oikaisemaan sen. Mitä muuta olen tehnyt kuin saarnannut koko pitkän päivän ja koko pitkän yön ja vain luovuttanut elämäni jatkuvasti. Mitä minä olen tehnyt?”

Saatana sanoi: ”Niin se on. Ja katsohan nyt, kun tulee kysymys itsestäsi, ja sinä olet kertonut heille kaikille, että uskot Hänen olevan suuren Parantajan, ja nyt, kun lapsesi makaa siellä kuolemassa, Hän kieltäytyy edes kuulemasta sinua. Vaimosi kuoli tuberkuloottiseen keuhkokuumeeseen. Sinä sanoit Hänen voivan parantaa syövän, ja siinä sitä nyt ollaan. No niin, sinä puhut, että Hän

¹⁶⁴ Mitä minä tein? Kävelin kaduilla voileipä kädessäni, kun oli tullut alas sähköpylvästä, ja todistin jokaiselle ohikulkijalle Jeesuksen Kristuksen rakkaudesta. Menin erääseen autokorjaamoon ja kysyin voisinko puhua mekaanikoille. Menin sinne ja sanoin: “Miehet, oletteko vielä koskaan pelastuneet? Olen löytänyt jotakin sydämeeni.” Menin iltaisin siirtomaatavarakauppoihin. Tulin kotiin kello kahdelta tai kolmelta, kun olin ollut koko yön sairaskäynneillä. Ehdin vain istuutua, vaihtaa vaatteita, pukea ylleni työvaatteet ja istua siellä tuolissa lepäämässä päivänkoittoon asti, nousta ylös ja mennä. Olin niin laiha paastoamisesta ja rukoilemisesta, että minun täytyi rukoilla voidakseni panna pylväskengät jalkaani ja nousta ylös pylväaseen. Saarnasin ihmisille, että Jumala oli suuri, Jumala oli laupias, Jumala oli rakkaus.

Ja tässä oli isäni kuolemassa käsivarsilleni. Ja veljeni kuoli ollessani seisomassa täällä tämän pienen värillisten helluntaiseurakunnan saarnastuolissa saarnaamassa. Minulle tultiin sanomaan: “Sinun veljesi on kuollut täällä valtiatiellä. Auto iskeytyi häneen ja tappoi hänet.” Hänen oman veljensä veri tippui hänen paidastaan, kun hän oli nostamassa häntä ylös tieltä. Heti kun olin haudannut hänet, isäni kuoli. Sitten siellä makasi vaimoni sairaalassa.

¹⁶⁵ Ja minä tulin tänne tabernaakkeliin. Täältä käsin, tältä paikalta, missä tämä puhujanlava on, kerroin ihmisille kuusi kuukautta ennen sen tapahtumista, että tulisi olemaan tulva. Näin Enkelin ottavan mittasauvan ja mittaavan kaksikymmentäkaksi jalkaa [6,7 m] Springs Streetin kohdalla.

Sandy Davis ja he muut istuivat täällä, nauroivat ja sanoivat: “Vuonna 1884 vettä oli Springs Streetillä vain kahdeksan tai kymmenen tuumaa, poika. Kuka sinun kanssasi oikein puhuu.”

¹⁶⁶ Minä sanoin: “Niin tulee tapahtumaan, koska olen nähnyt yhden noista transseista. Ja se kertoi minulle sen, ja niin on oleva.” Ja tänä päivänä siellä Springs Streetillä on merkki, johon vesi nousi kaksikymmentäkaksi jalkaa. Sanoin: “Näin ajavani veneellä tämän tabernaakkelin yli”, ja minä tein sen.

¹⁶⁷ Tuohon aikaan vaimoni sairastui. Rukoilin hänen puolestaan ja tulin takaisin tabernaakkeliin, missä ihmiset odottivat minua. Minä sanoin: “Hän kuolee.”

“Oi, se on vaimosi, joka...”

¹⁶⁸ Minä sanoin: “Hän on kuolemassa.”

Menin sinne ja rukoilin ja rukoilin ja rukoilin Ja ojensin käteni, ja hän tarttui minua kädestä ja sanoi: “Billy, tulen tapaamaan sinut aamulla, seison siellä.” Hän sanoi: “Nouda lapset ja tapaa minut portilla.”

Niin sanokaa: “No, no, veli, häpeä sinulle!”

¹⁴⁸ Ja jos te sanotte: “Oi, onko niin?” Kuunteletteko te tuota juorua? Tarkatkaa silloin.

Pyhä Henki ei ole mikään likakaivo. Näettekö? Ei, ei, ei, ei! Sydän, jossa Pyhä Henki asuu, on täynnä pyhyttä, puhtautta. “Se ei ajattele pahaa, ei tee pahaa, kaikki se uskoo, kaikki se kestää, kaikki se kärsii.” Ymmärrätekö?

¹⁴⁹ Älkää kiistekö. Kun perhe alkaa kiistellä, älkää te kiistekö heidän kanssaan. Kun äitinne sanoo: “Minä en enää anna sinun mennä tuohon vanhaan kirkkoon. Mitä sinä oikein ajattelet, kun annat hiustesi kasvaa. Sinähän näytät kuin joltakin vanhalla isoäidiltä!” Älkää kiistekö hänen kanssaan.

Sanokaa: “Hyvä on äiti, hyvä on. Minä rakastan sinua joka tapauksessa ja tulen rukoilemaan puolestasi niin kauan kuin elän.” Näettekö?

¹⁵⁰ No niin, älkää kiistekö. Näettekö? Kiukku synnyttää kiukkuja. Ja ennen kuin huomaattekaan, te murehdutatte Pyhän Hengen pois luotanne, ja te tulette kiistelemään heitä vastaan. Silloin Pyhä Henki lähtee pakoon. Kiukku synnyttää kiukkuja.

Ja rakkaus synnyttää rakkautta. Näettekö? Olkaa täynnä rakkautta. Jeesus sanoi: “Tästä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, kun teillä on keskinäinen rakkaus.” Se on Pyhän Hengen hedelmä, rakkaus.

¹⁵¹ Ja tiesittekö te, että sinä itse olet pieni luoja? Tiesitkö sitä? Varmasti! Te olette nähneet ihmisiä, joiden te yksinkertaisesti haluatte olevan lähellänne. Te ette tiedä miksi, mutta hän on vain sellainen rakastettava ihmistyyppi. Ettekö olekin huomanneet sitä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Juuri niin ystävällisiä kuin, te haluatte olla heidän lähellään. Se johtuu siitä, että he elämällensä, jota he elävät, puhetavallaan ja vaelluksellaan luovat tuon ilmapiirin.

Sitten te olette myös nähneet niitä, joita te kartatte. Koko ajan he tahtovat puhua jotakin pahaa ja jostakin henkilöstä. Te sanotte: “Siinä he nyt tulevat. He tulevat arvostelevaan jotakuta. Hän on nyt täällä. Hän tulee puhumaan siitä-ja siitä miehestä. Kaikki, mitä he tekevät, on se, että he kertovat likaisia vitsejä, tai jotakin naisista, tai jotakin sen kaltaista.” Te itse asiassa vihaatte olla heidän lähellään. Näettekö? He luovat tuon ilmapiirin. He näyttävät olevan oikein mukavia ihmisiä, mutta he luovat tuon ilmapiirin.

Ja asiat, joita te ajattelette, asiat, joita te teette, teidän toimintanne, ne asiat, joista te puhutte, ne luovat ilmapiirin.

¹⁵² Menin erään miehen toimistoon täällä tässä kaupungissa, ja tuo mies on diakoni eräässä hienossa seurakunnassa. Ja menin sinne tapaamaan tuota miestä erään liikeasian takia, ja siellä radiosta tuli rock’n’rollia tai twistiä, tai

mitä se olikin, niin lujaa kuin voi, ja arvelisin, että siellä hänen toimistonsa seinillä oli noin neljäkymmentä alastoman naisen kuvaa. No niin, te ette voi sanoa minulle kuinka paljon te olette diakoni tai kuinka paljon muuta. Antakaa minun nähdä, mitä te katsotte, mitä te luette ja minkälaista musiikkia te kuuntelette ja minkälaisen joukon kanssa te seurustellette, niin minä tulen kertomaan teille, minkälainen henki teissä on. Näettekö? Kyllä!

¹⁵³ Kun kuulette jonkun sanovan: “Minäkö tekisin niin-ja-niin? Tuo joukko...” Muistakaa vain, ei ole väliä sillä, mitä hän sanoo, hänen tekonsa puhuvat äänekkäämmin kuin mikään, mitä hän saattaa sanoa. Hän voi todistaa, sanoa olevansa kristitty, varmasti, ja tehdä ehkä mitä tahansa, mutta tarkatkaa vain, minkälaista elämää hän elää. Se kertoo, millainen hän on.

¹⁵⁴ Voitteko te nyt kuvitella miestä, joka elämässään saattaa sanoa: “Uskoako Jumalalliseen parantamiseen, sillä voi heittää vesilintua. Se oli vuosia sitten. Mitään senkaltaista asiaa ei ole tänä päivänä.” Onko se sellaisen Evankeliumin arvoista, joka sanoo: “Kristus oli haavoitettu meidän rikkomustemme vuoksi, ja Hänen haavojensa kautta meidät on parannettu? Te sanotte: “Mutta minä olen diakoni?” En välitä, vaikka sinä olisit joku piispa.

¹⁵⁵ Kun kuulin piispa Sheen sanovan noin kaksi vuotta sitten, kun olin tulossa, en enää koskaan kuuntele hänen radio-ohjelmaansa. Kun hän sanoi: “Jos mies uskoisi ja yrittäisi elää Raamatun mukaan, se olisi aivan samaa kuin, jos joku yrittäisi kävellä mutaisten vesien lävitse!” Piispa Sheen. Sitten hän sanoi: “Kun tulen taivaaseen, niin tiedätkö mitä? Kun tapaan Jeesuksen, tulen sanomaan Hänelle: ‘Minä olen Piispa Sheen.’ Ja Hän on sanova: ‘Oi, niinkö, olen kuullut äitini puhuvan sinusta!’ Se on pakanuutta! Mies, joka pilkkaa Sanaa. Jumala olkoon hänelle armollinen. Minä en ole mikään tuomari. Näettekö?”

Tämä Sana on Totuus. Oikein! Ja Jumalan Henki tunnistaa sen, mitä on kirjoittanut. Hänet tunnistetaan Kirjoituksistaan. Ne puhuvat Hänestä. Ja teidät tunnetaan siitä, että te uskotte Sen. Se on teidän henkilöisyydestänne.

¹⁵⁶ Älkää kiistekö muiden kanssa, älkääkä osallistuko näihin perhekiistoihin, kuten sanoin. Rakkaus synnyttää rakkautta, ja kiukku synnyttää kiukkoa.

¹⁵⁷ No niin, tarkatkaamme nyt. Katsokaa hetken Jeesusta. Hän oli esimerkkinne. Toivon, ettette tule liian väsyneiksi. Kuulkaahan! Katsokaamme hetken Jeesusta. Hän oli meidän esimerkkinne. Hän sanoi niin. “Sillä Minä olen antanut teille esimerkin, niin te tekisitte toisillenne, niin kuin Minä olen tehnyt teille.”

¹⁵⁸ Nyt, tarkatkaa nyt. Kun Hän tuli maailmaan, silloin maailmassa oli enemmän, tai ainakin yhtä paljon, epäuskoa kuin, mitä koskaan on ollut, mutta

se ei edes hidastuttanut Häntä. Hän jatkoi saarnaamista ja parantamista kaikesta huolimatta. Se ei koskaan vaivannut Häntä. Siellä oli arvostelijoita. Häntä arvosteltiin siitä ajasta asti, kun Hän oli pieni lapsi, siihen asti, kun Hän kuoli ristillä. Pysäyttikö se Häntä? Ei koskaan! Mikä oli Hänen tavoitteensa: “Tehdä aina sitä, minkä Isä oli kirjoittanut. Tehdä aina sitä, mikä miellytti Isää.”

¹⁵⁹ Katsokaa Jeesusta! Puhukaapa sitten itsemme nöyryyttämisestä, kun Jumala itse tuli vauvaksi ja sen sijaan, että olisi tullut kehtoon jossakin säädyllisessä kodissa, Hän syntyi siellä tallissa lantakasan päällä, ammuvienvasikkojen joukossa. He kietoiivat Hänen ympärilleen kapalovaatteen, joka oli otettu ikeenalaisen härän niskalta. Hän oli köyhistä köyhin, ja kuitenkin taivaiden ja maan Luoja.

¹⁶⁰ Eräänä kylmänä sateisena yönä he sanoivat: “Opettaja, me haluamme mennä kanssasi kotiin.”

¹⁶¹ Hän sanoi: “Ketuilla on luolansa, ja linnuilla on pesänsä, mutta Minulla ei ole paikkaa, minne voisın laskea pääni.” Jumala, Jehova, nöyryytti itsensä ja tuli Mieheksi ja oli synnillisessä lihassa voidakseen lunastaa teidät ja minut. Keitä me silloin olemme? Hän oli meidän esimerkkinne. Kuka olen minä? En mitään!

¹⁶² Kerroin jollekin tänään iltapäivällä pienen tapaamisen yhteydessä ja sanoin: “Jokaisen pojan, joka on syntynyt Jumalasta, täytyy ensin tulla koetelluksi, kuritetuksi.” Ja muistan kun minulla oli omani, tai minun suurin hetkeni. Kun mies on syntynyt uudestaan, ruiskuttaa Jumala hänen elimistöön jotakin pientä, joka ei ole sormenkynttä suurempi, ja se putoaa hänen sydämeensä ja ankkuroituu sinne. Sitten Saatana panee hänet koetukselle. Ja jos se ei ole siellä, te olette menneittä.

¹⁶³ Muistan siellä sairaalassa, olin noin 22 tai 23-vuotias nuori mies. Ja isäni kuoli käsivarsilleni puhuessani, että Jumala on Parantaja. Ja kun omalla isälläni oli sydänkohtaus, ja hänen päänsä lepäsi käsivarrellani rukoillessani hänen puolestaan, näin hänen kääntävän silmänsä ja katsovan minuun ja sitten menevän kohtaamaan Jumalaa. Menin ja hautasin hänet veljeni viereen, jonka haudalla kukat vielä olivat tuoreita. Ja saarnasin Jumalasta, joka parantaa sairaita. Ja työskentelin Public Service Companyssä ansaiten kaksikymmentä senttiä tunnilta, ja vaimoni työskenteli eräässä paitatehtaassa auttaakseen meitä elättämään pientä kahdeksantoista kuukauden ikäistä poikaa, Billy Paulia, ja kahdeksan kuukauden ikäistä vauvaa, jota hän kuljetti mukanaan.

Näin, että sisar Wilson nyökkäsi päätään. Hän muistaa sen. Samoin kuin Roy Slaughter ja jotkut vanhemmista.